

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTEN WEDEGE I DANMARK

SLÆGTEBOG MED STAMTAVLE OVER DEN
TIL NORGE UDVANDREDE SLÆGTSLINIE

VED

L. P. BORBERG

FULDMÆGTIG I INDENRIGSMINISTERIET

KØBENHAVN

H. H. THIELES BOGTRYKKERI

1919

MINDET OM MORFADER,
OBERST SOPHUS JULIUS WEDEGE
TILEGNET
PAA HUNDREDAARSDAGEN EFTER HANS FØDSEL
1819 — 15 OKTOBER — 1919

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord.....	IX
Slægten Wedege i Danmark (Slægtebog).....	1
Slægten Wedege i Norge (Stamtavle).....	87
Andre Personer af Navnet Wedege i Danmark..	102
Noter	103
Navneliste vedrørende Slægten Wedege i Danmark	106
Navneliste vedrørende Slægten Wedege i Norge.	111
Tavle over Slægten Wedege i Danmark	113

FORORD

Nærværende Slægtbog er ikke det første Forsøg paa at opstille en Stamtavle over Slægten WEDEGE. Der foreligger allerede tidligere 4 Arbejder i samme Retning, om end deres Formaal var betydeligt snævrere.

Af disse maa først nævnes den kendte Slægtsforsker, Kaptejn LENGNICKS trykte Tavle over Efterkommerne af Provst, Magister SØREN WEDEGE (født 1706, død 1793), der udkom 1842. Dette Arbejde er imidlertid af ganske særlig Art, idet det dels kun omhandler en ganske enkelt Gren af Slægten, dels tillige — i Modsætning til almindelig personalhistorisk Sædvane — optager vedkommende Stamfaders Døttres Efterkommere, altsaa samtlige Provstens baade mandlige og kvindelige Efterkommere til Tavlens Udgivelsesaar.

Foruden denne Tavle findes utrykt en gammel — saavidt det kan skønnes i 1830'erne eller 1840'erne af ukendt Forfatter haandskrevet — Stamtavle over Efterkommerne af Vejermeister i Hobro PEITER HERMAN WEDEGE (født 1715, død 1778).

Endvidere har min Morfader, Oberst SOPHUS JULIUS WEDEGE, i 1877 udarbejdet en Stamtavle over hele den dakendte danske Slægt, Efterkommerne af Provst PEDER JOHANSEN WEDEGE (født 1662, død 1731), hvilken slutter sig til en Slags ufuldkommen Anetavle, der er udarbejdet af ham paa Grundlag af Provst J. VAHLS Slægtbog over Afkommet af Borgmester CHRISTIERN NIELSEN i Varde.

Oberst WEDEGE, der havde stor slægtshistorisk Interesse, satte sig ligeledes i Forbindelse med de i Norge levende Per-

soner at Navnet Wedege, navnlig Kaptajn H. J. WEDEGE i Ørkedalen ved Trondhjem; ved den paa Foranledning heraf foretagne Undersøgelse godtgjordes det, at den danske og norske Familie WEDEGE tilhørte samme Slægt, og der udarbejdedes derefter i Norge en udførlig Stamtavle over den norske Gren af Slægten; dog tryktes kun en lille Del heraf i Pers. Tidsskr. 3. B., S. 94--95.

Til Udarbejdelse af en Slægtbog over min Mors Slægt forelaa der saaledes ret betydelige Forarbejder; men paa den anden Side var disse behæftede med store Mangler. Det, der fandtes, var i Virkeligheden kun 4 Stamtavler over enkelte Grene af Slægten, medens der ikke var gjort noget Forsøg paa at lave et egentlig udtømmende Stamtavle-Arbejde, der omfattede alle Slægtens Linjer og deres Medlemmer. Endvidere indeholdt Stamtavlerne kun tørre Opremsninger af Navne og Data, men intet yderligere, navnlig ingen Steds- eller Kildeangivelser. Tilmed viste der sig at foreligge en Mængde Fejl og Unøjagtigheder i Opgivelserne.

For at udarbejde nærværende Slægtbog har jeg derfor først maattet korrigere de mange urigtige Opgivelser i de gamle Stamtavler og forsyne de foreliggende Data med Steds- eller Kildeangivelser, uden hvilke de jo personalhistorisk i det væsentlige er værdiløse. Dernæst har jeg maattet udarbejde en virkelig Stamtavle over alle Slægtens Linjer og deres Medlemmer og endelig beklæde dette »Skelet« af tørre Oplysninger med det Kød og Blod, som Udarbejdelsen af Levnedsskildringer af alle mere betydende Medlemmer af Slægten er, og uden hvilket ethvert slægtshistorisk Arbejde kun bliver et lidetsigende Skema og ikke en levende Slægtbog. Dette sidste har jeg dog kun kunnet gøre for den danske Grens Vedkommende; men for den norske har det ikke været mig muligt, da jeg kun har været i Stand til at fremskaffe Oplysninger ad skriftlig Vej, og dette endda har været forbundet med store Vanskeligheder. Mit Arbejde har derfor væsentlig været rettet paa den herværende Slægtsgrens Forhold, men det er dog lykkedes mig at udarbejde en saa godt som fuldstændig Stamtavle over den norske Gren; en Del Data savner dog Steds- eller Kildeangivelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Slægtens Udspring er det endnu ikke lykkedes at komme til en endelig Afgørelse. Meget

synes mig at tyde paa, at Slægtens danske Stamfader JOHAN WEDIGE i Randers (født c. 1630, død 1668), til hvem jeg foreløbig har faaet den ført tilbage, staar i Familieforbindelse med de paa Bogens første Sider omhandlede Rostockslægter WEDIGE (WEDIG, WEDIGEN); men de stadig forhaandenværende overordentlige Forhold har hindret en nærmere Undersøgelse deraf paa Stedet og Brevveksling har ikke givet noget afgørende Resultat.

Det er en Selvfølge, at et saa omfattende Arbejde som denne Slægtbog ikke har kunnet udføres, uden at jeg har modtaget Hjælp og Haandsrækning fra mange Sider. Navnlig maa jeg fremhæve Hr. Arkivsekretær S. NYEGAARD, ved hvis aldrig svigtende Velvilje talrige vigtige Oplysninger er komne mig i Hænde. Ved Undersøgelser i Viborg-Arkivet, særlig med Hensyn til Slægtens Stamfader JOHAN WEDIGES Forhold og iøvrigt paa forskellige andre Omraader, har Hr. Underarkivar G. E. TEGNER ydet mig stor Hjælp. I det hele har jeg gjort Embedsmændene i Rigsarkivets Hovedarkiv, Landsarkivet for Sjælland og Landsarkivet for Nørrejylland megen Ulejlighed og, da jeg ikke ser mig i Stand til at takke hver enkelt for altid udvist redbon Hjælpsomhed, maa jeg nøjes med her at fremsætte min i Almindelighed holdte Tak.

For stor Hjælpsomhed med at fremskaffe Oplysninger om den norske Gren, bringe dennes Oplysninger op til Dato og paa forskellig Maade supplere disse, skylder jeg Frøken SIGRID LØVSTAD i Kristiania, der paa mødrene Side tilhører Slægten WEDEGE i Norge, og Hr. Gaardbruger MELKIOR HARTVIG WEDEGE paa Bergfjord i Bjørnør i Helgeland stor Tak.

Endelig maa jeg bemærke, at det skyldes den tidligere Direktør for Tysklands »Reichsdruckerei«, Hr. Geheime-Regierungsrat CUMME, en god Ven af min Morbroder, Bogtrykker SØREN WEDEGE, at min Opmærksomhed paany er bleven henledt paa Staden Rostock som Familiens eventuelle Hjemsted. Ved hans Interesse for Sagen, der har vist sig paa forskellig Maade, bl. a. ved at indrykke Spørgsmaal i tyske personalhistoriske Tidsskrifter, fremkom de Oplysninger, der har muliggjort en saadan Hypotese.

Endelig maa jeg naturligvis takke alle de Medlemmer af Slægten, som jeg har ulejliget med Fremskaffelse af Oplysninger og Illustrationer.

XII

Naar nu min Morbroder, »Onkel Søren«, paa sin Bekostning lader dette mit Arbejde udkomme saa smukt udstyret, skyldes dette Tanken paa, at det i Aar er et hundrede Aar siden Morfader, Oberst S. J. WEDEGE fødtes. Det var ham, der saa at sige lagde Grundstenen til dette Værk og det vies derfor hans Minde.

København, den 15. Oktober 1919.

FORF.

En »Familietradition« lader Slægten Wedege stamme fra en fransk Adelsmand »Jean Sévère, Marquis de Saint Wedège« (!), der skal have været Huguenot, Ven af Henrik af Navarra, den senere Kong Henrik den Fjerde, og Underhandler ved Religionsfreden i Saint Germain-en-Laye 1572, men som efter Bartholomæusnattens Blodbad samme Aar maatte flygte fra Frankrig og overlade sine store sydfranske Godser i den katolske Reaktions Hænder. Denne »Tradition«, der ikke engang kan efterspores 100 Aar tilbage i Tiden, er utvivlsomt uden nogetsomhelst historisk Holdepunkt¹).

Sandsynligere er det, at Slægten Wedege, der for øvrigt saa langt den kan spores tilbage — i alt Fald indtil Stamfaderen, om hvis Fødested intet vides — er ren dansk og kunde tænkes at have sit Navn fra Landsbyen Veddige i det svenske Landskab Halland, der indtil 1645 hørte til Danmark, engang i det 16. eller Begyndelsen af det 17. Aarhundrede er indvandret fra de nordlige Egne af Tyskland, hvor Navnet, stavet paa forskellig Vis, men anvendt baade som For- og Efternavn, i alle Stænder kendes allerede fra den graa Middelalder. Saaledes nævnes f. Eks. 1240 en Ordensridder (miles Christi) WEDEGHE fra Dobbin i Meklenborg, 1275 en Biskop WIDEGO i Meissen i Sachsen. 1358 finder vi, at en adelig Nonne i Klosteret Preetz i Holsten hed WALBURG, dicta DE WEDEGHE. 1365 forekommer i Lybæk en Mandebodssag, foranlediget ved Drabet af en Borger TYMMO WEDEGHE. En lignende Sag sluttes 1426, ligeledes i Lybæk, idet Brødrene JOHAN, BENEKIN og LUDER WEDEGE, Borgere i Staden, erklærer sig tilfredse med en Mandebod paa 40 Mark lybsk, som deres Fader LUDER WEDEGHE's Banemand tilbød at betale dem. I Wismar nævnes c. 1520 en Notar og Stadsskriver PETER WEDIGE²). Stammer Navnet Wedege fra Tyskland, er det

vel sandsynligt, at Ordet egentlig betyder den »vittige« (kloge, jfr. det tilsvarende franske Navn »Le sage«.

Ogsaa her i Danmark har allerede i Middelalderen Personer af samme eller lignende Navn opholdt sig. Saaledes nævnes 1385 og 1406 i København en KATARINA WEDEKES eller WETYKES³). Nærmere ved Nutiden er det dog, naar JOACHIM WEDIGE fra Rostock, der i Juni 1622 var indskrevet som Student ved det derværende Universitet, 14. April 1637 tog Magistergraden ved Københavns Universitet. Dettets latinske Matrikul har at fortælle, at han, efter at være indskrevet ved Rostocker Universitetet, fortsatte sine Studier der nogle Aar, men at han »nu« (1637) var Hovmester for Statholderen i Norge, den danske Adelsmand Christopher Urnes Børn. Det er formodentlig denne, der har skaffet ham det Præstekald i Lier, Bragernæs og Strømsø — til dels det nuværende Drammen — som han indehavde til sin Død 14. August 1655. I Bragernæs blev Jokum Wedige, som han kaldtes, c. 1643 gift med KIRSTEN JENSDATTER, vistnok en Søster til Borgmester Niels Jensen i Skien. Hun døde paa Bragernæs 1667.

I et Mandtal for Bragernæs af 1665 nævnes som Børn af Magister Jokum Wedige 3 Sønner: Jørgen, Jens (Johan) og Christian, henholdsvis 21, 19 og 13 Aar gamle⁴). Om disse vides ellers intet; men det er udelukket, at den c. 1646 fødte Jens (Johan) Jokumsen Wedige kan have været identisk med den nedenfor under A. nævnte Johan Wedege, der maa formodes at være født c. 1630, og at han saaledes skulde være Stamfaderen til den i nærværende Arbejde omhandlede Slægt.

Derimod tyder Magister Wediges Navn JOACHIM og hans ældste Søns Navn JØRGEN (= Georg) paa, at Magisteren kan være Søn af GEORG WEDIGEN eller Wedige, der i en paa Universitetsbiblioteket i Rostock opbevaret Ligrædiken over JOACHIM WEDIGEN eller Wedige, omtales som Søn af denne Rostock Patricier; sidstnævnte Joachim, der var født 1538 og døde 1610 og 1574 havde ægtet ANNA TUNN, en Datter af Rostockpatricieren Georg Tunn, var igen en Søn af »primarius Rostockiensis« JOACHIM WEDIGEN og Hustru ELISABETH BOLTHEN eller Bolten, der døde 1597.

En anden Gren af denne Slægt Wedige (Wedigen eller Wedig)

var øjensynlig en Rostock Patricierfamilie af samme Navn; over Medlemmer af denne findes ligeledes Ligprædikener i Byens Universitetsbibliotek. Saaledes dør 1669 Raadsherre (Senator) i Rostock ALBERT WEDIGE 66 Aar gammel, efter at have været Senator fra 1667. Hans Fader hed HANS WEDIGE og var Brygger og Købmand »primarius«. Moderen hed ANNA HERMANS (død 1654) og var Datter af Senatoren Nicolaus Hermann. Albert Wediges Farfader var JOHANNES WEDIG, ligeledes Brygger og Købmand »primarius« i Rostock, der var gift med ELISABETH FRIESEN.

En Broder til Albert Wedige var JOHANN WEDIGEN, der ogsaa døde som Raadsherre (Senator) i Rostock 1663. En Datter CATHARINA ELISABETH døde 1645.

Denne Rostocker Slægt Wedige (Wedigen, Wedig) var en af de ældste og allermest ansete Patricierfamilier i Staden. Egentlig hed den LAWEN (latiniseret LEO [»Løve«]). I den gamle latinske Rostocks Krønike af Peter Lindeberg fra 1596 omtales Slægten i 5. Bogs 4. Kapitel, der handler om »adskillige navnkundige Familier«, saaledes:

»Lawen eller Leo [»Løve«] Familien — af hvilken jeg har erfaret, at Hermann har beklædt Embede som Raadsherre i Aaret 1262 efter Frelsens Begyndelse, Gerhard Aar 1280, Reiner Aar 1282, Conrad Aar 1288 og en anden Hermann Aar 1319 — er nu gaaet over til at hedde Wedigen; thi da en af Slægten hed WEDIGE Lawen og han udmærkede sig fremfor de andre, skete det, som det jævnlig plejer, at alle hans Efterkommere bortkastede Navnet »Leo«, grundede en særlig Familie og kaldte sig fremtidig Wedigen. Og den Dag i Dag udmærker Wedige-Slægten sig fremfor mange andre saavel ved sine Landejendomme og Huse inde i Staden som ved sin Formue og sit mandlige Afkom. Fra troværdig Kilde har jeg hørt, at 7 af Familien, der alle bar Navnet Heino og dels var Raadsherrer, dels Patriciere, efter hinanden beboede det Hus, hvori den navnkundige og høj-lærde Mand, Doctor juris utriusque og den meklenborgske Hertugs Raad Heinrich Berg nu bor. Da jeg ikke mindes nogensinde at have læst noget tilsvarende, maa det være mig tilladt at nævne dette Vidnesbyrd om den guddommelige Mis-kundhed og Familiens Hæder.«

Efter Fornavnene at dømme kan der være Mulighed for, at den danske Familie Wedege har Forbindelse med den Rostock Familie Wedige (Wedigen), der jævnlig fører Fornavnet Johan eller Hans. Foreløbig maa Spørgsmaalet dog staa hen.

Den danske Familie Wedege, der ogsaa har forgrenet sig til Norge, har nu i alt Fald i over 250 Aar gennem 7 Slægtled til Stadighed været bosat i Danmark. Af Slægtens Medlemmer har saa godt som ingen her i Landet — saaledes som mange af den norske Gren — haft Landmandens Gærning eller ejet Landejendom; men de har fra første Færd været enten næringsdrivende Borgere eller Embedsmænd — Præster, Jurister eller Officerer. Noget fælles Mærke eller Vaaben vides Slægten ikke at have ført og som et saadant kan navnlig ikke betragtes det nedenfor S. 11 gengivne, S. 12 nærmere omtalte, af Provst Peder Johansen Wedege en kortere Tid brugte Signetmærke.

Slægten, der i det 18. og Begyndelsen af det 19. Aarhundrede var ganske talrig, er nu smeltet sammen saaledes, at den her i Landet kun tæller enkelte Medlemmer, der alle tilhører én Linje. Den i Norge levende Gren er derimod ret talrig paa Medlemmer.

Om spredte Personer her i Landet af Navnet Wedege, der ikke synes at høre til Slægten, se S. 102.

FØRSTE SLÆGTLED.

Den danske Familie Wedeges Stamfader var:

A. JOHAN WEDIGE, der maa antages at være født c. 1630. Med fuldstændig Sikkerhed vides om ham kun, som der nedenfor nærmere skal gøres Rede for, at han fra 1661 til sin Død 1668 levede i Randers. Hvorvidt han var af nordtysk Afstamning — i saa Fald maaske fra Rostock — lader sig ikke godtgøre. Navnet kunde tyde herpaa og særlig den Omstændighed, at han intetsteds kaldes med Fadernavn mellem For- og Efternavn, hvilket jo var Datidens danske Navneskik i Modsætning til den tyske. Afgørende er dette dog næppe.

Slægtens nævnte Stamfader er efter al Sandsynlighed identisk med den Johan Wedige, der sammen med 58 andre Medlemmer af den under Københavns Belejring 1658—60 oprettede københavnske Borgervæbningsafdeling »Kræmmersvendenes Kompagni« har underskrevet et Andragende af 30. Juni 1659 om Erholdelse af visse Privilegier til Løn for deres gode Tjeneste under Belejringen⁵⁾. Begyndelsen af Andragendet, der er særlig karakteristisk for denne mærkelige Tid, gengives her:

»Gunstige velvise och megit fornehme herrer borgemestere och raad vdi denne kongelig fririgsstad Kiøbenhafn.

Eftesom til H. K. M. voris allern. herris allervnderdanigste troe tienniste och denne goede byes, i neruerinde krigs vrolighed och fornemmelig denne vformodelig indfald och beleirung, defension och beskiermelsis bestørckning vnder Hans Excelentzis Her General Feld Marchalchs SCHACK's commendo saavelsom stadtzens hauptmans velfornemme Frederich Turesens direction vi vnderskrefne samptlig kiøb- och kremmersuenne saavelsom andre flere vnge karle her sammesteds it hundrede och nogle mand tilfoedtz paa voris egen bekostning med fahne, vnder- och ofuergevehr ald anden dis tilbehør fri och goedvillig opret och os allertienestevilligst præsenderit hafue saavel voris post, huor hen vi ere blefne commenderede, saaledis opvartet och forsiufnit, at vi vnderdanigst ydmygst och tienestvilligt forhaabe, ingen sig der offuer vdi nogen maade med goed føye skal kunne hafue at besuerge, saa haffuer vi os samptlige som vnder samme compagnie verit haffuer forretaget och vdi sinde fattet disse efterfølgende faa poster til en ringe kiendelse och amindelse for saadan voris store bekostning, ja møye och arbeid af høybemelte H. K. M. allervnderdanigst søge och begiere nemblige:«

Herefter opregnes forskellige Punkter, der ønskes, saasom Frihed for Tynge og Besværing i 3 Aar, billigere Afgift ved Borgerskabstagelse, vanskeligere Borgerskabsadgang for Udlændinge, Valg af Kompagniets egne Officerer, der skal have lige Ret med Borgerskabets Officerer, o.s.v. Et diplomatisk Mesterstykke er Post 7, der lyder saaledes:

»7. Och paa det samme compagnie dis bedre continuere och altid formedelst idelig øfuelse vdi deris gevehr exercitiis ved lige holdis saa och sigh kyndig och beqvem gjøre kunde, at H. K. M. os en bequem pladtz thil een schydebahne, huor paa een gøystang och schifue opsettis kunde, naadigst fri forunde vil, och at vi trende general optrechelser om aaret med voris flyendis fahne thil samme pladtz hafue maae, den første efter fahnens anledning H. K. M. thil allervnderdanigst plichtschyldig ihukommelse, den anden thil Hindes Mayt. voris naadigste Dronnings vnderdanigste berømmelse och den thredie H. K. Høyhed voris allern. Prindtz och herre til vnderdanigst och thilbørlig tacknemmighed, huortil vi vnderdanigst forhaabe een ringe opsatz och gevinst af Deris Maytter, och Hans Høyhed huer sin dag at erlange.«

Til Fremmaningen af dette Fremtidsperspektiv, som i saa høj Grad præges af Grundsætningen »at gavne og fornøje«, knytter Borgmestre og Raad, der i øvrigt gennemgaaende stiller sig ganske velvilligt til Andragendet, men som dog ikke har glemt, at Svensken stadig laa udenfor Voldene, den diskrete Afvisningserklæring: »Denne post synis ey for sine aarsagers schyld nu at kunde bevilgis.« Det lader forresten til, at Kongelig Maje-stæt forbeholdt sig i det hele senere at resolve i Sagen.

Paa Grund af Navnet »Johan Wedige«'s store Sjældenhed er man paa Forhaand stærkt fristet til at antage Identitet mellem den københavnske Kræmmer- eller Købsvend Johan Wedige i 1659 og Stamfaderen til den i nærværende Arbejde omhandlede Familie Wedege, der paatræffes 2 Aar senere i Randers. Kræmmer-svenden ses heller ikke optaget i det københavnske Kræmmerlaug og har da formodentlig efter Freden i 1660 forladt Hovedstaden for at slaa sig ned i den jyske Provinsby.

Johan Wedige i Randers — Wedege-Slægtens med fuldstændig Sikkerhed kendte Stamfader — nævnes første Gang i Matrikulationen af 13. April 1661⁶⁾ vedrørende Randers Bys Grundejendomme. Under Afdeling 4 — som det synes de Inger Hemmersdatter, salig Peder Hatstens, tilhørende Ejendomme — omtales som Nr. 2: »En gaard ved St. Clemmenez tornn som Johan

Vidiche paaboer med fire Agre i Marken«, der er takseret til 400 Sletdaler. Nr. 3, det umiddelbart følgende Stykke, lyder saaledes: »Er en ung mand haver sig nyeligen nedsat og indnu iche kommen til brug af næring.« Dette Stykke kunde ganske vist synes at vedrøre en anden Person, men en Undersøgelse af Protokollens Affattelsesmaade viser dog maaske, at det kun er en nærmere Redegørelse for Johan Vidiche's Næringsforhold. Saadan Redegørelse findes nemlig med Hensyn til næsten alle Beboerne, idet Ejendommenes Værdi takseredes delvis efter Beboernes Næring, der afgav en god Maalestok for Værdien. Under Nr. 3 nævnes heller ingen Ejendom og intet Skattebeløb er sat; det tyder altsammen paa, at Bemærkningen kan vedrøre den under Gaarden Nr. 2 nævnte Beboer Johan Vidiche. Er dette Tilfældet, haves her et Bevis for, at Wedige først 1660—61 er tilflyttet Randers, og Bemærkningen stemmer iøvrigt med de faktiske Forhold, idet Randers Borgerskabsprotokol viser, at han kom til Næring mere end et halvt Aar senere:

1661 den 11 December. Johan Wedich Toeg Sitt borgerskab
 Wdlouet til byen 3 Rdl.
 til borgmester och Raad som blev lagt i Schrinet 1 —

Samme Dag er han efter Skattebogen⁷⁾ sat i Markskat til 20 Mark, og denne Bog oplyser endvidere, at han ikke var sat i Skat i 1655; formodentlig har han ikke da været i Randers.

Vi ved altsaa, at Johan Wedige — saaledes staves Navnet næsten alle Vegne i Randers-Arkivalierne for 1660'erne, kun enkelte Gange Vedich, Wedich eller Vidiche — i 1661 boede i en Gaard ved St. Clemens Taarn, der laa i Trekanten mellem Brødregade, Middelgade og den efter Taarnet opkaldte Taarngyde i Randers. Det var et fritstaaende Taarn, der havde hørt til den efter Reformationen nedbrudte St. Clemens Kirke; det nedbrændte i 1671, men Ruinen blev staaende og nedreves først mere end 50 Aar senere⁸⁾. 1664 boede han maaske samme Sted, men i alt Fald i Slotssognet, saaledes kaldet efter den i 1698 nedbrudte (Dronningborg) Slotskirke, hvis Menighed dette Aar henvistes til St. Mortens Kirke. Han var da ligeledes sat i Markskat af 20 Mark, desuden til 3 Sk. »schud«, 3 Sk. »leding« og »Wagtpenge« 8 Sk.⁹⁾ Da Markskatten beregnedes med 1 Skil-

ling pr. Mark (deraf Navnet) over 10 Marks Indkomst, beløb hans samlede Skat sig det Aar til 2 Mk. 2 Sk.

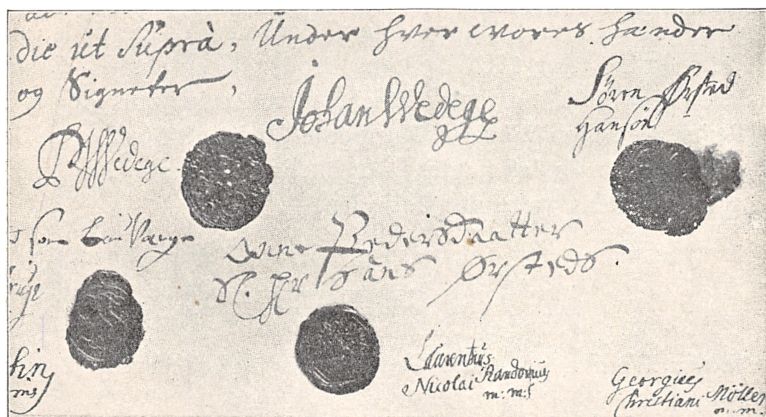
Det er ellers meget sparsomme Efterretninger, der haves om Johan Wediges Færden i Randers, og disse maa væsentligst søges i Randers Tingbog 1664—69. Det ses heraf, at han drev Handel med Kram, Klæder, Jærn o. s. v. og at hans Krambod besøgte saavel af Folk fra Byen som fra de tilstødende Herreder. Adskillige Gange indstævner han Skyldnere for Bytinget. Kramboden har han sikkert drevet til sin Død i 1668; thi i dette og det følgende Aar inddriver hans Efterleverske endnu Fordringer efter ham.

Men samtidig med, at Johan Wedige drev sin Købmands-handel, var han — i alt Fald fra 1667 — Ridefoged paa Dronningborg Gods, der da ejedes af den bekendte Peter von Sprechelsen fra Hamborg. Han møder i Retten saavel for denne som for Forvalteren paa Dronningborg Johan Stenbek. Sidste Gang han giver Møde, da for Monsør Thøger Hofman, er 24. Februar 1668. Han er saa rimeligvis død i Maanederne derefter — 27. Juli 1668 møder nemlig Stenbek ved en ny Fuldmægtig — ja i alt Fald nogen Tid inden 19. Oktober 1668; thi da møder Anne Pedersdatter i Randers, salig Johan Vidichis, og stævner nogle af Mandens Skyldnere. Noget Skifte efter Johan Wedige findes ikke og Randers Kirkebøger er for 1660'erne saa ufuldstændige, at Dødsdagen eller Begravelsesdagen ikke lader sig fastslaa derigennem.

Johan Wedige havde vistnok allerede 1661 ægtet ANNE PEDERSDATTER ASFERG, der tidligere lejlighedsvis er nævnt. Hun tilhørte en i Randersegnen i sidste Halvdel af 1600-Tallet meget udbredt Præsteslæggt. Hendes Fader Peder Nielsen var Præst i Asfærg-Faarup i Nørhald Herred fra c. 1613 til 1659 og døde som Provst i Herredet dette sidste Aar. Moderens Navn kendes ikke. Anne Pedersdatter selv er, da hendes ældste Søn Peder Johansen Wedege er født i Begyndelsen af 1660'erne, maaske 1662, formodentlig selv født c. 1635. Af hendes Søskende kendes Mette Pedersdatter Asfærg, gift med Præsten Caspar Lindenfeld i Borup ved Randers, Marianne Pedersdatter Asfærg, der ægtede Faderens Eftermand i Præstekaldet Iver Abel, samt en Søster til, der mærkeligt nok ogsaa hed Anne Pedersdatter Asfærg og hvis

Mand var Jens Winding, Provst i Østerlisbjerg Herred og Sognepræst til Hjortshøj-Egaa. En Broder var endelig Provsten i Nørhald Herred og Præst i Spentrup-Gassum Søren Pedersen Asferg.

Johan Wediges Hustru Anne Pedersdatter Asferg blev kort efter Mandens Død i 1668 paany gift med Hans Sørensen Ør-

Familierne Wedege og Ørstedes Underskrifter paa Skifteslutningen i Kapellan Hans Sørensen Ørstedes Bo 17. November 1697.

(Først Sognepræst (senere Provst) Peder Johansen Wedeges Underskrift og Segl. Derefter underskriver hans Halvbrødre Studenterne Johan Wedege og Søren Hansen Ørsted og endelig deres fælles Moder Anne Pedersdatter (Asferg), salig Hr. Hans Ørstedes. Som Vidne underskriver bl. a. Hørerens Laurids Nielsen Randrup, den kendte Forfatter af »Randers Marsch«. Efter Støvring Herredes geistlige Skifteprotokol 1683—1706 fol. 331.)

sted, der var Sognekapellan i Randers og døde der 12. September 1697¹⁰). Han var vistnok en Søn af Præsten Søren Olsen i Ørsted i Rougsø Herred, der var Stamfader til den navnkundige Ørstedeske Familie. I sidste Ægteskab havde Anne Pedersdatter 2 Sønner og 1 Datter; den ældste Søn Johan Hansen WEDEGE, der døde ugift i Aaret 1700 som stud. theol. og Hører ved Randers latinske Skole, var opkaldt efter Moderens første Mand og bar mærkeligt nok, skønt han var Hr. Hans Ørstedes Søn, Efternavnet Wedege. Derimod kaldtes Parrets yngre Søn Søren Hansen og Datteren Gertrud Hansdatter bægge med Ørsted-Navnet.

Anne Pedersdatter Asferg levede endnu 1712, da hendes Søn, Provst Peder Johansen Wedege, paa hendes Vegne optraadte i Skiftet efter hendes Søster og Navne, Provsten Jens Windings

Hustru¹¹). Maaske har hun henlevet sine sidste Aar hos Sønnen i Glænstrup Præstegaard og er død der i en høj Alder; desværre lader dette sig ikke oplyse, idet Glænstrup Kirkebog først er bevaret fra Aaret 1732, ligesom der intet Skifte findes efter hende i Nørhald Herreds gejstlige Skifteprotokol. Urimeligt vilde det ikke have været, om hun i sin Alderdom var søgt hen til sin eneste overlevende Søn; bægge hendes Sønner af 2. Ægteskab var nemlig gaaede bort i en ung Alder. Johan Hansen Wedege døde, som tidligere omtalt, Aar 1700 og hans Broder Søren Hansen Ørsted, ligeledes stud. theol., nævnes ikke mellem Arvingerne i hans Bo — Peder Johansen Wedege, Margrethe Christine Wedege og Gertrud Hansdatter Ørsted kaldes udtrykkelig de »eneste« Arvinger¹²) — og maa altsaa være død forinden.

ANDET SLÆGTLED.

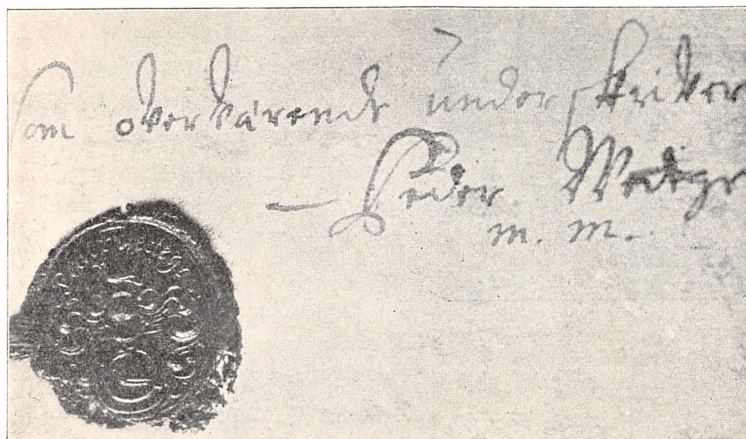
Johan Wedige og Anne Pedersdatter Asferg havde 2 Børn (*B 1—2*):

B 1. PETER JOHANSEN WEDEGE, med hvem det i Familien senere saa almindelige Fornavn Peder indkom i Slægten, var formodentlig opkaldt efter Morfaderen, Provsten Peder Nielsen. En Hjemmelsmand, der i særlig Grad maa staa til Troende som Peder Wedeges nærboende Embedsbroder og — som det af talrige Dokumenter fremgaar — hans gode personlige Bekendt, Præsten Niels Jørgensen Lachmann i Nabosognet Vester Tørslev, beretter, at Wedege ved sin Død i Maj 1731 var »i hans 70. Aar«. Forholder dette sig rigtigt, var han altsaa født c. 1661, i alt Fald vistnok i de første Aar af 1660'erne; nærmere herom er imidlertid ikke fundet, men da Faderen formodentlig først er bleven gift 1661, er Aaret 1662 maaske det rette.

I sine yngre Aar er Peder Wedege efter Faderens tidlige Død sikkert opdraget i Stedfaderen, Kapellanen Hans Ørsteds Hjem i Randers, fra hvilken Bys Skole han 1684 dimitteredes til Universitetet (»Petrus Johannis Vedegæus«). Aaret efter fik han Kommunitetet. Iøvrigt ved vi intet andet om hans Studenterliv end at Biskop Braëm i Aarhus senere anbefalede ham til Embede under Henvisning til, at han havde ført et skikkeligt Levnet

og anvendt Flid og Vindskibelighed i sine Studier. Sine Forbindelser i Hjemegnens Præstestand har han øjensynlig heller ikke glemt i Studietiden, der ellers blev ret langvarig.

Man skrev allerede 1694 — den 11. Januar — da Præsten Jens Johansen Kall i Glænstrup, henved 20 km nordvest for Randers, indgik med en allerunderdanigst Ansøgning til Kongen om, at han paa Grund af Alder og Skrøbelighed maatte succe-

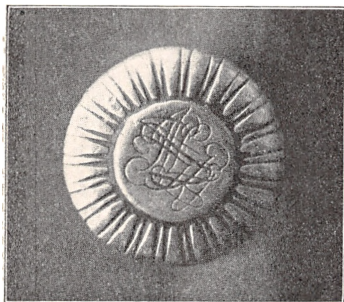

Sognepræst (senere Provst) Peder Johansen Wedeges Haandskrift og Segl (se S. 12).

deres i Embedet af hæderlig Studiosus Peder Johanssøn Wedege, »saasom Jeg er forsikret, at ved hannem Guds Meenighed efter min død skal worde vel betjænt og jeg indtil min død paa min skrøbelige Alderdom med høflighed beegnet og for mig og bedagede hustrue og børn med billig og villig ophold efter Kaldets ringe indkomst forsiunet«. Den mere direkte Aarsag til dette Skridt var vistnok, at Præstegaarden med al Præstens Ejendom var afbrændt 26. Juli Aaret i Forvejen og at den gamle Mand trængte til en ung velsindet Hjælper i denne sin Elendighed. Som Følge heraf tilbød Hr. Jens at aftræde Kaldet til »bemeldte studioso«, om det maatte forundes ham. Til denne Ansøgning havde Wedege sluttet sig i en — for øvrigt ikke med hans Haand skreven — Ansøgning af 2. s. M., hvilken som ovenfor nævnt var anbefalet af Biskoppen.

20. Januar 1694 faldt den kgl. Resolution i Sagen, hvorved

Ansøgningerne toges til Følge paa Vilkaar, at Wedege efter foregaaende Eksamination befandtes dygtig til Prædikeembedet. Da dette var sket og han var ordineret 23. September 1694, var han vel faktisk den fungerende Præst i Glænstrup Sognekalde, som Hr. Jens Kall til ham havde »afstaaet«, selv om Hr. Jens maaske af Navn beholdt det til sin Død i September 1696. Det maatte efter Tidens Skik være en Selvfølge, at der mellem den gamle og den unge Præst var indgaaet Underhaandsaftale om, at den unge til Tak for Overdragelsen af Kaldet skulde ægte den gamles Datter. Det skimtes jo endog ret tydeligt igennem Ansøgningens Ord. Ægteskabet kom ogsaa i Stand; men den unge Hustru døde snart efter sin Fader.

Navnetrækket paa Solvknappen til Provst Peder Johansen Wedeges Stok.
(Se om Stokken S. 13 og 17 samt Note 16.)

Resten af sit Liv tilbragte Peder Wedege som Præst i Glænstrup, hvorhos han 6. Maj 1711 af Herredspræsterne valgtes til Provst i Nør-

hald Herred. Da han i denne Embedsstilling fungerede som gejstlig Skifteforvalter, ses hans Underskrift og Segl ofte i Nørhald Herreds gejstlige Skifteprotokol for disse Aar. I 1690'erne anvendte han et meget smukt Signet: Skjoldmærket var en Slange, der bider sig selv i Halen (Evighedens Sindbillede); paa Slangen sidder en mod (heraldisk) Højre vendt Fugl og en saadan virker ligeledes som Hjælmtegn. Ovenover Hjælmen var indgraveret Ejerens Navn »Peder Wedege«. Formodentlig er dette Vaaben tænkt som et kirkeligt Symbol, maaske »Herrens Ord bliver evindeligt« e. l. Senere brugte han imidlertid — uvist af hvilken Grund — altid et andet Signet, der indeholdt hans efter Tidens Smag yderst kunstfærdigt sammenslyngede Initialer, men ingen Figurer.

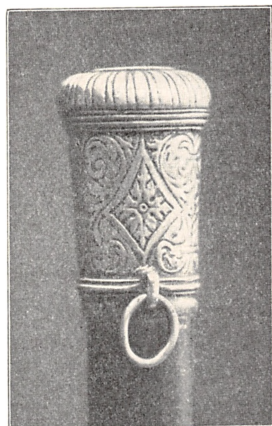
Om Provst Peder Wedeges Liv i de mange Aar, han var Sjælehyrde i Glænstrup, ved vi saa godt som intet. Et lille Indblik i, hvad der kunde hænde en fredelig Kirkens Mand, selv i et saa afsides Sogn, faar man dog af Akterne i en pudsigt Rets-
sag, der er bevarede til vor Tid. Det ses heraf, at han i sine

sidste Aar har haft en Del Bryderier med sin Degn, et iøvrigt ikke ualmindeligt Tilfælde for Datidens Præster. Den i Sagen omhandlede Degn synes nu ogsaa at have været en særlig ond-artet Person. Da Sagen giver et lille Kulturbillede fra Datiden og tillige indeholder et egenhændigt Brev fra Wedege, vil den kortelig blive refereret her¹⁸).

Vi lader Degnen i Glænstrup Niels Nielsen i en under Sagen fremlagt Erklæring selv fortælle, paa hvad Maade den begyndte:

»Jeg Niels Nielsen, Degn til Glenstrup Sogn hermed tilstaaer, at jeg den 18. Sept. sidst afvigt (1723) kom beschienchet imod Aften i mit huus og der paa een u-omgiengelig Maade og blodig slax haardhed min Kone uden billig given orsag tracterede, saa hun udi denne min Raesindighed (!) forføyet sig med hendes spæde barn i Armen til Præstegaarden for der at være sicher for meere haardhed af mig, kom jeg strax paa foden effter hende i Provstens huus, hvor ieg i samme min ubesindighed med ublue og ærrørige ord og dumdristighed høylig forsaae mig baade imod min Provst og hans Kæriste. Og kand ieg icke næcte, at dersom efter denne Sags Beskaffenhed ved lovlig omgienge Sagen skulde faaet sin fremgang, da havde ieg baade mit Degne-Embede forspilt og anden lovens straf fortient at være undergiven. o. s. v.«

Selvfølgeelig maatte Provsten skride ind mod sin Degn efter denne Tildragelse, der unægtelig var en grov Insubordination. Han nøjedes dog med 2 Dage efter det forefaldne — da Degnen vel maa antages at have sovet Rusen tilstrækkelig ud — at lade ham opsætte en Erklæring, hvoraf foranstaaende Brudstykke er taget og hvori Degnen ynkeligt »afbad« sin Forseelse og udtalte, at dersom han herefter paany skulde forse sig, skulde han uden nogen Modsigelse af sig eller Irettesættelse aldeles have sit Degne-kald forbrudt og denne Sag med andre forrige øvede — det synes saaledes troligt nok ikke at være første Gang, der var noget at

Solvknappen paa Provst Peder Johansen Wedeges Stok.

anmærke paa Degnens Opførsel — stande ham aaben for. Desuden forpligtede han sig til at give en Bøde paa 4 Mark til Sognets fattige.

Saaledes sluttedes Freden, men den varede naturligvis ikke længe; allerede Aaret efter er det galt igen. Vi har atter Degnens egne Ord for, at han havde brudt Forliget af 20. September 1723 ved »d. 16 Søndag efter Trinitatis sidst (1724), da hand (Provsten) noget ud paa aften tog mig paa Vogn med sig fra et Barsel i Handest her i Glenstrup Sogn og (jeg) da under Vejs i min drukkenskab og ubesindighed forgreb mig imod ham med nogle uquems oord, som Jeg ikke kand gotgiøre, eller var mig anstaaelig at udsige og nødig ville nogen stæds skulle høres«.

Herefter maatte Provsten skrive til Biskoppen, Dr. Oksen i Aarhus, at han paany var insulteret af sin Degn. Biskoppen suspenderede derefter denne indtil videre og indsatte Provst, Magister Claus Bremer, Sognepræst i Randers, til Sætteprovst i Sagen, der, da Wedege naturligvis ikke kunde dømme i sin egen Sag for Nørhald Herreds Provsteret, maatte foregaa for Støvring Herreds Provsteret. Da Parterne nu var indkaldte til Møde af Sætteprovsten, modtog denne følgende Brev fra Wedege:

Clarissime Domine Præposite, deamande Domine Collega.

Formedelst Manges intercession for min degn, har jeg motte ladet mig persvadere til at perdonere ham hands ubesindige formastelse, dog paa denne condition at hand i eders præsence gjør mig een offentlig afbedelse, som jeg for hannem skal opsette, og saa siden i Justitz-Protokollen indføres, og hvad dag det behager hannem at lade os indkalde til sig, skal vi rette vor lejlighed derefter at suspension kand relaxeres.

Nest min ærbødige Respect etc. forbliver jeg Venerabilis Domini Præpositi observantissimus

Glenstrup d. 3 November A^o 1724.

P. Wedege.

Imidlertid endte Sagen ogsaa denne Gang næsten bedre for den balstyrige Drukkendidrik af en Degn, end han havde fortjent, formedelst Provst Peder Wedeges »medlidenhed og condolance, saa og formedelst hans degns væmodighed«. Denne maatte i Provsteretten i Randers 8. November 1724 afgive til Protokollen en endnu ydmygere Afbedelseserklæring end forrige Gang, men iøvrigt i Stil hermed. Kun maatte han denne Gang erlægge en

hel Rigsdaler til de fattige i Glænstrup. At han — trods Gentagelsen — slap saa billigt vidner i alt Fald om hans Provsts gode Hjærte.

Med Hensyn til Glænstrup Præstegaards ydre og indre Udstyrelse i Peder Wedeges Tid er vi ganske vel underrettede. Gaarden var — som tidligere omtalt — nyopbygget af hans

Glænstrup Præstegaard 1891.
(Efter Fotografi.)

Svigerfader, Præsten Jens Kall, efter at de tidligere Bygninger 26. Juli 1693 var afbrændte »ved en pludselig Tordenild«, saa intet stod tilbage. Til Genopførelsen bevilgedes der Præsten en Rigsdaler af alle Kirker i Aarhus Stift.

Som Kall lod den opbygge stod den nogenlunde uforandret, om end naturligvis med en Del Ændringer og Udvidelser, i over 200 Aar, til den ved en ny uheldig Ildebrand — forårsaget ved Børns Uforsigtighed ved Brugen af Tændstikker — nedbrændte til Grunden 19. September 1907¹⁴).

Helt uforandret var vel kun Laden, den sydligste af Gaardens 4 Længer, der alle var straaatakte. Dens Ælde fremgik dels af Byggemaaden, de lerklinede Vægge og navnlig det høje stejle

Tag, som var alle Tækkemænds Skræk, dels af 2 Indskrifter, indhuggede i Egebjælker paa den mod Gaardspladsen vendende Side. De havde længe været overkalkede og blev først bragte for Dagen henholdsvis 1898 og 1902. Den ene af disse, der var anbragt over en Luge henved 6 m fra den østlige Ende, var saalydende:

WDI IESV NAFN LOD HER IENS KAL OG HANS KIERE
HVSTRV MERGRET MORTENSDATTER HER OPSETTE
DETTE HVS 1694 21 MAII

Den anden Indskrift, indhugget henved 6 m fra den vestlige Ende, lød saaledes:

WER GOT VERTRAVET HAT WOL GEBAVET
1694.

Mærkeligt nok var denne Bjælke vistnok det eneste Træværk, som blev bevaret nogenlunde uskadt ved Ildebranden 1907. Kun Ordet: GEBAVET var noget medtaget. Bjælken er nu indmuret i den nye Præstegaard.

Foruden Laden tilhørte Midterpartiet af Stuehuset, der ses paa Billedet, ogsaa den ældste Præstegaard. Det havde det samme stejle Tag; men de klinede Vægge var vistnok overalt i Tidens Løb blevne erstattede med Mursten. En Tilbygning i Øst, i Flugt med den ældste Del, var søjet til i 1776, en anden Tilbygning i Vest, i Vinkel med den ældste Del, i 1860'erne. Af de to andre Længer stammede ingen fra Kalls og Wedeges Præstegaard.

Præstegaardsbygningerne er nu fuldstændig nyopførte efter Branden 1907, men paa samme Sted. Gaarden ligger meget smukt i ægte jydsk Natur paa Bakkehældet, der fra den højtliggende Kirke — oprindeligt hørende til det forlængst forsvundne Glænstrup Kloster — sænker sig mod den langstrakte Glænstrup Søs side Enge. Tætved findes en fra gammel Tid hellig Kilde »Marekilden«.

Hvordan det indre af Peder Wedeges Præstegaard har set ud, viser hans Skifte¹⁵⁾ os. Den loyale Provst havde paa Væggene Kobberstik af Landsfaderen Kong Frederik den Fjerde og hans første Dronning, Louise, samt »10 hollandske Stykker« over de 10

Bud. Af Sølvtøj ejede han ikke meget: et lille Bæger, 12 Skeer, en lille Skaal, et Stenkrus med Sølvlaag, en Stok med Sølvknap, hvilken sidste er til endnu¹⁶⁾ og findes afbildet her.

Bogsamlingen bestod af 60—70 Værker, nærmest Ligprædikener, teologiske og historiske Bøger. Skiftet opregner saa naturligvis — foruden Møblerne, der ikke synes at have været videre interessante — de sædvanlige Bjærgede af Sengklæder og Linnedtøj m. v. I Bryggerset manglede heller ikke den mægtige Kobberbrændevinskedel paa 5 Fjerdinger med »Hat, Laag og Piber«. Gaardens Kreaturhold var stort: 11 Heste, 20 Køer foruden Stude, Faar, Svin, Fjerkræ o. s. v.

Det er den allerede nævnte Præst Lachmann, hvem vi skylder en Skildring af Provst Peder Wedeges Død, der i sin udførlige Nøjagtighed synes grundet paa Selvsyn eller ialtfald paa Beretning fra den afdødes nærmeste¹⁷⁾. Lachmann beretter, at Wedege, der indtil sin Død var sund og rask, fik en hastig Død; thi da han i 1731 var kommet til Landemode i Aarhus og om Morgenen den 9. Maj stod op for at klæde sig paa, faldt han baglæns om i Sengen og blev død i hans Alders 70. Aar. Hans døde Legeme blev ført hjem til Glænstrup, hvor det begravedes; men paa hans Ligkiste lod Johannes Rhodius, Collega (Hører, Adjunkt) ved Katedralskolen i Aarhus sætte disse Ord:

Din egen Vogn dig kiørte ud
men fik dig ey tilbage,
Thi see der kom fra Himlen Bud
Hvorhen du skulde drage.

Da paa Eliæ Vogn din Siæl
Sin Himmelvej opnaade.
O! Salig Proust hvad kom du vel
Til dette Prøste Mode.

• I Glænstrup Kirke findes forøvrigt endnu en af Tiden ilde medhandlet Ligsten over Peder Wedege og hans anden Hustru. Indskriften, der for bæggens Vedkommende har urigtige Dødsaar, lyder i al Korthed saaledes:

HR. PEDER WEDEGE

DØD 1730

METTE WINTHER

DØD 1752

Wedege havde været 2 Gange gift:

1° — utvivlsomt i 1694 — med

MARGRETHE JENSDATTER KALL, der som før nævnt var en Datter af hans Formand i Præsteembedet i Glænstrup Jens Johansen Kall og Hustru Margrethe Mortensdatter Hvas. Ægteskabet opløstes allerede ved Margrethe Kalls Død i Sommeren 1698; der holdtes Skifte efter hende 25. Juli s. A.

Mette Hansdatter Winthers Underskrift 1734.

(•Mette, sl. Hr. Peder Wedege»s; efter Nørhald Herreds gejstlige Skifteprotokol 1689—1741 fol. 218.)

2° var Wedege — sikkert Aaret efter, om ikke allerede i Slutningen af samme Aar — viet til

METTE HANSDATTER WINTHER, der skal være født 1681 og var en Tvillingdatter af Raadmand, senere Borgmester i Aarhus Hans Jensen Winther¹⁸⁾ og dennes første Hustru, den 19aarige Anne Friis.

Efter at Mette Winthers, med Børn overordentlig rigt velsignede Ægteskab med Peder Wedege var opløst ved Mandens Død i 1731, synes det, som om hun Resten af sit Liv har siddet i yderst trange Kaar. Mandens Bo, der var vurderet til den ikke saa ringe Sum af 1028 Rdl. 5 Mk. 5 Sk., slugtes nemlig for den allerstørste Del af Omkostningerne i en vidtløftig Proces, der paaførtes Provsteenken af Amtmand Schinkel, Fader til den berygtede, fra Blichers Noveller kendte Landsdommer, Kammerherre Frederik Schinkel til Hald¹⁹⁾. Resultatet heraf blev, at Boet, der først sluttedes 1734, blokkedes for ikke mindre end 874 Rdl. 3 Mk. 13 Sk., saaledes at der blev tilbage til Deling mellem Enken og hans 15 Børn kun lidt over 150 Rdl., hvilken ringe Sum selvfølgelig hastig maatte opbruges. Man maa da haabe, at Børnene, efter som de blev gifte eller kom i Stilling, har hjulpet Moderen.

Ialtfald slog Mette Winther sig ned i Hobro, hvor 3 af hendes Børn efterhaanden havde taget Bopæl. 1743 boede hun der; thi Ekstraskattemandtallet viser, at hun som fattig og uformuende helt maatte fritages for Skatten. Det gør næsten ondt at se, at det fattige Bo efter den rige Aarhusborgmesters Datter, da hun døde 16. April 1753, kun vurderedes til 68 Rdl. 4 Mk. 12 Sk. Hendes Sølvtøj bestod kun af 2 Skeer og en lille Daase²⁰).

B 2. MARGRETHE CHRISTINE JOHANSDATTER WEDEGE var formodentlig født c. 1665. Ialtfald var hun vistnok yngre end Broderen Peder. Skønt hun i Borup Kirkebog kaldes Hr. Hans Ørsteds Datter, var hun dog utvivlsomt kun hans Steddatter, se foran S. 9. Hun overlevede sin Halvbroder Johan Hansen Wedege og tog Arv efter ham i 1701, men hvor og naar hun døde, er ikke fundet.

Viet 8. September 1687 i Borup ved Randers, hvor Mosterens Mand, Præsten Caspar Lindenfeld, bekostede Bryllupet, til

SØREN MIKKELSEN (RIBER), en Søn af Borgmester Mikkel Sørensen i Randers og formodentlig født c. 1660. Han er vist den »Severinus Michaëlis«, der 1683 blev Student fra Randers, hvor han senere blev Degn og Collega ved den derværende Latinskole. Efter hans tidlige Død 24. Maj 1699 i Randers vurderedes hans Bo til 288 Rdl. 1 Mk. 14 Sk.

Ægtefællerne havde 1 Søn og 2 Døttre.

TREDJE SLÆGTLED

Medens Provst Peder Wedege i sit 1. Ægteskab med Margrethe Kall kun havde 1 Datter (C 1), var hans 2. Ægteskab med Mette Winther velsignet med et — selv i Forhold til Datidens yderst børnerige Ægteskaber — sjælden frodigt Afkom. Tallet angives noget forskelligt. Efter Svigersønnen, Præsten Lillelunds Beretning i hans »Danmarks Kirkehistorie«²¹) var det 10 Sønner og 10 Døttre. Lachmann²²) siger »mere end en Snes« Børn og andre Kilder skal endog lade det opgaa til 24 Børn; ved Faderens Død levede imidlertid »kun« 14 Børn, (C 2—15), 7 Sønner og 7 Døttre, saa de foran nævnte Opgivelser er næppe.usandsynlige. Der er sikkert død en Del Børn i spæd Alder, hvad ikke kan

kontrolleres, idet Glænstrup Kirkebog for Wedeges Tid mangler. Men selv af de ved Faderens Død levende Børn har en Del kun haft ringe Livskraft. Kun 8 overlevede Moderen, der døde 1753.

Gennem disse mange Børn blev Provst Peder Wedege Stamfader til en stor Efterslægt i Danmark — og gennem Sønnen Johan ligeledes i Norge. Lillelund beretter, at Børnene, »saa mange der lever« fandtes i alle danske Provinser og end ved Trondhjem i Norge, alle velforsynede. Dette forholdt sig, saavidt vi nu kan se, ogsaa rigtigt; men denne, i det 18. Aarhundrede saa udbredte Familie, der gennem de kvindelige Medlemmers Giftermaal kom i Svogerskab til ansete Præste- og Borgerslægter, navnlig i Jylland, er nu smeltet sammen til 2 Linjer, den ovennævnte norske og den eneste overlevende danske, der stammer fra Provst Peder Wedeges Søn Vejermester Peiter Herman Wedege i Hobro.

Barn af 1. Ægteskab:

C 1. MARGRETHE MARIE WEDEGE var efter Skifteprotokollens Opgivelse ved Faderens Død 1731 36 Aar gammel og formentlig født 1695. Hun levede endnu ved sin efternævnte Mands Død i 1752.

Viet 23. September 1733 i Glænstrup til

ANDERS PEDERSEN SCHIPPER af Hobro, der døde sammesteds 27. September 1752.

(Han havde tidligere været gift med ESTHER NIELSDATTER, der var død i Hobro 10. Marts 1732. Efter Skifteprotokollen var 9. April i det sidstnævnte Aar nemlig Tredivtedagen efter hendes Død.)

I sit 2. Ægteskab havde han 1 Søn.

Børn af 2. Ægteskab:

C 2. HANS WINTHER WEDEGE »conditionerede« ved Faderens Død 1731 paa Apoteket i Roskilde og var da 31 Aar; han er vist født Aar 1700. I Pladsen i Roskilde forblev han dog ikke længe; thi, endnu mens Skiftet efter Faderen stod paa, maatte Moderen oversende ham et Beløb af 8 Rdl., da han var uden »Condition« i København. Ved Moderens Død 1753 nævnes hverken han eller Børn af ham blandt Arvingerne, og det maa derfor anses som givet, at han er død forinden uden at efterlade sig Afkom.

C 3. ANNE CATHRINE WEDEGE var i Maj 1731 i Tjeneste hos Grev Rantzau til »Brahesborg« i Gamtofte Sogn paa Fyn og er, da hun dengang var 29 Aar, vistnok født 1701. Hun er rimeligvis den »Madame Hasselager«, der 85 Aar gammel begravedes i Skanderborg 20. August 1787.

Thi 28. August 1744 havde hun i Gamtofte ægtet

JENS JENSEN HASSELAGER, født 13. Maj 1693 i Ormslev af Forældrene Jens Jensen og Maren Rasmusdatter, Student 1714 Aarhus, cand. theol. 1717 med haud, 1723 Sognepræst i Kousted — Raasted, 1733 i Vorning — Kvorning — Hammerhøj, 1755 afskediget, død 28. Oktober 1769 og begravet 6. November s. A. i Vorning.

(Han havde 1. Gang 3. Oktober 1724 været viet til Mette Eskesdatter Spentrup, født 14. Februar 1693 og død 23. Juni 1742 (begravet 29. s. M.) i Vorning, en Datter af Præsten Eske Sørensen Spentrup til Kousted-Raasted og Hustruen Anne Pedersdatter Brasch. Mette Spentrup, hvis Farfader, den S. 9 nævnte Provst Søren Pedersen Asferg, var Broder til Johan Wedeges Hustru Anne Pedersdatter Asferg (se under A), maa have været den mandhaftige Præstekone, der i sin modvillige Mands Sted foretog den mystiske Daabshandling i 1742, som Blicher har gjort til Æmne for sine Noveller »Nøddaaben« og »Eneboeren paa Bolbjerg²³).)

Jens Hasselager og Anne Cathrine Wedege havde formentlig 1 Søn og 1 Datter.

C 4. JOHAN WEDEGE var efter norske Familieoptegnelser, som ogsaa nedenstaaende Levnedsskildring skyldes, født i Glænstrup 5. August 1705. Han forblev i Forældrenes Hjem indtil sit 14. Aar, da han sendtes til sin Morfader, Borgmesteren Hans Winther i Aarhus, for at gaa i den derværende Skole. Herfra drog han til København og fik Plads hos en Købmand Christian Poulsen Fyn, for hvem han for paa Island i 9 Aar. Derefter kom han i Tjeneste hos Interessenterne i den finmarkske Handel Jacob Severin, Oluf Bloch og Sternberg og rejste i deres Ærinde paa Finmarken. Paa denne Færd var han, efter hvad Faderens Skifte meddeler os, allerede 1731.

6. April 1736 blev Johan Wedege udnævnt til Foged i Øst- og Vest-Finmarken, forflyttedes 1751 til samme Embedsstilling i Strinden og Selbo Fogderi ved Trondhjem og 1753 til Nordmøre Fogderi i Romsdalen, hvor han boede paa sin 1754 købte

Ejendom, Fogedgaarden »Sandvigen« i Tingvold. Han tog Afsked som Foged 21. August 1777, døde 16. December 1782 og begravedes i Tingvold 3. Januar 1783.

1° viet 12. April 1741 til

FREDERIKKE JUNGHANS, født c. 1721, død 15. Maj 1756, begravet i Tingvold 24. s. M. (34 Aar gammel), en Datter af Provst Henning Junghans, Sognepræst i Tromsø, i dennes 1. Ægteskab med Anna Meldal.

2° viet 9. Maj 1758 paa Næsset til

SOPHIE CATHRINE VIBE JUEL, døbt 7. Februar 1722 i Trondhjem, død 8. April 1796 i Tingvold. Hun var en Datter af Købmand i Trondhjem Johan Michael Vibe Juel og Hustru Helene Hybertsdatter.

(Hun havde før sit Ægteskab med Wedege været gift med Præsten Johan Morsing til Næsset i Romsdalen, der var født 6. November 1680 og døde 27. Februar 1755 paa Næsset, en Søn af Købmand i Trondhjem, senere i Bud i Romsdalen, Christian Poulsen Morsing. Dennes 1. Hustru hed Anna, den 2. Elen Johannesdatter; hvem af dem, der var Moderen, vides ikke.)

Medens Johan Wedeges 2. Ægteskab var barnløst, havde han i sit 1. Ægteskab 8 Børn; han blev saaledes Stamfader til den norske Gren af Slægten Wedege, se Side 87.

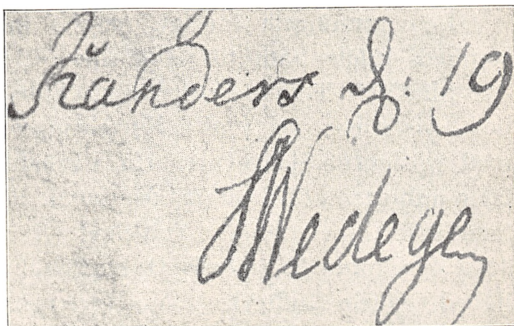
C 5. SØREN WEDEGE fødtes i September 1706 i Glænstrup Præstegaard og blev i sit 10. Aar sat i Mariager latinske Skole, hvor han i Løbet af 4 Aar gjorde saadanne Fremskridt, at han 1720 fik Plads i Aalborg Katedralskoles Mesterlektie. Han blev her vel anskreven hos sine Lærere, Rektor Mathias Thestrup og Konrektor Christian Thestrup, samt hos disses Fader Biskop Frands Thestrup; til denne Familie knyttedes han senere endnu nærmere ved sit 1. Ægteskab.

Efter 2 Aars Forløb dimitteredes Wedege til Universitetet i 1722, fik Kommunitetet og tog 1725 teologisk Eksamen med laud. Han aflagde derpaa et kort Besøg i Hjemmet og rejste saa tilbage til København, hvor han ved Hjælp af Stipendier fortsatte sine Studier, indtil han i 1728 tog »Condition« hos en tredie Søn af ovennævnte Biskop Thestrup, Magister Ole Frandsen Thestrup, Sognepræst til Dannemare og Tillitse paa Lolland, for at undervise dennes Sønner. »Her var jeg«, skrev han

senere, »hos en Guds Mand, som jeg havde megen Opbyggelse og Undervisning af; hans Navn være i Velsignelse!«

Medens Wedege var i denne Kondition, tog han til Hovedstaden for at dimittere en af sine Disciple og prædikede ved samme Lejlighed selv for Dimis. 1732 blev han saa — sikkert ved Familien Thestrups Forbindelser — udnævnt til 4. Lektiehører ved Aalborg Katedralskole og tiltraadte det følgende Aar Hørerpladsen i 5. Lektie.

20. Juni 1735 disputerede han for Magistergraden og blev derefter 16. November 1736 kaldet til 2. residerende Kapellan ved St. Mortens Kirke i Randers og »Compastor« for Gimming og Lem Menigheder nær ved Byen. Han var nu i Stand til at

Provst, Magister Søren Wedeges Underskrift 1792.
(Efter Støvring Herreds gejstlige Skifteprotokol 1779—1806 fol. 59.)

gifte sig med Magister Ole Thestrups Datter Magdalene Barbara. Omtrent fra denne Tid haves et Vidnesbyrd om hans Virken i Aarhusbispen Peder Hygoms Visitatsbog, hvoraf fremgaar, at Wedege prædikede temmeligen vel og allerede havde begyndt at bøje sit Øre til Sandheds Lydighed(!) samt at han — i Forbindelse med Skoleholderens Flid — havde sørget for, at Ungdommen i Gimming med stor Færdighed kunde gøre Rede for den almindelige Katekismi Forklaring²⁴).

Hele Wedeges øvrige Livsvirksomhed faldt fra nu af i Randers, hvor han var Præst i ialt 56 Aar og saaledes opnaaede at blive »Jubellærer«. 2. Februar 1748 udnævntes han til 1. residerende Kapellan ved St. Mortens Kirke og 12. Juli 1754 fik han selve Sognepræsteembedet; 10. Oktober s. A. valgtes han desuden med Flertallet af Herredspræsternes Stemmer til Provst i Støvring Herred. Disse Stillinger indehavde han til sin Død 10. Januar 1793, da han i sit 86. Aar »gik sagte og salig bort med Eliæ Ord: Det er nok, tag min Sjæl. Herre!«

Wedege havde den ²⁵Sorg at overleve alle sine Sønner, der

døde i en ung Alder. Økonomiske Sorger viser hans Skifte derimod, at han ikke havde; thi han døde som en velstaaende Mand, hvis Bo vurderes til 6579 Rdl. 3 Mk. 10 Sk.

I Aalborg Katedralskoles Bibliotek opbevares et Haandskrift, der indeholder Ligtalen over Provst Søren Wedege og som væsentlig har været Kilden til nærværende Levnedsskildring²⁵). I Tidens yderst svulstige Stil giver den desuden følgende Karakteristik af den afdøde:

»Den grundigste Indsigt, samlet med en mageløs Arbejdssomhed, fulgte ham til hans sidste Dage. Under et i mange Aar pinefuldt Tilfælde i den højre Side, samlet med Tunghørighed, viste han sig i alle Forretninger som en Mand begavet med velsignede Sjæleevner. Hans Prædikener og alle Lejlighedstaler anhørtes af Tilhørere, der havde Smag paa de saliggørende Sandheder, med største Velbehag; Hensigten af dem alle var Jesu dyrekøbte Menigheds Opbyggelse. Grundighed med Tydelighed gjorde Indtryk paa Hjærterne. Sagtmodige Rettelser, overbevisende uden anstødelige Bebrejdelser, opvakte kærlig Eftertanke hos den ubodfærdige og fejlende, og Evangelii Sandhed, fremsat med al Behagelighed, glædede den efter Naaden hungrige Sjæl. Den lidende, den døende savnede ikke i ham en Lærer, der selv følte med dem, idet han talde til dem.

Udenfor Embedet, i Selskaber viste han en anstændig Munterhed ved yndig Tale forenet med Salt. Som Provst og Præst i Omgang med Herredsbrødrene skinnede han som det følgeværdigste Eksempel. Den kærligste Ægtemand var han for sine Hustruer og den oprigtigste Fader for sine Børn o. s. v.«

En anden, ret tilsvarende Karakteristik af Provsten træffes i Rektor, Magister Peder Estrups Mindetale over ham, holdt i Randers latinske Skole. Den lange Tale, der er betegnende for Datidens lærde, skruede Veltalenhedskunst, indeholder dog ret faa positive Oplysninger. Wedege skildres ogsaa her som meget arbejdsom til sin høje Alder og beskeden, saaledes at han afslug al Højtidelighed paa sin 50 Aars Jubellærerdag. Desuden nævnes det, at han var en stiv Latiner, »der havde studeret Alderdommens (Oldtidens) Mesterstykker og Ciceros Taler med saa megen Nøjagtighed, saa gennemskuende, saa lærenem en Aand, at man kendte Cicero igen, naar han talte dennes Tunge-

Provst, Magister SØREN WEDEGE i hans Alders 66. Aar (1772—73).
(Efter Maleri, tilhørende Fuldmægtig i Indenrigsministeriet L. P. Borberg.)

maal og det i en Alder, som de færreste Mennesker opnaar, og synes da udlevede.« I det hele tog han med Værdighed mod Alderen og glædede sig paa sine gamle Dage over sine rige Minder. Han var desuden en stor Børneven og hans Hus aldrig tomt for Børn. »Hans Øjne funkledede af Glæde over deres uskyldige Leg.« Ogsaa den Randers Ungdoms Fremgang fulgte han med Interesse og overværede endog som Olding Latinskolens Eksaminer, selv efter at han, der i Følge sin Embedsstilling var Medlem af Skolens Forstanderskab, ved kongelig Resolution var fritaget derfor paa sine gamle Dage.

Over denne gamle Hædersmand af en Provst blev der sat følgende Gravskrift, der her gengives efter en gammel, i hans Efterslægt bevaret Afskrift:

Psal. 92. V. 14 og 15.

Den Retfærdige Skal blomstre i Guds Huses Forgaard
og bære Frugt end i den Sneehvide Alderdom.

* * *

Her hviler

træt af Dage og Arbeide
den af Lærdom og Levnet lige
opbyggelig og uforglemmelig Lærer

H^{er} MAG. SØREN WEDEGE

fød i Glenstrup 1706,
blev residerende Cappellan her i Randers 1736 —
Sogne Præst sammesteds 1754,
og Provst i Støvring Herred.
Han døde den 11te Jan. 1793

I sit Alders 87de og Embeds 57de Aar.
I første Ægteskab med Malene Barbara Thestrup
Fader til 11ve Børn, hvoraf 4re efterlevende
med Warme Erkiendtligheds Taarer
velsigne denne Ærværdige Faders Minde
tilligemed 17 Børnebørn og 5 Børnebørnsbørn.
Hans anden Hustru Johane Magrethe Anchersen
Kaldede Gud fra Ham i Aaret 1772.

* * *

Ædle Olding! Sødt du hvile
Engle til din Slummer smile
Fred af Himlen Wennehuld
Svæve om dit kiære Muld.

Provst Søren Wedege var 2 Gange gift:

1° ved kgl. Tilladelse 11. September 1737 i ovennævnte Magister Ole Thestrups Enke Johanne Dorothea Mathiasdatter Atkes Gaard i Maribo viet til Ægteparrets Datter.

MAGDALENE BARBARA OLESDATTER THESTRUP, døbt 2. Søndag efter Trinitatis (d: 23. Juni) 1715 i Dannemare, begravet 3. Februar 1752 i Randers.

2° viet 5. December 1754 paa Hovedgaarden Gjessinggaard i Tvede Sogn til

JOHANNE MARGRETHE ANCHERSEN, døbt 22. Juni 1712 i Kolding, begravet 21. December 1772 i Randers (Datter af Amtsforvalter i Kolding, senere i Randers, Ancher Hansen og Hustru Ursula Rasch).

Medens 2. Ægteskab var barnløst var der i 1. Ægteskab 9 levende Børn, se Side 36 ff.

C 6. ANNE MARIE WEDEGE var efter Epitafiet i Hobro Kirke født 1707, formentlig i den sidste Del af Aaret. Efter samme Kilde døde hun i 1753. Dødsfaldet maa have fundet Sted i de første Maaneder af Aaret; thi hun synes at være død, da der holdtes Skifte efter Moderen i Maj s. A. Ved Faderens Død 1731 opholdt hun sig i sin Mosters Mands, Borgmester Johan Budtz's, Hus i Randers.

1° viet 5. Februar 1732 i Randers til

DITLEV BERING, der maa være født c. 1685 i Hevring i Ørsted Sogn som Søn af Otte Lauridsen i Hevring Mølle og Ingeborg Andersdatter (Holst), der 2. Gang ægtede Konsumtionsforpagter i Randers Thomas Bering, hvis Navn Stedsønnen formentlig har optaget. Han tog 1717 Borgerskab som Købmand i Randers og døde i Maj 1732, kort efter sit 2. Bryllup. Begravet 26. Maj 1732 i Randers.

(Ditlev Berings 1. Hustru, til hvem han var viet 5. Maj 1718 i Aarhus Domkirke, hed Ingeborg Mogensdatter Blach og var Datter af Købmand i Aarhus Mogens Blach og Hustru Else Olufsdatter.

Ældste Søn i Berings 1. Ægteskab Mogens Ditlevsen Blach Bering, senere adlet under Navnet Beringskiold, er den navnlig fra Statsomvæltningen 1772 kendte politiske Intrigant Kammerherre Magnus Beringskiold.)

2° viet 2. Juni 1733 i Randers til

MORTEN NIELSEN KIRKETERP, der efter Epitafiet i Hobro Kirke var født i Hobro 3. December 1699. Han var sin Tids rigeste Handelsmand i Hobro, hvilket dog ikke vil sige mere end, at han i Ekstraskattemandtallet af 1743 vurderedes til en Formue af 5000 Rdl. Efter Epitafiet døde han 6. August 1765 i Hobro. (Søn af Niels Kirketerp, formodentlig Handelsmand i Hobro, og Hustru Birgitte Mortensdatter.)

I Kirken findes — foruden det nævnte meget smukke, af Ægteparrets 4 Sønner og 6 Døtre i 1778 opsatte Epitafium med tilhørende Messingtavle — endnu en af Ægteparret skænket Broncelysekrone.

C 7. INGEBORG KIRSTINE WEDEGE var ved Faderens Død 1731, da hun var i Tjeneste hos Grev Rantzau paa »Braheshborg«, 23 Aar gl. og formodentlig født 1708. Efter en i Vaabenuset i Aarslev Kirke indsat Mindetavle over hende og hendes Mand døde hun 10. August 1775.

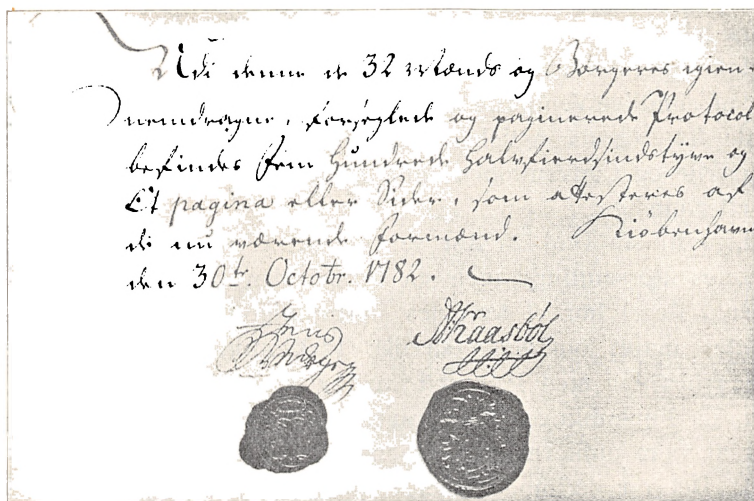
Tavlen beretter ligeledes, at hun havde været gift i 38 Aar. Hun er da i 1736—37 bleven viet til

THOMAS PEDERSEN LILLELUND, der var Søn af Peder Madsen Lillelund, Forpagter paa Lundenæs, senere Ejer af Hovedgaardén Rybjerg, og Hustru Ellen Thomasdatter Lund. Han var født 9. April 1712 paa Lundenæs, blev Student fra Ribe 1731, cand. theol. 1736 med laud og Aaret efter Præst i Ulstrup—Gundersted. Lillelund var en meget velmenende Sjælehyrde, der 1748 skænkede 100 Rdl. til Gundersted Skole og en Bibel til hver Gaard i sine 2 Sogne. 1758 forflyttedes han til Aarslev—Tilst, hvor han ligeledes gav 100 Rdl. til fattige Skolebørn og Bibler til Hjemmene. Mest kendt er han ved den S. 19 nævnte, i 1773 udgivne »Danmarks Kirkehistorie«, hvoraf hvert Præstekald i Landet fik et Eksemplar som Gave. Den er imidlertid i det væsentlige kun et Uddrag af Pontoppidans Annaler. Han døde 15. Juni 1781 i Aarslev²⁶).

(Lillelund var 2. Gang viet til Marie (Martha) Kirstine Rasmusdatter Lihme, døbt i Tem 16. Februar 1735, død i Næsborg 6. Januar 1797, en Datter af Præsten i Tem Rasmus Pedersen Lihme og Hustru Ingeborg Lauridsdatter Høyer (Høysgaard).)

I sit 1. Ægteskab havde han 1 Søn og 1 Datter.

C 8. JENS WEDEGE var formentlig født 1709, idet hans Alder i Skiftet efter Faderen 1731 opgives at være 22 Aar. Paa den Tid for han paa Island. Om hans Ungdom vides iøvrigt intet, før han i 1743 ses at have Bopæl i København, hvis Ekstraskattemandtæl for dette Aar nævner ham som logerende i Øster Kvarter Matr. Nr. 290 (i Laksegade) som ugift Købmandssvend

De 2 Formænds Underskrift og Segl under Autorisationen foran i »De 32 Mænd«s Forhandlings-
protokol af 1782.

(1. Formand Jens Wedege, 2. Formand A. Kaasbøl. Originalen i Borgerrepræsentationens Arkiv.)

med egen Husstand. 9. Oktober 1748 tog han Groshandlerborger-
skab og lod sig 6. April 1750 indtegne som Brygger.

I sin Bryggergaard i Brolæggerstræde (daværende Matr. Nr. 110 i Snarens Kvarter, nuværende Matr. Nr. 76 og Gade Nr. 5), havde han sit Hjem Resten af sit Liv. Den nedbrændte forresten efter hans Død ved den store Ildebrand 1795 og staar altsaa ikke længere i samme Skikkelse som paa Wedeges Tid.

Den jydsk Provstesøn blev efterhaanden en anset og vel-
staaende Mand i det københavnske Borgerskab, der hædrede ham med meget betydende Tillidshverv. 1750 og 1751 var han Bisidder ved Stadens Tingmænd; 1757 valgtes han til Fattigforstander for sit Sogn — Helliggeistes — men betalte for at

blive fri. 1768 valgtes han til Direktør i Københavns Brandforsikringskasse og vedblev at være det til 1781. Aaret forud var han tillige optaget i det københavnske Skydeselskab.

Vigtigst var dog hans Virksomhed i Stadens daværende Borgerrepræsentation, »de adle og velfornemme 32 Mænd«²⁷). Efter Forsamlingens Indstilling blev han 2. December 1765 af Magistraten udmeldt til at være en af Stadens 32 Mænd. Om hans Tiltrædelse i Mødet den 13. December s. A. beretter Forsamlingens Protokol ganske levende: »og da Sr. Wedege var tilstæde, blev han af samtlige Vennerne gratuleret, samt for høm oplæst nogle af de 32 Mænds Articler samt lovet Copie af Privilegierne, Articlerne og Conventionen med erindring om samme at holde sig efterrettelig.«

Lige til sin Død 25 Aar senere sad Wedege i de eligerede Borgeres Forsamling; men da Protokollen er meget kortfattet og som Regel har et særdeles upersonligt Præg, kan der ikke berettes meget om hans særlige Virksomhed i Borgerraadet. Han synes dog med Iver at have røgtet sit Hverv og udtraadte ikke, da Forsamlingen i Efteraaret 1772 optog sin Virksomhed, efter at være ophævet ved Struensee's Kabinetsordre af 2. April 1771. Det var derimod Tilfældet med mange andre af Medlemmerne, hvad medførte, at Wedege hurtig rykkede op til at blive et af Forsamlingens ældre Medlemmer. Den 25. Februar 1779 valgtes han til 2. Formand med 17 Stemmer, mens der faldt 7 paa 3 andre Kandidater. Han maa altsaa have nydt Medlemmernes særlige Tillid. Da 1. Formand, Isenkræmmer Christian Poul Freese, i 1781 blev »betitlet« Raadmand og derfor udtraadte af Forsamlingen, rykkede Wedege 8. Marts s. A. op til at blive 1. Formand, et Hædershverv, som han beklædte til sin Død 10 Aar senere. Hans Segl og Navntegning findes saaledes under Autorisationen foran i Forsamlingsprotokollen af 1782. Seglet viser hans slyngede Navnetræk under en Blomsterkrans. Med megen Pligtfølelse har han sikkert røgtet sit Formands-hverv. Lige til 1788 præsiderede han til Stadighed og mødte enkelte Gange i 1789; sidste Gang han ikke ses at have meldt Forfald var Mødet 4. Februar 1790. Da var han 80 Aar gammel og døde 5 Fjerdingaar senere.

I Bryggergaarden i Brolæggerstræde bestod Wedeges betydelige

Husstand i 1787²⁸), bortset fra Ægtefællerne og 2 ugifte Sønner, af 1 Fuldmægtig, 1 Bryggersvend, 1 Underknægt, 1 Gaardskarl

Bryllups = Brev
Da
Brudgommen,
Gæde og Beskornemme
MONSR. Jens Wedege,
Borger og Brygger i den kongl. Residens-Stad Kjøbenhavn,
Og
Bruden,
Gæde og Dødyrede
Fru. Maria Dorothea Clausen,
Andgik et stærligt Efteskab med hinanden,
Da i mange Høytidomme Benne's Dødsbeveelse celebrerede
Døds begravelse Bryllups = og Gædes = Dag d. 22 Juni 1751,
Gernede af BRUDERS Broder
CLAUS CLAUSEN.

Som Skæbte for mig at giøre Bred,
Og Min tilkommen sette,
Jeg alle rene fandt for Elsker,
Og alle blide det Elsker,
Eas dog aligevel jeg maate
Døds Død jeg har prøvet,
Da her en Pegasus vil gaae
Og nøge galloways.
Dvo fiste: men her for det Min den
Vi Elsket ikke bringer,
Eer huer den træder over sin Land,
Og tøjnare sine Dødsare,
End om nu kommer jeg i Trøst,
Du nicher det at Herde,
Om jeg skal ikke alle af
Og et Bredt Nøtter kliver,
Men her, hvad skal jeg handle om,
Hvad skal vel Ligen blive,
Eet dette var Exordium
Jeg seran maate Herde.
Det være skal om al den Bred,
Den Egel, den Trøst, den Glæde,
En Jernens haer, naar egen Bred
Og Duns han fandt betredde.
Daer han slaar Trøst paa eget Bred,
Vi eget Bred fandt Bred,
For Elskere, naar hoert et Død
Maar Trøst Middel være.
Døds Død maatte det to være for
Og vasser kandelig Bred,
Delt om han haere gode Bred,
At kan i denne Trøst

Land commandere Elskere,
En paa sin Not at finde,
Een efter huer Trøst at her,
En anden Bred at vrede,
Hvad Trøst for bred, at han fandt,
I hvad hun end vil giøre,
Eg med sin huer Elskers Mand
I alle Ting maate.
Hvad Glæde maatte Piger faare
Død glæde at blive,
Drom jeg mig to underlaare
Kultformene at freve:
At her et Glæde, derpaa man
Død Karlag ro fandt velle,
Da Tomten af Bred fandt
I Bredt Eng uddøle.

Min Elsker BRED jeg onste maate
Et Velle med den Glæde
Du ved Din haere Mand fandt faar
Bred i Hans Duns at træde.
Gud, som ved sin almægtig Haand
Bred Elsker sammenkomme,
Hvad huer Elsker's Elsker's Haand,
Og Dømmet-Gode Elsker.
Eas Guds Beskornelse den skal
Her Duns og Gierning smykke,
Da bermed jeg i en Pocal
Vi onste Jer til Lykke.

R D S E R S B R I, trykt hos Christoff Georg Glasing, bornde i Frederiksbergs Gaden.

Bryllupsdigt ved Brygger Jens Wedeges og Maria Dorothea Clausens Bryllup, 22. Juni 1751.
(Af Brudens Broder Claus Clausen. Originalen i Universitetsbiblioteket.)

og 3 Tjenestpiger. Ved Siden af sit Bryggeri — og Samtiden benævnedede ham gerne som Brygger — drev han en stor udenlandsk Korn- og Kolonialforretning og en Sæbefabrik i Gøttersgade.

Som det hen i 1700 Tallet blev Mode i det højere køben-

havnske Borgerkab har Wedege vistnok af og til opholdt sig om Sommeren paa Landsteder ved Kysten udenfor Byen. Ialtfald ses det, at han kortere Tid i Slutningen af 1760'erne ejede »Rønnedal« ved Vedbæk Bro; den nu forsvundne Ejendom med grundmuret Bygning skødede han 1771 til ingen ringere end Dronning Caroline Mathilde, der kun kort Tid kan have haft Glæde af den²⁹).

Alt tyder paa, at Wedege har været en driftig Mand; men da hans Børn skiftede privat, er intet nærmere oplyst om, hvad han efterlod dem udover, at det smukke Indbo og Sølvtoj ialtfald tildels gik over til Sønnen Peder.

En mundtlig Familietradition, der ogsaa synes at være kendt i videre Kredse³⁰), ved at fortælle, at Digteren Johan Herman Wessel forfattede følgende bidende Gravskrift over Jens Wedege:

»I denne Læddike
der ligger Brygger Wedege;
hans Øl var surt som Eddike.«

Saafermt denne Beretning om Spotteversets Ophavsmand overhovedet har noget paa sig, maa det have været et tilfældigt Skæmteri af Wessel over Wedeges mindre gode Øl og kan ikke være foraarsaget ved, at Wessel har faaet Meddelelse om Bryggerens Død; thi Wessel var allerede for flere Aar siden gaaet til sine Fædre, da Brygger Jens Wedege afgik ved Døden 24. April 1791 og begravedes i Helligaandskirkens Kapel.

22. Juni 1751 var han efter kgl. Tilladelse om Eftermiddagen i samme Kirke viet³¹) til

MARIA DOROTHEA CLAUSEN, der formentlig var født i Gladsakse 1730. Sognets Kirkebog er ganske vist brændt; men i Skiftet af 20. Januar 1747 efter hendes Moder opgives hendes Alder til 16 Aar, hvilket stemmer med, at »Helliggeistes« Kirkebog ved hendes Død 15. Februar 1793 (i Store Regnegade Nr. 215) tillægger hende en Alder af 62 Aar. Dødsårsagen angives som »Inflammation«. (Datter af den i Gladsakse bosatte Hans Clausen, Søn af Guvernør i Dansk-Vestindien Claus Hansen, og selv Ejer af Plantagen St. Jørgensbjerg (St. Georges Hill) ved Frederikssted paa St. Croix. Hustruen hed Else Margrethe Lerche³²).

Af Ægteparrets 7 Børn oplevede kun 2 Sønner og 1 Datter

voksen Alder. Ingen af de to Sønner giftede sig og Jens Wedeges mandlige Linje uddøde saaledes med dem. Se nærmere S. 39 ff.

C 9. METTE MARGRETHE WEDEGE var 1731 ved Faderens Død 18 Aar gammel og maa saaledes være født 1712—13. Efter det om hendes 2. Mand nedenfor oplyste er hun maaske død senest 1749, men nærmere herom er ikke fundet. Hun nævnes heller ikke i Skiftet af 1753 efter Moderen.

1° viet 30. Januar 1742 ved kgl. Tilladelse i Apoteker Rübners Hus i Aalborg (Budolphi Kb.) til

SØREN PEDERSEN STYR, døbt 14. November 1705 i Aalborg (Budolphi Kb.) og Søn af Handelsmand i Aalborg Peder Sørensen Styr og Hustru Gertrud Lydersdatter Ridderhuus. Han maa senest være død 1747, da Hustruen i dette Aar paany gifter sig.

(Søren Styr havde 1° Gang 8. December 1729 i Aalborg (Bud. Kb.) giftet sig med Johanne Christensdatter Sund, der efter samme Kilde døde i Aalborg 25. April 1741 i en Alder af 29 Aar 7 Maaneder og 7 Dage.)

I dette Ægteskab fødtes ialtfald 1 Søn.

2° viet 14. Juni 1747 ved kgl. Tilladelse i Aalborg (Frue Kb.) til

ANDREAS HAARBOE, maaske den Andreas Harboe, der 30. Oktober 1756 begravedes i Lemvig, 48 Aar 6 Maaneder og 3 Uger gammel. Denne indgik 6. Juni 1749 nyt Ægteskab og hvis han er identisk med Mette Marie Wedeges 2. Mand, maa hun følgelig være død, forinden Mandens 2. Ægteskab kunde komme i Stand.

Om Børn af hendes 2. Ægteskab er intet oplyst.

C 10. PEITER HERMAN WEDEGE var født 1714—15, idet han ved Faderens Død 1731 var 16 Aar. Han opholdt sig da hos Hospitalsforstander Jens Foss i Randers. Herefter ved vi intet om ham, før han 30. Oktober 1752 tog Borgerskab som Købmand i Hobro og 1. December s. A. erhvervede kgl. Konfirmation paa den Bestalling af 6. November s. A. som Vejermester og Maaler i Hobro og de ved Fjorden bevilgede Ladesteder, hvilken Byfogden Niels Foersom havde meddelt ham. Stillingen som kgl. Vejermester indehavde han indtil sin Død.

Af Ekstraskattemandstallet af 1762 ses, at Sr. Peiter Wedege boede i Algadens østre Parti og at hans Husstand bestod af

2 Tjenestefolk, 1 Tjenestedreng over 12 Aar og 2 Piger over 12 Aar, medens forskellige Personer »havde Ophold« hos ham. Skønt Hobro paa den Tid var en ubetydelig Købstad med ringe Handel, synes Wedege dog saaledes at have været en ret velstaaende Mand. Efter de i hans Sønesøn, Oberst S. J. Wedeges Værge fundne Optegnelser³³), der skal stamme fra en gammel, nu bortkommen, Familiebibel og virkelig ved deres nøjagtige og sandsynlige Oplysninger gør et paalideligt Indtryk, døde han 21. Juli 1778.

Optegnelserne beretter, at P. H. Wedege 1. Gang var viet 19. November 1755 til

SIDSEL CATHRINE DISTELBORG eller DISTELBERG. Hun var en Datter af Didrik Adamsen Distelberg i Hobro og Hustru Anne Lauridsdatter; ved Moderens Død 1747 var Sidsel Cathrine 34 Aar og maa følgelig være født c. 1713. I 1752 fik hun Bevilling til at holde Gæstgiveri i Hobro. Død 4. Marts 1762 (Famopt.).

2° viet 22. Februar 1763 i Serup Præstegaard (Kb.) til

ANNE ELISABETH SCHNELL, født 6. Februar 1738 sammesteds (Kb.), død 25. Marts 1775 (Famopt.), en Datter af Provst i Hids Herred og Sognepræst til Serup og Lemming Ulrik Christian Schnell³⁴) og Hustru Magdalene Cathrine Hvass.

Anne Elisabeth Schnell har øjensynlig været »et godt Parti«; hendes umyndige Børns Arv efter hende og Manden udgjorde 1786 2978 Rdl. 2 Mk. 10 Sk., efter Mormoderen, Provstinde Schnell, 3700 Rdl. og efter Morfaderen, da afgangne Provst Schnell, 13824 Rdl. 2 Mk. 5 Sk.³⁵). Det var ikke ubetydelige Summer paa en Tid, hvor Pengenes Værdi var ialtfald flere Gange saa høj som nu.

3° viet 6. December 1776 (Famopt.) til

JULIANE HOLM, der senere efter Wedeges Død skal være gift paany med en Holm. Herom er intet nærmere oplyst.

Medens P. H. Wedeges 1. Ægteskab var barnløst havde han i 2. Ægteskab 3 Sønner og 7 Døttre og i 3. Ægteskab 1 Datter, se Side 45 ff.

C 11. GERTRUD MARIE WEDEGE var ved Faderens Død 1731 i Huset hos Købmand Johan Adolph Bechmann i Vimmelskafet i København. Hun var da 15 Aar gammel og maa være født

i Slutningen af April eller Begyndelsen af Maj 1716, hvis det — som »Helliggeistes« Kirkebog beretter — er rigtigt, at hun var 16 Aar, da hun døde af Svindsot efter et halvt Aars Sygdom og begravedes 30. April 1733.

C 12. KAREN WEDEGE var 1731 ved Faderens Død 13 Aar gammel. Hun er formodentlig født 1717. I Moderens Skifte 1753 opgives det, at hun da var i Tjeneste hos Grev Claus Reventlow i København. Begravet i Helsingør 82 Aar gammel 26. April 1800 (St. Olai Kb.).

Viet 21. April 1756 til

JØRGEN ANDRESEN (ANDREASEN), Toldkontrollør i Helsingør, der maa være født 1719—20; thi han begravedes i Helsingør 25. Marts 1778 i en Alder af 58 Aar (St. Olai Kb.).

2 Døttre og 1 Søn³⁶).

C 13. MIKKEL CHRISTIAN WEDEGE var 1731 ved Faderens Død 12 Aar gammel og formentlig født 1719. Han blev nemlig Student fra Roskilde 1741 i en Alder af 22 Aar. Videre om ham er ikke fundet og det er, da han ikke nævnes mellem Arvingerne i Skiftet efter Moderen 1753, derfor sandsynligt, at han forinden er død uden at efterlade sig Afkom.

C 14. ANNE ELSEBETH WEDEGE var 1731 ved Faderens Død 9 Aar og følgelig født c. 1722. Hun var 1731 i Huset hos Kapellanen i Randers, Magister Niels Coccius. Ved Moderens Død 1753 var hun i Tjeneste hos Grev Rantzau paa Brahesborg paa Fyn, hvilket Herskab synes at have øvet stærk Tiltrækning paa Provst Peder Wedeges Døttre. Om hendes Død er intet oplyst; men hun overlevede sin nedennævnte Mand og maa saaledes først være død efter 1794.

Viet 5. Marts 1756 efter kgl. Tilladelse i Broderen, Brygger Jens Wedeges Hus i Brolæggerstræde i København til

NIELS SIERSTED, der dengang var Kammertjener — formodentlig hos samme Herskab — men senere blev Tolder i Faaborg. Han er vel født 1720—21; thi han begravedes 28. December 1794 i Faaborg, 73 Aar gammel. (Formentlig Søn af Forpagter af Hovedgaarden Rosengaard i Kværkeby Sogn Hans

Eriksen Siersted og 1. Hustru Johanne Jensdatter Tidemand. Kværkeby Kirkebog er imidlertid ikke ført 1719—31.)

Ægteparret havde ialtfald 1 Søn og 2 Døttre.

C 15. FRANTS WEDEGE var ved Faderens Død 1731 kun 8 Aar gammel og følgelig født c. 1723. Han kom ligesom Broderen Mikkel Christian i Roskilde Skole, men naaede end ikke at blive Student. Lengnicks Uddrag af Domsognets Kirkebog viser, at han begravedes i Aaret 1742; selve Kirkebogen findes imidlertid ikke mere for dette Aar og Begravelsesdatoen kan derfor ikke fastslås.

FJERDE SLÆGTLED

udgøres af følgende 3 Grupper: Provst Søren Wedeges og Magdalene Barbara Thestrups Børn (*D I 1—9*), Brygger Jens Wedeges og Maria Dorothea Clausens Børn (*D II 1—7*) og endelig Købmand og Vejermester Peiter Herman Wedeges Børn i hans 2 Ægteskaber med Anne Elisabeth Schnell og Juliane Holm (*D III 1—11*). Af disse Børn forplantede kun 2 af P. H. Wedeges Sønner Slægtens Mandslinje.

PROVST SØREN WEDEGES BØRN (*D I 1—9*):

D I 1. JOHANNE DOROTHEA WEDEGE, døbt 7. November 1738 i Randers, begravet 25. Januar 1783 i Ørum (Galten Herred).

Viet 12. April 1758 i Randers til

MICHAEL BUDTZ, døbt 25. August 1724 i Randers, Forvalter paa Frisenvold Gods, 1766 Birkedommer i Frisenvold Birk og 1779 tillige Birkeskriver sammesteds. Død 10. Juli 1786 og begravet 17. s. M. i Randers (Søn af Raadmand, senere Borgmester i Randers Johan Budtz og Hustru Mette Marie Hansdatter Winther, en Halvsøster til Johanne Dorothea Wedeges Farmoder Mette Hansdatter Winther).

I Ægteskabet skal være født 18 Børn i Løbet af 24 Aar(!)³⁷).

D I 2. METTE MARIE WEDEGE, døbt 22. Januar 1740 i Randers, død 14. Marts 1799 i Spentrup.

Viet 1° i Randers 23. Maj 1764 til

HANS PEDERSEN BRØCHNER, født 27. Oktober 1720 i Karby paa Mors, Student Aalborg 1738, cand. theol. 1741, Sognepræst i Spentrup—Gassum 1743, Viceprovst 1748, Provst i Nørhald Herred 1754, Konsistorialraad, død 14. November 1780 i Spentrup (Søn af Sognepræst til Karby—Hvidbjerg—Redsted paa Mors Peder Hansen Brøchner og Hustru Anne Lauridsdatter Lassen).

(H. P. Brøchner var 1° 28. September 1746 i Spentrup bleven viet til Ingeborg Arrildsdatter Friis, døbt 25. April 1713 i Spentrup, begravet sammesteds 18. April 1763, en Datter af Brøchners Formand i Embedet Arrild Nielsen Friis og Hustru Kirstine Marie Hansdatter Brøchner.)

5 Sønner og 7 Døttre fødtes i Mette Marie Wedeges og Hans Brøchners Ægteskab.

Hun blev 2° 23. November 1781 i Spentrup viet til

PETER DANIEL BLICHER, døbt 29. Januar 1753 i Øster Starup, Student 1773 Odense, cand. theol. 1775, Sognepræst i Spentrup—Gassum 1780. Paa Grund af den store Velstand, han samlede sig i dette gode Embede, kaldtes han almindeligvis »den rige Blicher«. I Spentrup, hvor han opbyggede den statelige, endnu ret uforandret staaende Præstegaard, døde han 6. Oktober 1809. (Søn af Sognepræst i Gaverslund—Vinding Jens Nielsen Blicher og Hustru Poulina Thomasine Jørgensdatter Gantzel³⁸.)

Mette Marie Wedeges 2. Ægteskab var barnløst.

(Efter hendes Død giftede P. D. Blicher sig paany 9. Juli 1801 i Spentrup med Karen Marie Kruse, født 26. Juni 1778 i Nykøbing paa Falster, død 18. August 1805 i Spentrup, en Datter af Konrektor Kaj Ditlev Pedersen Kruse og Hustru Mette Margrethe Jensdatter Ferslev. 3° giftede han sig 20. September 1808 i Spentrup med Ernestine Juliane Berg, døbt i Trinit. Kirke i København 4. Januar 1793, død 2. April 1875 i Randers, en Datter af The- og Tobakshandler Peter Frederik Berg og Hustru Charlotte Ernestine Frederikke Hartwig³⁹). Ernestine Berg ægtede efter P. D. Blichers Død hans Brodersøn, Digteren Steen Steensen Blicher. Dette Ægteskab blev som bekendt meget ulykkeligt.)

D I 3. ELSE MARIE WEDEGE, døbt 16. Juni 1741 i Randers, forestod Faderens Hus indtil hans Død og flyttede derefter til Søsteren Christiane, der var gift med Præsten Niels Berg i Vivild. Død her 21. November 1804 gift.

D I 4. KIRSTINE WILHELMINE WEDEGE, døbt 12. Maj 1743 i Randers, begravet 15. Juni 1764 sammesteds. Ugift.

D I 5. OLE THESTRUP WEDEGE, døbt 19. Juni 1744 i Randers, begravet 11. April 1772 sammesteds. Ugift.

D I 6. PEDER WEDEGE var efter Randers latinske Skoles Discipelprotokol født 4. Juni 1745. Protokollen beretter endvidere, at han 1759 i sin Alders 15. Aar blev sat i Skolen, nederst i Mesterlektien. Han havde da allerede — formodentlig med Faderen — læst Katekesen og Matthæi græske Evangelium, Cornelius Nepos, nogle af Ciceros Taler, 4 Bøger af Ovids Metamorphoser og »Historia universalis geographica«. Det var uægtelig ikke lidt for en Dreng i den Alder.

Student blev han 1764 fra Randers Skole »blandt de udmærkede« og 1767 indsattes han som Hører i Aalborg Katedralskoles 1. Lektie; Aaret efter overgik han til 3. Lektie. Død 20. Marts 1776 i Aalborg. Ugift.

D I 7. MATHIAS CHRISTIAN WEDEGE, døbt 23. December 1746 i Randers, død som ung.

D I 8. ANNE CATHRINE WEDEGE, født 13. April 1749 i Randers, død 6. Oktober 1809 sammesteds.

Viet 4. Oktober 1780 i Randers til

HANS CHRISTIAN HANSEN, døbt 7. Januar 1752 i Randers, Søn af Overvejmester Johan Hansen og 2. Hustru Frederikke Brock. Han var tilligemed Broderen Rasmus Hansen samt Thomas Hansen af en anden Slægt Randers betydeligste Købmand paa sin Tid. Efter at Brødrene i Aarene omkring 1790 havde kostet meget paa at uddybe Randers Fjord, der var fuldstændig tilsandet, kunde de nu i denne for den neutrale Skibsfart saa gyldne Tid drive stor oversøisk Handel paa Vestindien, Middelhavet, Spanien, Frankrig, England og Irland⁴⁰). H. C. Hansen, der havde Titel af kgl. Agent, havde desuden til forskellige Tider store Landejendomme paa Haanden; saaledes ejede han 1799—1804 Herregaarden »Kvelstrup« paa Mols, 1802—03 »Kollerup« i Hadbjerg Sogn og fra 1804 »Haraldslund« i Grundfør Sogn. Han døde 24. November 1810 i Randers.

Af Ægteparret er der — foruden et mindre Legat til Randers

Søndagsskole, der senere er gaaet over til den tekniske Skole — ved Fundats af 10. Juni 1812, konfirmeret 7. August s. A., i Henhold til testamentarisk Bestemmelse oprettet »Agent Hans Chr. Hansen og Hustrus Legat« paa 10,000 Rdl., nu 5100 Kr., hvis Renter tillægges 4 trængende Købmandsenker, fortrinsvis dog Enker af Familien uden Hensyn til Stand eller Opholdssted.

1 Datter, der døde som Barn.

D I 9. CHRISTIANE WEDEGE, døbt 28. August 1750 i Randers, død 14. Marts 1821 i Spentrup Præstegaard.

Viet 5. December 1781 i Randers til

NIELS BERG, født 23. December 1749 i Virring, Søn af Sognepræst til Virring—Essenbæk, Provst Frederik Pedersen Berg, der var Farbroder til Steen Steensen Blichers under *D I 2* nævnte Hustru Ernestine Juliane Berg, og Hustru Hylleborg Cathrine Nielsdatter Brunow. Han blev Student fra Randers 1767, cand. theol. 1777, Hører og Kordegn i Randers 1776, Konrektor sammesteds 1781 og Præst i Vivild—Vejlby 1786. Han var Magister philosophiæ og vistnok en lærd og belæst Mand. Hans Bo viser ialtfald, at han besad en for en Landsbypræst sjælden stor Bogsamling. Død i Vivild 12. Maj 1805.

(Viet 1° 3. Juni 1773 i Randers til Rudolphia Elisabeth Christine Nicolaisdatter Ullitz, født 10. December 1750 i Stege, begravet 18. September 1775 i Randers, en Datter af Præsten Nicolai Andresen Ullitz og Hustru Dina Christine Danielsdatter Wallund.

2° havde Berg giftet sig 11. Juni 1778 i Randers med Elisabeth Charlotte Didriksdatter Riisbrigh, der var døbt 27. August 1744 i Ødum og var Datter af Degnen der, Didrik Christian Riisbrigh og Hustru Frederikke Antonette Mathiesen. Død 5. Marts 1779 i Randers.)

Med Christiane Wedege havde Berg ialtfald en Datter, der dog døde ung.

BRYGGER JENS WEDEGES BØRN (*D II 1—7*):

D II 1. PEDER WEDEGE, døbt 25. September 1753 i Helliggeistes Kirke, død af Slag og begravet 15. Oktober 1754 (Helligg. Kb.)

D II 2. PEDER WEDEGE, døbt 30. Marts 1755 i Helliggeistes Kirke, 1773 dimitteret privat til Universitetet, cand. juris 5. August

1776 med Laud. Hvorledes han fik sin første Plads efter Embeds-eksamen ses af Kancelliets Indstilling af 19. Februar 1777 om, at »Candidatus juris Peder Wedege, som har latinsk juridisk Eksamen med bedste Character, skriver en net Haand og i nogen Tid har været Volontair her i Contoiret (Kancelliets 2. Expeditionskontor) maatte beskikkes til 3die Copist i bemeldte Contoir med de dertil lagte 150 Rdl. Gage.« Indstillingen bifaldtes af Kongen samme Dag og Wedege fik sin Bestalling 5. Marts 1777. Han arbejdede nu i Kancelliet nogle Aar. I 1780 høres der imidlertid fra ham igen, idet han indgav Ansøgning, der viser, at han ikke længere var tilfreds med den beskedne Kopist-Titel:

Kiøbenhavn den 29de December 1780.

I de flere Aar ieg nu næsten har tient som Copist i det danske Cancellie, ere adskillige, som endog har tient meget kortere i Cancelliet end ieg, benaadet med Character af Cancellie-Secreterer. Det er derfor paa Grund af Deres Mayestæts herved imod andre beviiste Naade, at ieg allerunderdanigst anholder, at mig allernaadigst maatte forundes Character af Cancellie-Secreterer med Anciennitet fra min Bestallings Dato som Copiist.

Allerunderdanigst

P. Wedege.

Ansøgningen om den i Enevældens Samfundsliv, selv for en Embedsmand, saa nødvendige »Karakter« (Rangtitel) anbefales varmt af Wedeges Kontorchef, den senere bekendte Kancellideputerede Christen Schow, i følgende Vendinger:

Med Fornøjelse maae ieg give Copiist Peder Wedege det Vidnesbyrd, at han, som har soutineret Latinsk juridisk Examen med bedste Character, forstaaer adskillige Sprog som Fransk, Tydsk og Engelsk, og skriver en ziirlig Haand, besidder foruden megen Duelighed til Forretninger, den beste moralske Character samt ieg aldeles holder ham værdig til at erholde det ansøgte, som han af Modestie ey tilforn har understaaet sig at begiere, endskiønt han fremfor mange andre kunde havt gode Grunde dertil.

Kiøbenhavn d. 10de Jan. 1781.

Schow.

17. Januar 1781 kom der da ogsaa kgl. Approbation paa den attraaede Rangtitel.

Peder Wedege synes imidlertid omsider at være bleven ked af den daarligt lønnede Stilling i Kancelliet. 2. Oktober 1786 søger han om Udnævnelse til surnumerær Assessor i Hof- og Stadsretten. Han meddeler her, at han i sin Kopisttid har søgt at erhverve sig praktiske Kundskaber i Lovkyndigheden, »til hvilken Ende jeg har bivaanet det juridisk-praktiske Selskabs Øvelser og især i de sidste 3 Aar som Ober Rets Assessor i bemeldte Selskab stræbt at gjøre mig bekendt med de ved et Dømer Embede forefaldende Forretninger.« Kontorchefen anbefaler ham atter, men Andragendet blev ikke taget til Følge; thi i 1788 ser vi ham i Færd med at indstille sig til Prøven som Protokolfører i Højesteret. Den lykkedes ogsaa helt godt; Højesterets Justitiarius, den berømte Statsmand og tidligere danske Gesandt i St. Petersborg, Geheimeraad, Grev von der Osten erklærer nemlig i sin Indstilling til Kancelliet, at Wedege har ført Protokollen i en temmelig vidtløftig Sag, der havde vedvaret i syv Dage, at hans Tilførsel var smuk og rigtig »til Høyeste Rettes Fornøjelse« og »da han tillige er en god Skriver, saa er det at haabe, at han ved mere Øvelse og Bekiendtskab af Retten og Sagerne vil blive bedre.« Som Følge af denne Anbefaling indstilledes Wedege af Kancelliet til Stillingen som Sekretær ved Protokollerne i Højesteret, hvilket approberedes 22. Februar 1788. Bestillingen er af 29. s. M.

Men samtidig aabnede sig for ham den Bane, der havde været spærret endnu i 1786. Allerede 14. Marts 1788 blev han sammen med 2 andre Protokolsekretærer, Bornemann og Bærens, indstillet til surnumerær Assessor i Hof- og Stadsretten saaledes, at han skulde tage Del i Forretningerne i den dømmende Ret, forsaavidt hans Embede ved Højesterets Protokol det vilde tillade. Bestilling fulgte 28. s. M. Nu maatte han tjene i 6 Aar som »surnumerær« (uden Lønning); først i 1794 rykkede han op i de lønnede ordinære Dommeres Række.

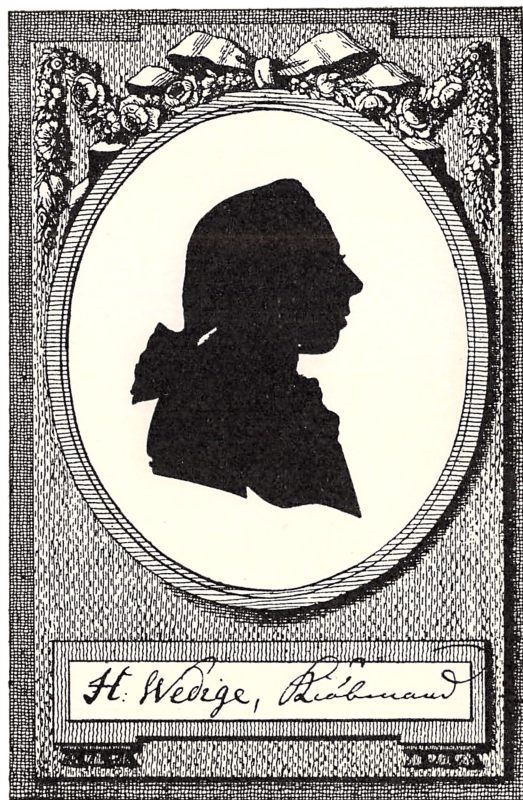
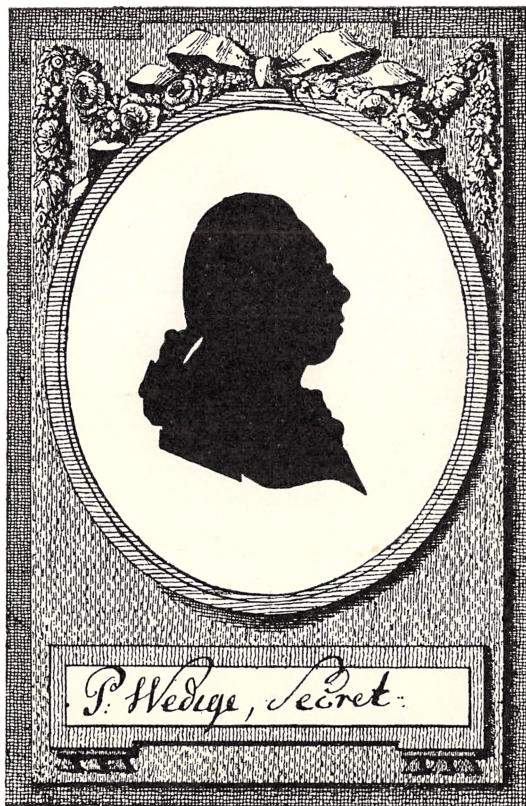
Resten af sit Liv beklædte Wedege nu en Hof- og Stadsrets Assessors Stilling, fra 1805, da Landsoverretten oprettedes, tillige en Landsoverrets Assessors. Desuden udnævntes han 6. Marts 1807 til at være Kongens Føged i København, et Embede, hvori han et halvt Aar forud havde været konstitueret. 8. April 1808 fik han den for en Embedsmand i hans Stilling uundgaaelige

Titel af »virkelig Justitsraad«. Men han var ikke nogen gammel Mand, da han ugift 21. Maj 1811 døde »af tærende Sygdom« i sit Hjem i Læderstræde, daværende Nr. 21.

Boet efter Assessor Peder Wedege, der endnu bevares paa Landsarkivet, giver ganske gode Oplysninger om hans Levevis og Formuesomstændigheder. Han beboede en større Ungkarlejlighed og holdt derfor Husholderske, Tjener og Tjenestepige. Det smukke Indbo bestod væsentlig af værdifulde Mahognimøbler tilfide med det rige Sølvudstyr, delvis arvet efter Forældrene. Den store Porcellæns- og Glasbesætning tyder paa, at han førte et ganske selskabeligt Liv. Der laa da heller ikke faa Flasker Vin — efter Tidens Skik mest af de »hede« — i Vinkælderen ved hans Død.

For at kunne leve paa denne Maade maatte Wedege være en ganske velstaaende Mand. Der er da ogsaa i Boet Vidnesbyrd om, at han, der havde arvet ikke saa lidt efter Forældrene, i Modsætning til Broderen Søren Christian virkelig var en i Pengesager yderst punktlig Mand, og der var ved hans Bortgang følgelig kun ganske faa løbende Regninger at betale. Efter at Boet var endelig opgjort og de meget store Omkostninger betalte, var der tilbage til Indsættelse i Overformynderiet for Universalarvingen, Søsteren Mette Elisabeth Berner, en Aktivmasse af 8939 Rdl.

Ogsaa om Wedeges Forhold til den aandelige Side af Livet kan der afvindes Boet Oplysninger. Særlig ses det, at han har været en stor Bogelsker. Hans Bogsamling omfattede ikke mindre end 378 Numre og deraf var saa mange bindstærke Værker, at Samlingen i Virkeligheden udgjorde lige saa mange Bind til. Der fandtes det allermeste af det hidtil udkomne af ældre dansk Skønlitteratur, geografiske, historiske og topografiske Værker; desuden var alle de franske fremragende Digtere, Filosofer m. m. fra det 17. og 18. Aarhundrede repræsenterede ligesom der fandtes en betydelig Del af de i Frankrig i Revolutionstiden udkomne politiske og statsretlige Skrifter. Den engelske Litteratur og Samfundsvidenskab var repræsenteret paa en lignende Maade, saa man alt ialt faar Indtryk af en omfattende Interesse hos Bibliotekets Ejermand, ikke blot for de skønne Kunster og Litteraturen, men ogsaa for de store konstitutionelle og samfunds-

Efter at Slægtbogen er sat, har Dr. phil. Louis Bobé velvilligst henledt Opmærksomheden paa ovenstaaende 2 Silhouetter fra Limprechts Silhouettealbum i Det kgl. Bibliotek. De forestiller Overretsassessor PETER WEDEGE som yngre og hans Broder HANS WEDEGE (se Side 43). Silhouetterne stammer formentlig fra 1780'erne.

politiske Nydannelser i Tiden; disse har han sandsynligvis omfattet med Sympati. Det vilde stemme med, at hans Ven, Højesteretsadvokat Klingberg, der ogsaa var executor testamenti i hans Bo, var en Mand af kendte frisindede Anskuelser. At Wedege iøvrigt var hjemme i de tre Hovedsprog allerede fra Ungdommen af, har vi hans Kontorchefs Attest for. En italiensk Ordbog, der som laant Gods tilbageleveredes af hans Dødsbo, viser, at han ogsaa dyrkede dette Sprog. Alt tyder saaledes paa, at han var en fint dannet, belæst og kundskabsrig Mand.

Mindst Oplysning giver et saadant Bo selvfølgelig om den afdødes Karakter. Intet tyder dog paa, at det er Smiger, naar der i et Brev til ham tales om hans »blide og uinteresserede Karakter«⁴¹). Saavidt vides findes der intet Portræt af ham opbevaret. I Boet er derimod ofte Dokumenter forseglede med hans Guldsignet, der kun indeholdt hans to Begyndelsesbogstaver P. W.

D II 3. HANS WEDEGE, døbt 17. Juni 1757 i Helliggeistes Kirke, død »af Slag« og begravet 19. November s. A. (Helligg. Kb.).

D II 4. HANS WEDEGE, døbt 18. Juli 1759 i Helliggeistes Kirke. Han levede ialtfald i 1762, da han nævnes i Extraskatte-mandtallet. Yderligere har ikke været at finde. Hans Død findes ikke optegnet i Helliggeistes Kirkebog og af den Arveoverenskomst, der findes blandt Bilagene i Boet efter Assessor Peder Wedege mellem denne, Broderen Søren Christian og Søsteren Mette Elisabeths Mand Berner, hvorefter alle 3 har tilfredsstillet hverandres Arvekrav, fremgaar formodentlig, at Hans Wedege ikke har overlevet Moderens Død i 1793.

D II 5. SØREN CHRISTIAN WEDEGE, døbt 19. Juli 1762 i Helliggeistes Kirke, død af »Blodgang« og begravet 21. September 1763 (Helligg. Kb.).

D II 6. METTE ELISABETH WEDEGE, døbt 8. September 1764 i Helliggeistes Kirke, død 4. Februar 1850 i København.

Viet 2. Oktober 1782 ved kgl. Tilladelse i Hjemmet (Helliggeistes Kb.) til

LORENTZ BERNER, døbt i St. Nikolaj Kirke 2. April 1748, 1766 cand. juris., 1768 Kammersekretær og Fuldmægtig i det

norske Kammerkancelli, 1776 Told- og Konsumtionsinspektør i København og Kammerraad, død paa »Kaningaarden« ved Dronninggaard 5. November 1824 (Helliggeistes Kb.). (Søn af daværende Kancellist i Kammerkancelliet, den senere Deputerede i Rentekammeret og i 1780 adlede Alexander Berner og Hustru Christiane Frederikke Schultz⁴²).

1 Søn, der døde ugift.

D II 7. SØREN CHRISTIAN WEDEGE, døbt 22. Juni 1770 i Helliggeistes Kirke, tog efter Moderens Død Borgerskab som Grosserer 22. Juli 1793 for at drive Faderens Forretning, Handelshuset »Jens Wedege & Søn«. Det evnede han øjensynlig ikke; thi efter at han allerede i 1798 havde haft Besøg af Skifteretten, maatte han i December 1804 erklære sig fallit. Boet⁴³) viste et svimlende Underskud. Efter Repartitionen udgjorde Passiverne 80,365 Rdl. 4 Mk., mens Aktiverne var 392 Rdl. 2 Mk. 4 Sk. Der blev følgelig ikke meget til de mange indenlandske og oversøiske Kreditorer. Herefter var Wedege en ruineret Mand og havde ikke længere Raad til at bo sammen med Broderen Peder, der overtog det fælles Indbo. Hans elendige økonomiske Forhold træder ogsaa grelt frem under Skiftebehandlingen efter Broderen.

Søren Christian Wedege benævntes gerne Major, hvilken Officersstilling han beklædte i det borgerlige Artilleri. Her fremmedes han rask, blev 27. Februar 1801 Sekondløjtnant, 12. November 1802 Premierløjtnant, 3. Juni 1803 Stabskaptajn ved 6. Kompagni, 2. Juni 1808 Chef for 9. Kompagni, 17. Juli 1808 Exercer-Inspektør og endelig 1. November 1810 Major og Kommandør for Feltartilleribataillon. I Svogerens og Søsterens Dødsanmeldelse kaldes han Oberstløjtnant, men han ses ikke at have opnaaet denne Grad. Korpsets militære Værdi stod maaske knap i Forhold til dets pragtfulde Uniform⁴⁴). Med Korpset har Wedege sikkert deltaget i Københavns haabløse Forsvar mod Engleskmændene 1807.

Han døde ugift 11. April 1823 af Brystsyge (Helliggeistes Kb.). I den ovennævnte Dødsanmeldelse prises han for »sin retskafne Vandel« og samme Ros gives ham i et svulstigt Begravelsesvers i samme Bladnummer af en af hans »Vaabenbrødre«, K. Kri-

stensen. Skjalden fastslaar her — efter tydelige Hentydninger til hans tornefulde Livsbane — at »Retfærd var hans første Borgerdyd«⁴⁵).

VEJERMESTER PEITER HERMAN WEDEGES BØRN

(*D III 1—11*).

Af 2. Ægteskab med Anne Elisabeth Schnell 10 Børn, nemlig:

D III 1. PEDER WEDEGE, født 25. Januar 1764 (Familieoptegnelser), formentlig i Hobro, Student fra Viborg 1782 med laud, tog dansk-juridisk Eksamen med Karakteren »Bekvem« 1788. Han fik 24. April 1789 Bevilling som Over- og Underretsprokurator og 29. April 1791 udnævntes han til Regimentskvartermester og Auditor ved det jyske Dragonregiment i Randers. I denne Stilling forblev han, til han 8. Februar 1810 afskedigedes med 200 Rdl.'s Pension og Titel af Kancelliassessor. Resten af sit Liv tilbragte han derefter som Pensionist hos Broderen, Politimester Søren Wedege paa Frederiksberg, og døde her ugift 26. Maj 1818.

D III 2. ULRIKKE CHRISTIANE WEDEGE, født 17. Januar 1765 (Famopt.), formentlig i Hobro; død 6. Februar 1845 i Randers.

Viet 1. December 1791 i Randers til

LAURITS SEVERIN LUND, født 1. Januar 1757 i Vester Marie paa Bornholm, Student 1770 fra Hørlufsholm, Hører sammesteds 1781, Magister i Filosofi 1785. I 1791 blev han Konrektor ved den latinske Skole i Randers, 1806 Rektor for Skolen og 1815 titulær Professor. Han var saaledes St. St. Blichers Lærer under dennes Skolegang i Randers i 1790'erne og menes ved sin Personligheds Overlegenhed at have øvet en ikke ubetydelig Indflydelse paa den højt begavede Dreng⁴⁶). Derimod var Forholdet mellem dem mindre godt, da Blicher i Aarene 1810—11 var bleven Adjunkt ved Skolen. Lunds Besværing over Blicher, der synes at have taget sig af sine Embedsforretninger med en betydelig digterisk Frihed, var sikkert velgrundede fra en Rektors Standpunkt⁴⁷). Efter i 1830 at have taget sin Afsked døde Lund 17. Juli 1832 i Randers. (Han var Søn af Sognepræst i Vestermarie Hans Jørgen Lauritsen Lund i 2. Ægteskab med Inger Meyer, født Lind.)

2 Sønner — deriblandt den under *E I 1* (S. 68) nævnte G. C. Lund — og 3 Døttre.

D III 3. SIDSEL CATHRINE WEDEGE, født 15. Maj 1766 (Famopt.), formodentlig i Hobro, død 2. April 1776 i Randers (Famopt.).

D III 4. MAGDALENE CATHRINE WEDEGE, født 12. April 1767 (Famopt.). Hendes Dødsdag er derimod ikke optegnet, men da en yngre Søster — se under *D III 9* — er opkaldt med samme Navn, Mormoderens, er hun sikkert død som Barn, forinden hendes Søster og Navne fødtes i 1773.

D III 5. ULRIK CHRISTIAN SCHNELL WEDEGE var efter egen Opgivelse i sit teologiske Eksamenspetitum⁴⁸⁾ født 7. April 1768 i Hobro. I 1782 indtraadte han i den latinske Skole i Randers, i hvilken By hans Formynder, Farbroderen Provst Søren Wedege, var Sognepræst. Fra Randers dimitteredes han 1788 til Universitetet med haud og studerede først Teologi, maaske efter Farbroderens Ønske; i hvert Fald slog han, efter at have taget teologisk Eksamen i 1792, om, gav sig til at studere Jura og tog henholdsvis i Oktober 1796 og Februar 1797 juridisk Embeds-eksamen med laud saavel til den teoretiske som praktiske Prøve. Efter eget Sigende i den straks nedennævnte Ansøgning havde han da opofret en ikke ubetydelig Formue for at erhverve sig de for en duelig Embedsmand fornødne Kundskaber. Om hans Færd ved Universitetet haves der en Erklæring fra hans Lærer, Professor juris Schlegel, hvori denne, næst at rose Wedeges Flid, udtaler, »at han var ham bekendt som en Mand, der besidder fortrinlige Natuurgaver, især megen filosofisk Skarp-sindighed og som har vidst deraf at benytte sig for at gøre en desto større Fremgang i Lovkyndigheden, især Naturens Rets og Fædrene Landets Loves Studium« samt at han desuden ogsaa skriftlig med megen Orden, Klarhed og Tydelighed forstod at udtrykke sine Tanker.

Trods dette gode Vidnesbyrd saa Wedege sig dog nødsaget til i en Ansøgning til Kongen af Oktober 1798 om Prokuratorbevilling ved Retterne i Dansk-Ostindien og Stillingen som Assistent ved Guvernementet der⁴⁹⁾ at berette, at det trods forskellige forgæves Forsøg hidtil ikke var lykkedes ham at opnaa

»Befordring«. Ansøgningen blev paa Grund af Andragerens gode Eksamen og Vidnesbyrd vel modtaget af den øverste hjemlige Myndighed for de ostindiske Sager, General Økonomi- og Kommercekollegiet, der 17. Oktober 1798 indstillede dens Bevilgelse til Kongen. Samme Dag faldt Resolutionen, hvorefter Wedege ansattes som Kopist med Prædikat af kgl. Fuldmægtig ved Guvernementet i Trankebar, at nyde den normerede aarlige Gage af 150 Rdl. Trankebar Courant samt en Gratifikation af 100 Rdl. dansk Courant til Ekvipering under Rejsen, samt fik Prokuratorbevillingen.

Hans Afrejse, der skulde finde Sted med Asiatisk Kompagnis Skib »Dannebrog« inden Aarets Udgang, maatte imidlertid udskydes til næste Foraar paa Grund af den strænge Vinter, der helt havde tillukket Vandene. Denne Ventetid blev ret ubehagelig, idet han — for at klare sig — saa sig nødsaget til hos Kollegiet at optage et større Gageforskud samt et Laan paa 150 Rdl. med Fættrene Peder og Søren Christian Wedege som Kautionister⁵⁰). Først i Slutningen af Maj 1799 kunne »Dannebrog« sejle. Af den endnu bevarede Skibsjournal i Rigsarkivet ses, at der ikke hændte synderligt af Interesse paa den over et Aar lange Ostindiensfærd, først til Bengalen og derefter med anden Skibsejlighed til Trankebar. Et Par Gange overhaledes Skibet vel af engelske Orlogsmænd, der imidlertid straks lod det sejle videre. For Storm og haardt Vejr maatte Kapstaden anløbes i 3 Uger; dér skaffedes tillige Pleje og friske Levnedsmidler til de syge. I den bengalske Bugt blev Kaptajnen senere af en fransk Kaper tvungen til at tage en Del engelske Fanger ombord, som Kaperen havde taget paa en Prise, men nu vilde skille sig af med. En saadan Sørejse var ellers uendelig lang og ensformig, selv for »en kgl. Passager«, der betragtedes som Kaptajnens Gæst og paa den kgl. Kasses Regning spiste ved hans Bord. Til Trankebar naaede Wedege saaledes først i Slutningen af Juni 1800, efter 13 Maaneders Rejse.

Denne By var Sædet for den stedlige dansk-ostindiske Regering »Guvernementet«, der bestod af en Guvernør — paa dette Tidspunkt den udmærket dygtige og rettænkende Nordmand, titulær Generalmajor Peter Anker — samt et Par af de højeste Embedsmænd, de saakaldte »Regeringsraader«. Disse var i

Reglen Justitiarius, »Finansraaden« og Garnisonskommandanten. Trods Ankers energiske Bestræbelser for moralsk og økonomisk at hæve Kolonierne, var Tilstanden dog i flere Henseender ganske daarlig. Landomraadet var for lille og Embedsmandskorpset demoraliseret, saa Tonen og Disciplinen var slet. En Klike yndede ikke Anker, der altid søgte at værne de indfødte mod Udpresninger og det overdrevne østerlandske Gave-system, naar noget skulde opnaas; men heri fik han ikke altid fornøden Støtte fra Kollegieherrerne i København, hvem han maaske forekom for myndig og selvstændig. Under saadanne Forhold indtraadte Wedege i det ostindiske Liv, der for ham kun skulde blive en Kæde af Skuffelser⁵¹).

For det første viste det sig snart, at Kopistgagen var altfor lille for den dyre eksotiske Levevis. Dobbelt vanskelig blev tilmed en Embedsmands Stilling, naar vilkaarlige Embedsbesættelser — og saadanne fandt af og til Sted — truede med at ødelægge de iøvrigt daarlige Forfremmelsesudsigter; man havde i en saadan Stilling næsten mest at haabe af de europæiske Embedsmænds hyppige Dødsfald i det usunde tropiske Klima.

Forfremmelsen syntes til at begynde med dog ikke at ville vente længe paa sig for Wedeges Vedkommende. Allerede i Slutningen af August 1802, efter kun lidt mere end 2 Aars Ophold i Kolonien, blev han efter Ansøgning konstitueret i den tidligere Byfoged og Politimesters Sted, efter at denne var bleven sindssyg. Wedeges Arbejdslyst og Reformiver i Forbindelse med hans selvstændige Karakter og skarpe Hævden af den Myndighed, der efter hans Formening tilkom ham som Politimester, bragte ham imidlertid snart Sammenstød saavel med hans overordnede som med andre Europæere foruden med de indfødte i Kolonien.

Umiddelbart efter sin Tiltrædelse havde han søgt at reformere Forholdene paa Fisketorvet, hvor der efterhaanden havde indsnegget sig et Slags Privilegiesystem, idet Militæret og de mere fremtrædende Europæere havde tiltaget sig Ret til forlods Køb af den bedste Fisk. Denne Ordning søgte Wedege at afskaffe og lagde sig derved ud med de tidligere privilegerede. Ja han blev endogsaa personlig overfalden i Funktion af nogle »Tambouere og Piibere«, af hvilke en dristede sig til at gribe ham i

Brystet, saa at, som han selv udtrykker sig, »kun mit eget Mod og mine Betienteres Raskhed befriede mig fra at vorde overvældet og mishandlet«. Allerede den Gang — som flere Gange senere — synes han at have følt en vis Bitterhed overfor Guvernementsherrerne, som han mente ikke tilstrækkeligt havde støttet ham ved at lade de skyldige tilbørlig afstraffe. Han antog nemlig, at disse var Straamænd, underkøbte af mere formaende Personer, som Guvernementet ikke turde eller vilde stille blot.

Som Dommer havde Wedege ikke lidet Besvær med en indisk Kværulant Matura Pulle, der et Par Gange i November og December 1802 havde formaaet 33 indfødte til at lade ham indgive en i højst fornærmelige Udtryk holdt skriftlig Klage over Byfoged Wedege, fordi denne havde dømt de paagældende i en civil Retssag, hvor de var udeblevne fra Retsmødet. Sagen drejede sig om

Betaling af et ganske vist ublu stort Sagførerhonorar til den tidligere Byfoged, hvilket skyldtes denne fra Aaret 1795, da han endnu var Prokurator i Kolonien, for hans Bistand i en Ejendomstrætte. Desuden havde Wedege efter Guvernementsanordning mulkteret indfødte, fordi de ikke paa tilbørlig Maade havde besørget en Pantsætning tinglæst ved den europæiske Ret i Trankebar, Bytinget. Disse Tinglæsninger, der tidligere havde fundet Sted ved den indfødte Domstol, »Sorte Ret«, var til Indernes store Fortrydelse overlagte til Bytinget, hvor Retsafgifterne var næsten dobbelt saa høje. Grunden skal have været den, at de indfødte Retsskrivere ikke havde været at opdrage til at holde Pantebøgerne i fornøden Orden. Her havde Wedege saaledes kun handlet efter Anordningen.

Med Hensyn til den førstnævnte Klage viste det sig ved nærmere Undersøgelse, at en Del Underskrifter falskelig var paaførte

ULRIK CHRISTIAN SCHNELL WEDEGE
som yngre.

(Efter Stik af A. Flint.)

uden rette vedkommendes Samtykke, at 4 af Underskriverne endog for flere Aar tilbage var døde og at andre havde forladt dansk Omraade. Paa dette Grundlag blev der derfor nedsat en Undersøgelseskommission for fuldstændig at klargøre Matura Pulles mislige Forhold. I Indberetningen til Kollegiet af 24. Januar 1803 skildrer Guvernementet ham som »et ildesindet og oprørsk Menneske, der ikke lever af andet end at forlede Almuen, cabalere og med sine Intriguer at bringe Sag mod Folket for siden som sammes Fuldmægtig og Forsvar at gjøre sig Fortienester og som for lignende Forsøg af denne Natur allerede tvende Gange har tildraget sig offentlig Straf.« Guvernementet afviste da ogsaa den mod Wedege rejste Klage, der i Realiteten var ugrundet, idet Wedege kun havde dømt og maatte dømme Udebliverne til at betale efter Loven. En anden Sag var, at Betalingen til Prokuratoren (400 Pagoder)⁵²⁾ maatte forekomme de fattige Indere ublu stor, tilmed da denne kun havde gjort meget lidet ved Sagen, der var ordnet ved Forlig og som tilmed stammede fra et saa fjærnt Tidspunkt som 1795.

I Almindelighed var Guvernementet vistnok tilfreds med Wedeges Embedsvirksomhed. Herpaa tyder, at det anbefalede et af ham udarbejdet Forslag til en Gældskommission i Trankebar og i Januar 1803 ham selv til det ledige Byfogedembede og Embedet som Justitiarius, hvilket den daværende Justitiarius J. L. Schmidt ønskede at fratræde. Men ingen af disse Planer kom for Wedeges Vedkommende til Udførelse.

23. Februar havde Wedege nemlig tilfældig bemærket, at en indfødt »Boutiquer« (Basarkøbmand) Sukkermanny Setty havde solgt en Ubetydelighed fordærvet Kanel og lod ham derfor straks mulkttere med den for en indfødt ikke saa ringe Bøde af 2 Rdl., hvorpaa han yderligere konfiskerede hans, for Resten meget lille, Beholdning af Kanel. Saavel Boutiqueren som de øvrige indfødte Handelsmænd følte sig imidlertid brøstholdne over denne Handlemaade, som de ansaa for at være et Overgreb af Politimesteren, idet Basarerne efter gammet Sædvane synes at have hørt under Finansraadens Kontrol. De klagede derfor til denne, Hermanson, der skildres som en ilter og smaalig Herre⁵³⁾. Han sendte straks den indfødte Retsformand i »Sorte Ret«, Providitøren, til Politimester Wedege med et Brev, hvori han

dels bad ham læse Providitørens Instruks, der bl. a. gik ud paa, at denne havde Opsyn med Basarer og Butikker under Finansraadens Kontrol, dels meddelte, at han havde beordret Sukkermannny Setty til ikke at betale Bøden, før Sagen havde været forelagt Guvernementet.

Wedege følte sig personlig krænket over denne Optræden, særlig over at Finansraaden, der ingen direkte Myndighed havde over Politimesteren, ikke paa en høflig Maade havde forlangt hans Erklæring i Sagen. Han nægtede derfor rent ud at rette sig efter Opfordringen og lod efter Eksekutionsfristens Udløb uden videre gøre Udlæg hos Domfældte, saa Finansraaden, da der som Følge heraf opstod stærkt Røre blandt de indfødte handlende, 25. Februar saa sig nødsaget til at indberette Sagen til Guvernementet.

Da dette havde indhentet Wedeges Erklæring i Sagen, i hvilken han vedvarende bestemt forsvarede sin Handlemaade, faldt Resolutionen ufortøvet, og den gik Politimesteren fuldstændig imod. Den betegnede hans Indskriden som ganske uretmæssig, idet »Indianerne« efter en kgl. Anordning af 1781 skulde dømmes efter Landets Skikke og Sædvaner — og efter dem hørte Paatale i saadanne Tilfælde under Finansraaden — misbilligede skarpt, at han end ikke havde været at bevæge til at opsætte Eksekutionen og indskærpede sluttelig i Enkeltheder Ressortforholdene.

I nogle Dage kunde man nu tro, at Sagen dermed var forbi; men 7. Marts forelaa der en Skrivelse fra Wedege til Guvernementet, hvori han under Hensyn til de stadige Chikanerier og Fortrædeligheder, der havde mødt ham i hans Embedstid, forlangte sin Afsked og Sagen forelagt Kommercekollegiet til endelig Afgørelse. Han paaviste ligeledes, at den tidligere Politimester i 1798 upaatalt havde mulkeret en »Boutiquer« for at have solgt fordærvet The. Guvernementet havde nu ikke andet at gøre end at søge at finde en Afløser i Embedet; men de 3 eneste Jurister i Kolonien, det kunde henvende sig til, nægtede under intetsigende Paaskud at træde til, hvilket af Guvernementet opfattedes som og vistnok ogsaa var et aftalt Komplot mellem dem. 10. Marts maatte det derfor meddele Wedege, at det foreløbig ikke kunde bevilge hans Afsked og befalede

ham at vedblive at forvalte Embedet. Men Wedege lod sig ikke tvinge. Han fastholdt at ville nedlægge Embedet den sidste Marts og tillod sig endog følgende Spydighed i Slutningen af sin Svarskrivelse: »Det skulde meget forundre mig, at ingen af de herværende Jurister, hvis Kundskaber og Talenter qualificere Dem til disse Embeder, skulde ville modtage samme, hvis ieg ikke maatte troe, at de har tænkt, som Fabelen fortæller, at Ræven svarede Løven, der indbød den til en Frokost: *vestigia me terrent*, det er paa Dansk: Fodsporene skrække(!)«

13. Marts holdt Guvernementsraadet da paany Møde om det passerede. Justitiarius Schmidt og Oberstløjtnant Mühlendorff stemte for strænge Forholdsregler: at entledige Wedege og holde ham i personlig Arrest, til han kunde hjemsendes med næsle danske Skib. Kun General Ankers Votum, hvorved han anbefalede Sagen til Guvernementets Lemfældighed, idet han erklærede ikke at kunne overtale sig til at bifalde Beslutningen om personlig Arrest, bevirkede, at de to andre Raader frafaldt Fordringen herom. Da en af de andre Jurister nu havde bekvemmet sig til foreløbig at overtage Embedet, entledigedes Wedege straks med Kopistgæge, hvorhos han skulde holde sig rede til hastig Afrejse til Europa.

Først i September s. A. lykkedes det ham imidlertid at komme afsted med et dansk Skib over Bengalen. Da han baade havde modtaget betydelige Forskud i Trankebar og desuden af Raadet i den dansk-bengalske Loge Frederiksnagor havde maattet laane 400 Sicca Rupier⁵²⁾, kom han med ikke ringe Gæld tilbage til Danmark, formodentlig i Begyndelsen af Juli 1804. Allerede 12. Maj 1803 havde Guvernementet sendt Indberetning om det passerede for om muligt at forebygge Wedeges Udnævnelse til Justitiarius eller Byfoged i Trankebar, idet det erklærede ham »i vore Tanker uværdig til hans Mayestæts Tieneste«. Brevet kom imidlertid for sent til København; thi Wedege var alt 25. November 1803 bleven udnævnt til Byfogedstillingen, uden at Meddelelse herom havde kunnet naa til Ostindien, inden de heromtalte Begivenheder fandt Sted.

Fra Kommercekollegiets Side blev der intetsomhelst Ansvar gjort gældende mod Wedege for hans egenmægtige Embeds- nedlæggelse. Kollegiet fandt ganske vist ikke Anledning til at eftergive ham de 400 Rupier, hvad han havde søgt om, men anbefalede ham til Gengæld »særdeles« til det Embede som Første eller Anden Assessor i den, nyoprettede vestindiske Overret, han straks ved sin Hjemkomst søgte gennem Kancelliet. Underhaanden havde han til Talsmand Finansministeren, Grev Schimmelmänn, der ogsaa tidligere skal have vist ham Bevaagenhed.

Som ovenfor nævnt fik han ogsaa en god Anbefaling fra Kommercekollegiet, til hvilken Kancelliet henviste i den under 17. August s. A. nedlagte Forestilling om hans Udnævnelse til Anden Assessor i Vestindien, hvorhos det tilføjedes, at Wedege iøvrigt var Kancelliet bekendt som en duelig og virksom Embedsmand. Samme Dag approberede Kongen Forestillingen og 31. s. M. havde Wedege sin Assessorbestalling. Han var saaledes sluppet overordentlig heldigt fra sit ostindiske Eventyr. I December s. A. afrejste han til Dansk-Vestindien.

Her steg han ganske rask opad Embedsstigen. Allerede i Juli 1807 konstitueredes han ved Justitiarius Bangerts Død i hans Plads, hvilken Stilling han, da Øernes Forbindelse med Moderlandet kort efter foreløbig ganske indstilledes paa Grund af den engelske Besættelse, derefter beklædte indtil 1811. I dette Aar ansattes han af den engelske Guvernør midlertidig som Byskriver i Christianssted paa St. Croix. Denne vellønnede og behagelige Stilling søgte han efter Øernes Tilbagegivelse til Danmark i 1814 at faa for bestandig, ogsaa paa Grund af sit Helbred, der efter hans Sigende havde lidt en Del af det lange uafbrudte Ophold i Troperne. Kancelliet indstillede ham imidlertid i Stedet til det ledige Justitiariusembede, som han subsidiært havde søgt, under Henvisning til, at han var Kancelliet »bekendt som en Mand der var fortrinlig skikket til dette vigtige Embede«. Dette blev naturligvis afgørende. 3. Maj 1814 udnævnte Kongen ham til Justitiarius i den vestindiske Overret med en Lønning af 6000 Rdl. vestindisk Courant og Rang med Højesteretsassessorer. I denne Stilling virkede han i 27 Aar og

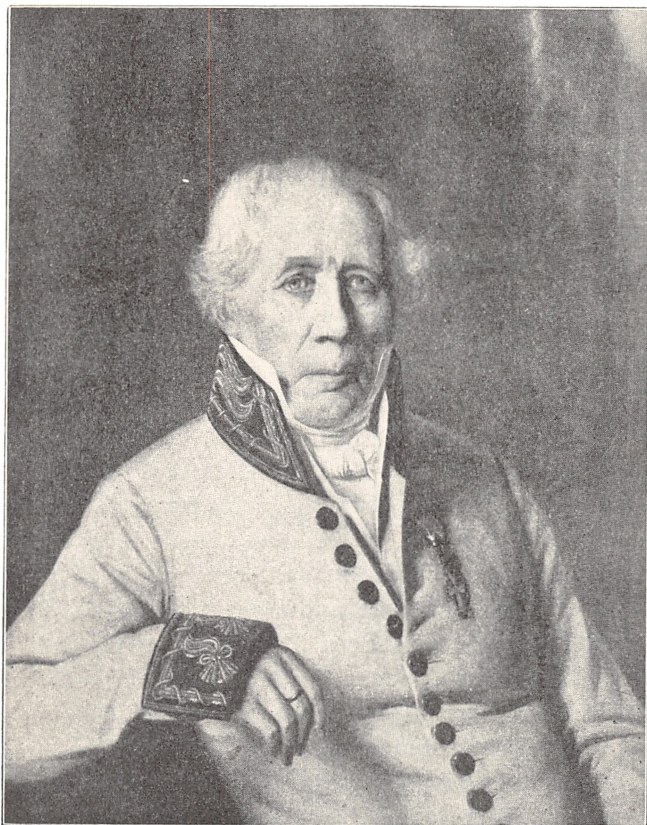
modtog efterhaanden Kongens Paaskønnelse ved 1817 at udnævnes til »virkelig Etatsraad« og 1828 til Ridder af Dannebrog.

Livet hengik trods disse Forfremmelser for Wedege under ganske trykkede Forhold. Han var næppe nogen økonomisk Natur, havde forlængst opbrugt sin Formue og havde kun Gæld, da han kom til Vestindien. Levofoden derovre var høj og han havde jo repræsentative Pligter som en af Øernes højeste Embedsmænd. Det maa da antages, at han har ført et ret dyrt Hus i Christianssted, hvor han boede i en af ham erhvervet Ejendom, Matr. Nr. 11 i Nygade. Yderligere skulde hans huslige Forhold medføre de største Vanskeligheder for ham saavel økonomisk som socialt.

Wedege havde nemlig under sin Embedstid i Vestindien giftet sig med en Kvinde Adriane Meley, der trods det kendte vestindiske Navn, hun bar, ikke var af ublandet hvid Herkomst, efter Datidens Sprogbrug altsaa ikke »blank«, men »couleurt«. Med hende havde han adskillige Børn. Paa en Tid som den her omtalte, da Raceforskellen mellem »blanke« og »kulørte«, selv om disse sidste var Personer af overvejende »blank« Afstamning, var saa at sige socialt uoverstigelig, maa dette Skridt, der i saa høj Grad vidner om Wedeges retskafne Fordomsfrihed, have været lidet velset indenfor Øernes hvide Overklasse, og som det synes særlig af dennes kvindelige Del. Man maa ogsaa huske paa, at Fordommene nok skulde næres af de vestindiske Samfundsforhold, der kendte Neger-slaveriet helt op til Aaret 1848.

Wedege synes nu en Tid at have ladet sin Familie bo i København, hvor de 2 ældste Smaa-piger var blevne underviste i et »Institut«; men i Aaret 1820 vendte de tilbage til Vestindien. Han bestemte sig da til uden at raadføre sig med de stedlige vestindiske Regeringsraader eller Skolekommissionen at sætte sine Børn i den »blanke« Almueskole i Christianssted, vistnok væsentligst af økonomiske Hensyn, da Skolepengene kun var det halve af, hvad han havde maattet betale en privat Lærerinde. I denne Skole undervistes næsten udelukkende ganske jævne, men til Gengæld helt »blanke« Forældres Børn⁵⁴).

1. Juni 1820 iværksatte han sin Beslutning og lod bringe sine 2 smaa Døttre til Skolen, hvor de forblev, til de afhentedes af Faderen samme Dag ved 3-Tiden. Som en Løbeild havde

Justitiarius i den vestindiske Overret, Etatsraad ULRIK CHRISTIAN SCHNELL
WEDGE, * 1768 † 1843.

(Efter Maleri af A. H. Hunsæus, tilhørende Overretssagfører H. Wibroe.)

Rygtet om, at en af Øernes højeste Embedsmænd havde tilladt sig den Formastelighed at sætte sine »kulørte« Børn i den »blanke« Almueskole, bredt sig i Christianssted. »Regeringen« blev straks allarmeret og Kl. 12 kaldtes Wedege ved Bud op til de 3 Regeringsraader, af hvilke den yngste, Pentz Rosenørn,

straks, da han var mødt, lod ham »Regeringen«s Standpunkt vide. Det gik ud paa, at den ansaa det for upassende, at han havde sat Børnene i Skolen, idet han dog maatte forestille sig, at en saadan Handling let vilde have til Følge, at Forældrene vilde tage deres Børn ud af Skolen, og at det var ganske mod de herskende Begreber, at »kulørte« Børn skulde nyde »blanke«s Rettigheder. Han tilføjede, at Wedege i det mindste, førend han foretog sig dette Skridt, burde have konfereret med Skolekommissionen eller »Regeringen«, at »Regeringen« ved venskabelig Forestilling vilde formaa ham til at udtage Børnene af Skolen, indtil Indberetning var gjort til Kollegiet i København, og at »Regeringen« i modsat Fald vilde se sig nødt til at forbyde Børnene Skolen.

Hertil svarede Wedege, at han ansaa sig berettiget til at lade Børnene søge Skolen og at han ikke kunde tage dem ud uden helt at kompromittere sig. Han støttede sin Handlemaade paa, at Børnene, skønt de faktisk var »kulørte«, dog retlig maatte betragtes som »blanke«, da de efter Ægteskabets Natur fulgte hans Stand og Rettigheder. Han sagde ligefrem, at han i enhver Henseende ansaa dem at være ligesaa gode som enhver af d'Hrr. Regeringsraaders Børn og sluttede med at sige, at han, støttende sig paa sin Ret, ikke ansaa den vestindiske »Regering« beføjet til at forbyde hans Børn Skolen og at han i fornødent Fald selv vilde indanke Sagen for Kollegiet. I et privat Brev til en Bekendt af ham, den kendte Botaniker, Kommitteret i Rente- og Generaltoldkammeret, Justitsraad Thonning, meddeler Wedege, at med disse Bemærkninger endte hans »venskabelige« Konference med »Regeringen«, som han forlod med sønderknust Hjerte, seende sine og sinnes Rettigheder tilsidesatte og traadte under Fødder af dem, hvis Pligt det havde været at haandhæve og beskytte dem.

Omtrent Kl. 3 samme Eftermiddag modtog han derefter en Skrivelse fra »Regeringen«, hvori det tilkendegaves ham, at Børnene ikke kunde antages i Skolen, fordi den efter nærværende Indretning ikkun var bestemt for »blanke«. Wedege tog da straks Konsekvenserne af den Stilling, han var kommen i. Dagen efter bad han sig i en Skrivelse til »Regeringen« fritaget for sit nærværende Hverv som første Medlem af Skolekommiss-

sionen, da han ved »Regeringen«s Resolution følte sig højlig fornærmet og kompromitteret og ikke troede med nogen Virkning længere at kunne fungere i denne Egenskab; denne Ansøgning bevilgedes straks samme Dag. 12. Juni indsendte han en kort officiel Klage, der paastaar »Regeringen«s Ordre ophævet under Henvisning til, at hans Børn retlig set maatte betragtes som »blanke«.

»Regeringen« hørte straks Skolekommissionen over Klagen; dens Svar gik ud paa, at der i Dansk-Vestindien straks fra Skolevæsenets Oprettelse af var grundet baade »blanke« og »kulørte« Skoler, samt at Ægteskabsforbindelser mellem »blanke« og »kulørte« Personer ikke kunde betragtes paa samme Maade som Ægteskabsforbindelser mellem Personer af forskellig Stand i Europa. Til nærmere Begrundelse heraf fremstillede den vidtløftig de gældende Racefordomme og erklærede Wedeges Paa-stand om Børnenes Optagelse i Skolen for aldeles ubeføjet og stridende mod Skolens Bestemmelse. Den ansaa derfor for Tiden en Sammenblanding af »blanke« og »kulørte« Børn for at være næsten, om ikke aldeles, umulig, og forment, at hvis blot et eneste »kulørt« Barn optoges, vilde alle Forældre, der kunde skaffe deres Børn Undervisning i andre Skoler, øjeblikkelig melde dem ud. Skolereglementet vilde overfor saadanne ikke hjemle tilstrækkelige Tvangsmidler og mulig fordomsfri Forældre maatte give efter for ikke at lægge sig ud med Flertallet. Kommissionens Erklæring sluttede med at beklage at maatte gaa imod Wedege, til hvem Medlemmerne, foruden at de følte Agtelse for ham som en retskaffen og duelig Embedsmand, stod i venskabeligt Forhold, og hvis Iver og indsigtsfulde Virksomhed i Kommissionen de paaskønnede; Pligt og Samvittighed bød dem imidlertid at optræde saaledes, skønt de ikke selv nærede Fordomme.

17. Juni 1820 afsendte den vestindiske »Regering« sin Indberetning til Centralmyndighederne i København. Den beholdt sig til Skolekommissionens Erklæring og udtalte, at den ikke skønnede, hvordan »kulørte« Børn retlig set blive »blanke«, saalænge der ikke var en Lov, der erklærede Afkom af »blanke« og »kulørte« efter visse Gradationer for at skulle anses som »blanke«.

Kommissionens Erklæring maa ogsaa have været forelagt Wedege; thi i en længere Fremstilling af 30. s. M., som han anmodede Højesteretsadvokat Rottbøll om at forelægge Kollegiet, søgte han at afkræfte de i Erklæringen indeholdte Synspunkter. Allerede tidligere havde han udtalt, at det ikke var de »kulørte«s Rettigheder, han forfægtede, idet disse var ham ganske uvedkommende, men kun hans egne og hans Børns i Lovene grundede Rettigheder, han forsvarede. Ikke desmindre viste hans nævnte Fremstilling et overordentlig frisindet Syn paa Raceforskellen, der i hin bornerte Tid sikkert har været sjældent hos en høj Koloniembedsmand; den opruller tillige et helt kolonialpolitisk Program, der gaar ud paa lidt efter lidt at fjærne de herskende Fordomme ved at foreslaa Samkvem og ægteskabelige Forbindelser mellem »blanke« og den finere Portion af de »kulørte«. Hvad der giver disse Forslag deres særlige Værdi er jo netop, at der stod en Mand bag dem, der selv ved sit Ægteskab havde søgt at virkeliggøre dem. Det kan derfor formentlig have sin Interesse i sin Helhed at gengive Wedeges Program:

Efter at have udtalt sin Uvilje mod Neger-slaveriet — »det er jo kun ved et Magtsprog af den højeste Magt i Staten, at Slaveriet bestaar, der sikkerligen ikke bør udvides« — fortsætter han saaledes: »Jeg er enig med Kommissionen i, at det vel ikke vilde være uden al Virkning, at mine Børn admitteres til Skolen; men spørger man, hvad Virkning det vilde have, saa svarer jeg med Bestemthed en meget god, paa den offentlige Opinion indflydende Virkning af moralsk Tendens. — Det ligger i Tingens Natur, at det svælgende Dyb, som Regeringen og Skolekommissionen har søgt at befæste imellem de Blanke og Kulørte her paa Landet, ikke kan bestaa, og at dette System om det end med Fordomme og derpaa grundede Ordning for en Tid kunde soutenere, dog som umoralsk og upolitisk er absolut forkasteligt; det maa altsaa falde med sin egen Svaghed. Imidlertid antager jeg, at et absolut Spring *: saltus mortale* : fra den almindelig antagne Distinktion imellem Blanke og Kulørte ikke vilde være politisk tilraadeligt ligesom de Kulørte i Almindelighed herom heller ikke synes at have nogen Idé; derimod vilde det udentvivel røbe lovgivende Visdom Tid efter anden

at hæve Hindringerne for en saadan Sammenblanding. Blandt disse er den Ringeagt, hvormed de Kulørte i Almindelighed efter vedtagen Skik og Brug behandles, og som for Tiden saa vældigen beskyttes, en af de vigtigste; thi for saa vidt samme blot har sin Grund i private Fordomme, vil den, naar disse ikke offentlig tages i Forsvar og Beskyttelse, af sig selv bortfalde. Dersom det anførte er sandt, saa vil det og udentvivel anses politisk rigtigt, om jeg saa maa sige, for Kommunikationens Skyld at gøre en Bro over dette imaginære Dyb, og i det mindste straks at tillade dem frit at passere over denne Bro, som kan forevise lovligt Pas; herved forstaar jeg dem, hvis Udspring fra Moderen grunder sig paa en ægteskabelig Forbindelse med en blank Mand, eller anden lovlig Akt, der kan sættes i Klasse hermed. At dette har sin gode Grund i de gældende Love, er upaatvivleligt, og at det med Hensyn til dette Lands Lokale er politisk rigtigt, kan for en tænkende Statsmand heller ikke være Tvivel underkastet; thi foruden at lovligt Ægteskab, som sig bør, holdes i Ære, saa danner sig tillige uformærket en nøjere Forbindelse imellem de Blanke og det Slags Kulørte, hvorom der her er Spørgsmaal, hvorved og kommer en ny Mellemlasse imellem de Blanke og Kulørte i Almindelighed, lig den Borgerlige, der er en Mellemlasse imellem Adelen og den menige Mand, hvortil endnu kommer en anden Mellemlasse, nemlig de Frikulørte i Almindelighed, som atter er en Mellemlasse imellem forudnævnte Quasi blanke, om jeg saa maa kalde dem, og Slaverne, hvor Forskellen i Kuløren aldeles bortfalder. — At der af en saadan Sammenblanding [∴ Amalgamasering ∴] i Tiden, skønt langsomt, vil flyde en Forandring i det hele hidtil gældende System kan ikke nægtes, men at dette er grundet i Menneskets intellektuelle og moralske saavel som politiske Tarv er ligesaa unægteligt, og da Forandringen tillige sker umærkeligt og uden Spring, saa er den politisk tilraadelig, ligesom den og er hjemlet i selve Lovgivningen. Dette System kunde man med Rette kalde det politisk forædlende Kolonial-System.«

Med supplerende Bemærkninger af Højeretsadvokat Rottbøll indkom Wedeges Erklæring til Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet i Slutningen af August 1820 samtidig med, at Sagen af den vestindiske »Regering« var forelagt Kollegiet. Dettets Svar af

17. Oktober s. A. gik ud paa: »at saameget man end misbilligede de Særheder, som Fordom, grundet paa Kasteforskel, gav Anledning til, saa vilde det dog være nødvendigt, hvor Fordommene var saa indgroede som i de vestindiske Kolonier, at lempe sig derefter i Tilfælde, hvor en velgørende Indretning, saadan som Skolevæsenet, ellers kunde befrygtes at tabe i sin Virksomhed.«

Sagen Udfald var et afgjort Nederlag for Wedege. Trods det kølige Buk, Kollegiet havde gjort for hans Opfattelse af Raceforholdene, kunde det ikke nægtes, at Kollegiet overhovedet ikke havde diskuteret hans juridiske Paastande i saa Henseende; det havde givet ham en, om end i mild Form holdt, Tilrettevisning og Tilhold om at opgive sine Forsøg paa at bryde de bestaaende Forhold. At Wedeges djærve Skridt efter Datidens Tankegang maatte anses for meget udæskende og at hans juridiske Betragtninger om, at »kulørte« Børn, avlede i en »blank« Faders Ægteskab med en »kulørt« Kvinde, retlig set burde betragtes som »blanke«, næppe var holdbare, derom kan vel ikke tvivles. Sagen viser — ligesom Wedeges Optræden i sin Tid i Trankebar — hvor lidt han kunde læmpe sig efter Forhold, som han fandt uretfærdige og hvor ubøjelig han var i Kampen for sin formentlige Ret, selv om han derved stødte nok saa mange.

Han maatte altsaa nu opgive Kampen og tog Konsekvenserne af sit Nederlag, idet han for bestandig sendte Hustru og Børn til København. En Ansøgning til Kongen om, at Staten vilde bekoste Børnenes Opdragelse dér, da han som Følge af Kollegiets Resolution faktisk var nødsaget til at fjærne dem fra Vestindien, blev afslaaet. Som et Slags Plaster paa Saaret maa det vel derimod opfattes, naar Kongen næste Aar paa Kollegiets Indstilling eftergav ham hans Gæld til Staten paa 1620 Rdl. 29 Sk. for udbetalte Lønningsforskud.

At den nye Ordning, hvorefter Wedege maatte føre Hus saavel i Vestindien som i København, ikke skulde bedre hans økonomiske Forhold, er klart. Han omtales ogsaa altid i Generalguvernørens Indberetninger som »en uformuende Mand i maadelige Omstændigheder«.

Medens Wedege synes at have været vellidt af sine Kolleger i Retten, der flere Gange uden Betaling vikarierede for ham,

for at han kunde faa sin fulde Lønning udbetalt under sine, med Aars Mellemlum foretagne, langvarige Ferierejser til København, var hans Forhold til Generalguvernøren, den kendte General Scholten, ikke det bedste. Denne vilde af forskellige Grunde, vistnok navnlig af Hensyn til hans Familieforhold, gjerne have ham fjærnet, da han mente, at Wedege ikke passede i de vestindiske Forhold; 1835 indstillede Scholten — efter Aftale med Wedege — denne til Afsked med en Pension af 3000 Rdl.; men da en saadan Pension ikke lod sig gennemføre overfor Finansdeputationens Modstand, genoptog Wedege sin, forresten ikke særlige anstrængende, Embedsvirksomhed i Vestindien.

Først 1842 vendte han, der da havde fyldt sit 74. Aar, for bestandig tilbage til København, idet det lykkedes Kancelliet trods Finansdeputationens stadige Modstand at erhverve kgl. Resolution af 22. September 1842 for hans Afsked med en Pension af 3000 Rdl. rede Sølv. Wedege havde vel i sin Afskedsansøgning ganske henskudt Afgørelsen af Pensionens Størrelse til Majestætens Naade; men overfor Kancelliet havde han underhaanden stillet Fordring om ovennævnte Pension, da han i modsat Fald »nolens volens vilde gaa ud igen«, og Kancelliet ansaa ham »omend aldersstegen og svag dog ikke i den Grad aflægs og svag, at han (maatte) ansees aldeles uskikket til at bestyre sit Embede, som i Betragtning af de yderst faa Sager, der forefalde ved den vestindiske Overret, kun er lidet byrdefuldt«. Ved Bortreisen fra Øerne overrakte hans Kolleger og Venner ham et pragtfuldt Sølvkaffeservice i Mahognikasse, ledsaget af en varmt anerkendende Adresse.

Kun en kort Tid skulde den gamle Mand i sit Hjemland nyde »den roelige og sorgfrie Alderdom«, han i sin Ansøgning havde udtalt Ønske om maatte blive ham til Del; han døde allerede 21. Maj 1843 af »Brystbetændelse« efter 4 Ugers Sygeleje i sit Hjem i Brolæggerstræde — tidsnok til, at han undgik at se sin eneste Søn gaa bort før sig.

Medens Brygger Jens Wedege der ved sin egen Dygtighed svang sig op til en fremragende Plads i Københavns Borgerskab og endte som Formand for Stadens »32 Mænd«, vel maa kaldes Slægtens mærkeligste Mand paa Næringslivets Omraade, til-

kommer Førstepladsen blandt de mange af Slægtens Medlemmer, der betraadte Embedsbanen, sikkert Justitiarius Ulrik Christian Wedege. Saavel hans æventyrlige Livsbane som hans egne fremragende Karakteregenskaber giver ham Ret til denne Plads. Til sit høje Embede medbragte han ypperlige Forstandsevner, en skolet juridisk Dannelse og en udpræget, omend vel stejl Karakter. Til det yderste stod han paa, hvad han mente var Ret, uanset om denne hans Mening afgjort stred mod den herskende Anskuelse; denne levende Retfærdighedssans, der paa en særlig smuk Maade viste sig overfor de nødlidende og undertrykte, bragte ham imidlertid mere end en Gang i de alleralvorligste Konflikter i de tropiske, kastedelte Smaasamfund, hvori han levede Størstedelen af sit Liv. Overfor sin Familie var han i sjælden Grad opofrende, skønt hans huslige Forhold — i Forbindelse med en vis Mangel paa økonomisk Sans — hidrog meget til at vanskeliggøre hans Stilling som Embedsmand i Dansk-Vestindien.

Han var gift med

ADRIANE ELIZABETH MELEY, vistnok født 13. Marts 1786 og døbt 9. April s. A. paa St. Croix i Vestindien, død 7. September 1851 i København.

U. C. Wedege havde 7 Børn, 6 Døttre og 1 Søn, der døde ung. Se om Børnene Side 68 ff.

D III 6. SØREN WEDEGE, født 16. Maj 1769 i Hobro, gennemgik ligesom Broderen Ulrik Christian Latinskolen i Randers og blev samtidig med ham Student 1788. Brødrene fulgtes videre paa den teologiske Studievej og Søren tog Embedseksamen i Maj 1792; saa vendte han Aaret efter tilbage til Randers som Hører i Latinskolens 1. og 2. Klasse. Som saadan tjente han til Begyndelsen af 1796, da han af Kancelliet fik Bevilling paa, at hans Plads som nederste Hører i Skolen maatte reserveres ham under 2 Aars Udenlandsrejse⁵⁵). Om denne Rejse, paa hvilken han maaske ledsagedes af Broderen, vides kun, at den gik til Paris; en Rejsestambog, der gik i Arv til Sønnen Sophus Julius, havde han vel med hjem; men den er desværre bortkommen. Derimod gengives her det Profilportræt, som han lod tage af sig i Paris.

Ved sin Tilbagekomst gjorde Wedege imidlertid ikke Brug af Bevillingen til at beholde Hørerpladsen i Randers, men gav sig i Stedet for til at studere Jura og tog 1802 juridisk Eksamen med haud. Han gik derpaa i December 1803 ind i Hæren som konstitueret Regimentskvartermester og Auditor ved 2. sjællandske Bataillon let Infanteri, men fik først fast Udnævnelse af 20. November 1807 med Anciennitet fra Konstitutionstiden. Efter i Januar 1810 at være forsat til det sjællandske Skarpskyttekorps og næste Maaned at have faaet Overkrigskommissærs Karakter, forfremmedes han 18. Maj 1811 til Overauditor; men da han s. A. konstitueredes som Politimester i Københavns Amts Rytterdistrikt, afskedigedes han i Juni 1812 fra sine militære Stillinger. Til Gengæld udnævntes han omtrent samtidig (24. Juni) til Kancelliraad og den forøgede Gage som Politimester — med visse og uvisse Indtægter 1800 Rdl. — satte ham øjensynlig i Stand til at indgaa Ægteskab.

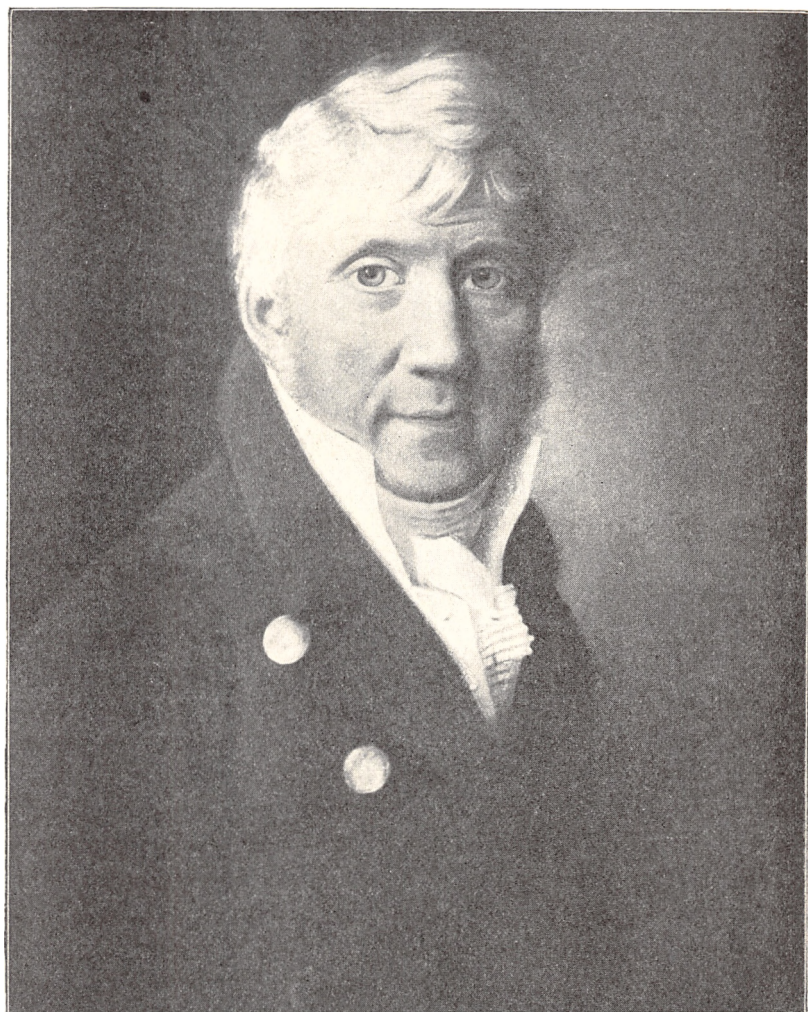
Wedeges Konstitution i Politimesterembedet varede til 1819, da Embedet ved kgl. Resolution af 21. August deltes i 2, Københavns Amts Nordre og Søndre Birker. Det var omsider blevet for stort til én Mand, idet det omfattede hele det gamle Københavns Amt. Og dog var Forholdene smaa mod de tilsvarende nutildags. Under Politimesteren stod kun 8 Betjente og Retten holdtes i et daarligt Lokale i det senere nedbrudte »Blaataarn« ved Langebro.

Wedege fik imidlertid ikke noget af de nyoprettede Embeder. Grunden hertil ses af Kancelliets Forestilling, hvorefter dette »i Særdeleshed ikke havde nogen Anledning til at ønske, at den nu Constituerede Politimester længere skulde vedblive denne Constitution, hvortil han uagtet de Beviser han har aflagt paa Kundskaber og hvorvel han i hans øvrige Embedsstillinger har

SØREN WEDEGE som yngre

(Efter et under Opholdet i Paris i 1790erne gra-
veret Stik af Chrétien efter Tegning af Fouquet.)

Politimester, Overauditor, Kancelliraad SØREN WEDEGE, * 1769 † 1836.
(Efter Maleri af Christian Horneman, tilhørende Bankassistent Henri Wedege Mathiassen.)

HENRIETTE ELISABETH WEDEGE, født PETERSEN, * 1795 † 1856.
(Efter Maleri af Christian Horneman, tilhørende Bankassistent Henri Wedege Mathlassen.)

vundet sine Foresattes Tilfredshed, ikke synes at være aldeles skikket.« Sagen var nok den, at Wedege, der personlig var en velvillig og godlidende, men svag Mand, næppe har kunnet holde tilstrækkelig skrap Justits i en saa vanskelig Jurisdiktion lige udenfor Hovedstadens Volde. Tilmed var han i sine ældre Aar apoplektisk. Han afskedigedes derfor med en Pension paa 1200 Rdl. og opnaaede ikke mere noget Embede.

Resten af sit Liv tilbragte den gamle Kancelliraad paa Frederiksberg, nærmest optagen af at undervise sine mange Børn⁵⁶). Der var ogsaa rig Lejlighed til at dyrke den Interesse for fransk Sprog og Litteratur, han maaske i særlig Grad havde haft siden sin Ungdomsrejse til Frankrig. Sønnen S. J. Wedege fortæller, hvor glad han var, naar han fik Besøg af en emigreret gammel fransk Officer, Monsieur Chapuis, og hvorledes saa selv Børnene maatte deltage i den franske Konversation. Hans økonomiske Forhold var sikkert ogsaa nok daarlige. Wedege døde 29. Januar 1836 paa Frederiksberg og begravedes — ligesom senere hans Hustru — paa den derværende Kirkegaard, hvor der for nogle Aar siden ved Familiens Foranstaltning er rejst en Sten paa deres Grav.

Søren Wedege var 18. December 1812 i Garnisons Kirke viet til

HENRIETTE ELISABETH PETERSEN, født 11. Maj 1795 i København (Nikolaj Kb.), død 10. Februar 1856 i København, hvorhen hun var flyttet efter Mandens Død. Som Enke med 9 uforsørgede Børn var hun bleven understøttet af Kong Frederik den Sjettes Chatokasse⁵⁶), idet Kongen formodentlig kendte hendes afdøde Mand fra sine Ophold paa Frederiksberg Slot. Hun skal have været en noget lunefuld Karakter. (Hun var Datter af Borgerkaptajn og Vinhandler i København, Ejer af henholdsvis Hovedgaardene Rolsegaard og Ingvorstrup i Djursland, Lorentz Petersen og Hustru Sophie Magdalene Worm og saaledes Søster til den kendte Musikmæcen, Hofvinhandler Christian Waagepetersen⁵⁷).

14 Børn, se Side 70 ff.

D III 7. METTE MARGRETHE WEDEGE, født 11. August 1770 (Familieoptegnelser), formentlig i Hobro, død 6. Oktober 1857 i Aalborg.

Gift med

CHRISTIAN WIBROE, født 6. December 1767 i Aalborg, død 25. Juni 1825 sammesteds, Farveriejer i Aalborg (Søn af Farveriejer i Aalborg Andreas Wibroe og Hustru Engel Sophie Bloch⁵⁸)).

2 Sønner — deriblandt den under *E I 4* nævnte A. P. Wibroe — og 1 Datter.

D III 8. ANNE MARIE WEDEGE, født 15. Oktober 1771, formentlig i Hobro, død 21. August 1772, formentlig sammesteds (Famopt.).

D III 9. MAGDALENE CATHRINE WEDEGE, født i Februar 1773, formentlig i Hobro, død 26. August s. A., formentlig sammesteds (Famopt.).

D III 10. ANNE MARIE WEDEGE, født 15. Marts 1774 formentlig i Hobro, død 31. Januar 1775, formentlig sammesteds (Famopt.).

1 Barn af 3. Ægteskab (*D III 11*).

D III 11. ANNE ELISABETH WEDEGE, født 10. Oktober 1777 i Hobro (Famopt.), død 30. September 1823 paa Ballegaard i Falslev Sogn.

Viet 22. Maj 1811 i Aalborg (Budolphi. Kb.) til

CHRISTOFFER NICOLAI BERG, født og hjemmedøbt 9. Oktober 1789 paa Støvringgaard Kloster i Støvring Sogn, tog 1811 Borgerkab som Købmand i Aalborg og ejede 1814—23 Ballegaard. Var derefter en Tid Købmand i Mariager. Død som Toldassistent i Nibe 9. Februar 1855 i denne By. (Søn af Forpagter paa Støvringgaard Kloster, senere Ejer af Hovedgaardene Sødringholm og Demstrup, Anders Mogensen Berg og Hustru Ide Kirstine Jensdatter Esmarch.)

(Chr. N. Berg ægtede efter sin 1. Hustrus Død 15. August 1824 i Falslev Karen Borberg, født 15. Maj 1794 i Aamølle i Vindblæs Sogn og døbt 29. Juni s. A. i Vindblæs Kirke, død 23. Januar 1852 i Nibe, en Datter af Mads Borberg, Ejer af Aamølle, tidligere Ridefoged paa Hovedgaarden Viskum, og Hustru Mette Nielsdatter Balleboe⁵⁹).

³⁰ giftede Berg sig 8. Juli 1854 i Nibe med den 30aarige Marie Kirstine Andersdatter, der overlevede ham og snart efter hans Død indgik nyt Ægteskab.)

FEMTE SLÆGTLED

udgøres af 2 Grupper: Overretsjustitiarius, Etatsraad Ulrik Christian Wedeges og Adriane Elizabeth Meleys Børn (*E I 1—7*) og Politimester, Kancelliraad Søren Wedeges og Henriette Elisabeth Petersens Børn (*E II 1—14*). Af disse forplantede kun 1 af Søren Wedeges Sønner Slægtens Mandslinje.

OVERRETSJUSTITIARIUS, ETATSRAAD ULRIK CHRISTIAN
WEDEGES BØRN (*E I 1—7*)

E I 1. ANNA ELIZABETH WEDEGE, født 5. Januar 1810 paa St. Croix, død 14. April 1882 i København.

Viet 14. November 1830 i Hjemmet i København (Trinit. Kb.) til

GEORG CHRISTIAN LUND, født 23. Maj 1799 i Randers som Søn af den under *D III 2* omtalte Rektor i Randers, Professor Laurits Severin Lund og Ulrikke Christiane Wedege, Svigerfaderens Søster. Student 1816 Randers, cand. juris 1820, Kopist i Landsover- samt Hof- og Stadsretten i København 1827, Fuldmægtig sammesteds 1832, Kancellisekretær 1846, Kontorchef i Forligskommissionen og Overrettens Arkivar 1860, Kancelliraad 1864; død 18. August 1867 paa Frederiksberg.

3 Sønner og 3 Døttre.

E I 2. MARGRETHE CATHARINE AMALIE WEDEGE, født 12. September 1812 paa St. Croix, død 15. Oktober 1887 i København. Ugift.

E I 3. PETER ULRIK HERMANN WEDEGE, født 11. Maj 1815 paa St. Croix, fik ved kgl. Resolution af 2. Marts 1840 Løfte om at blive udnævnt til Sekondløjtnant à la suite ved de vestindiske Tropper, saasnt en af de daværende Sekondløjtnanter à la suite traadte i Nummer eller afgik fra Tropperne; i Henhold hertil udnævntes han fra 4. December 1841 til den lovede Officersgrad, dog indtil han virkelig kunde træde i Nummer kun med Sergents Traktement. Han beordredes samtidig til at gennemgaa det militære gymnastiske Institut og Eksercerskolen i København. I April 1842 bevilgedes der ham af Generaltold-

kammeret et Forskud paa 100 Rdl. til at tage Landmaaler-eksamen. Den unge Officer, der skal have udmærket sig ved sin sydlandske Skønhed og sit letsindige Liv — han gjorde nok megen Lykke i København i sin smukke Tropeuniform — døde imidlertid allerede 4. November 1843 af Tyfus paa Garnisons Sygehus i København. Han var ugift.

E I 4. ADRIANE WEDEGE, født 1. Oktober 1817 paa St. Croix, død 25. Februar 1887 paa Hasserisgaarden, Budolphi Landsogn ved Aalborg.

Viet 25. Juli 1834 til

ANDREAS PETER WIBROE, født 17. Februar 1804 i Aalborg, død 6. Februar 1886 paa Hasserisgaarden, Ejer af et Farveri og Væveri i Aalborg (Søn af Farver Christian Wibroe i Aalborg og Mette Margrethe Wedege, Søster til Svigerfaderen⁶⁰).

3 Sønner og 2 Døttre, hvoraf 1 Søn og 1 Datter døde som smaa.

E I 5. JULIANE MARIE WEDEGE, født 28. Maj 1819, vistnok i København, død 4. November 1857 i København. Ugift.

E I 6. SOPHIE FREDERIKKE WEDEGE, født 7. Maj 1821, død 23. Januar 1895 i København.

Viet 7. December 1844 i Garnisons Kirke til

JOSEPH CETTI, født 17. Juli 1814 i København, 1835 Kadet, 1837 Sekondløjtnant à la suite i Prins Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner, 1840 i Nummer, 1842 ansat ved 3. Dragonregiment i Aarhus, 1848 Premierløjtnant, deltog i Trearskrigen og særlig med Hæder i Rytterfægtningen ved Aarhus 31. Maj 1849, blev derfor i September s. A. Ridder af Dannebrog; 1852 Kommandør for det holstenske Grænsegendarmerikorps og kar. Ritmester, 1853 Dannebrogsmænd, Marts 1863 Adjutant hos Kong Frederik den Syvende, der satte stor Pris paa ham, Oktober s. A. Ridder af Sværdordenen, var tilstede ved Kongens Død 15. November 1863 paa Lyksborg Slot; stillede imidlertid allerede 30. s. M. til Raadighed; i December Ritmester og Trænkommandør ved den aktive Armé, November 1864 Udskrivningschef i 8. Kreds i Vejle, December Major, 1869 Udskrivningschef i 5. Kreds i Aalborg og kar. Oberst, død 10. September

1870 i Aalborg (Søn af kgl. Skuespiller og Operasanger Giovanni Battista Cetti og 1. Hustru Birgitte Busk).

5 Sønner.

E I 7. ULRIKKE CHRISTIANE WEDEGE, født 11. Februar 1823, død 30. Marts 1899 i København. Ugift.

POLITIMESTER, KANCELLIRAAD SØREN WEDEGES BØRN
(*E II 1—14*)

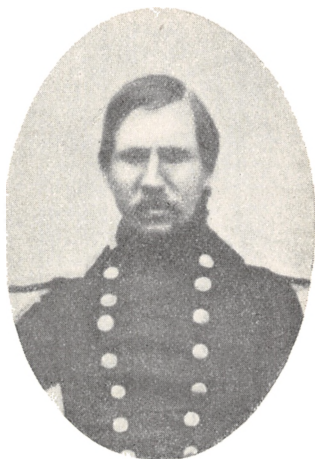
E II 1. PETER HERMAN WEDEGE, født 1. September 1813 paa Frederiksberg, Student 1833 privat, cand. juris Oktober 1840, Kopist i Landsover- samt Hof- og Stadsretten 1849, Assistent sammesteds (paa Kongens Fogeds Kontor) 1853, død 26. Maj 1856 paa Frederiksberg. Ugift.

E II 2. LORENTZINE SOPHIE HENRIETTE WEDEGE, født 7. April 1815, død 17. Februar 1888 i København. Ugift.

E II 3. ULRIK CHRISTIAN WEDEGE, født 17. September 1816 paa Frederiksberg, skulde gaa den studerende Vej og blev ogsaa privat dimitteret Student 1836 og cand. phil Aaret efter, men opgav efter et halvt Aars Forløb det medicinske Studium, dels paa Grund af manglende Midler efter Faderens Død, dels fordi han følte en brændende Lyst til at blive Militær. Det var desuden hans Princip at bane sig Vej ved egen Hjælp. Han kom da 23 Aar gammel ind paa Landkadetakademiet i November 1839 og blev allerede 1. November Aaret efter — med Anciennitet fra Indtrædelsen i Akademiet — Sekondløjtnant ved 3. jyske Infanteriregiment i Aalborg, ved hvilken Afdeling han vedblev at staa, ogsaa efter at Regimentet ved Hærforandringen 1842 var blevet 11. Linje-Infanteribataillon. I 1844 tog han Landmaalereksamen og opholdt sig derefter i 1845 i Paris i 3 Maaneder for at studere Fransk⁶¹).

Da Bataillonens ved Oprørets Udbrud i Slutningen af Marts 1848 drog sydpaa til Kamp, fulgte Wedege, som de andre, med stor Fortrøstning. Det fortælles at han før Afmarschen skal have bedt sin Forlovede være ved godt Mod, thi den Kugle var endnu ikke støbt, som var bestemt for ham; men det skulde gaa anderledes. I den første større Fægtning i Krigen, ved Bov 9. April 1848, hørte 11. Bataillon til den Styrke, der vestfra

skulde omgaa Oprørernes Stilling paa Højderne Nord for Flensborg, hvilken Manøvre ogsaa fuldkommen lykkedes, saaledes at Fjenden blev tvungen til at opgive Stillingen og trængtes tilbage mod Flensborg By. Under Tilbagetoget søgte han, efter først forgæves at have prøvet paa at holde Stand i Landsbyen Harreslev, at holde en dækket Stilling tværs over Vejen mellem denne Landsby og Flensborg; under Angrebet paa denne, der især støttede sig til et Teglværks Bygninger, blev Wedege haardt saaret af en Kugle i Underlivet ligesom han raabte: »Fremad, Karle«. Bataillonens Historie beretter endvidere herom følgende: »Wedege var almindelig afholdt og i Raseri over hans Fald greb — fortælles der — Spillemand C. Thorsen, der netop var ved Siden af Løjtnanten og som tilfældigvis havde set den fjendtlige Skytte — man var naaet ind paa ganske kort Afstand — et Gevær og nedskød ham. Løjtnanten, der var en begavet og dygtig Officer, blev bragt hen til et

Løjtnant ULRIK CHRISTIAN
WEDEGE, * 1816 † 1848.
(Efter Daguerreotypi.)

Bondehus og derfra senere til en velhavende Borgers Hus i Flensborg, hvor han blev plejet paa det kærligste, indtil han døde den 12. April. Det var den første Officer, som Bataillonens mistede, og betegnende for hans Karakter er det, at han, da han vaagnede op af sin Besvimelse nogen Tid efter, at han var bleven saaret, straks udbød: »Sejre vi?«⁶².)

Ulrik Christian Wedege blev jordet paa Flensborg gamle Kirkegaard tæt ved den store Fællesgrav over de faldne fra Istedslaget. Over Graven er lagt en simpel hvid Marmorplade.

Han var forlovet med HARALDINE JENSEN, senere gift KÄHLER, en Prokuratordatter fra Aalborg, der altid bevarede ham og hans Slægt i kærligt Minde og derfor ogsaa bør nævnes her.

E II 4. LOUIS WILHELM WEDEGE, født 11. August 1817 paa Frederiksberg, død 23. April 1818 sammesteds af »Krampe i Brystet«.

E II 5. LORENTZ PETERSEN WEDEGE, født 7. Oktober 1818 paa Frederiksberg, hjemmedøbt af Jordmoderen, død af »Krampe« 22. s. M. paa Frederiksberg forinden Daabspublikationen.

E II 6. SOPHUS JULIUS WEDEGE, født 15. Oktober 1819 paa Frederiksberg, blev som de andre Brødre fra først af undervist

SOPHUS JULIUS WEDEGE som Kadet
i 1830'erne.

(Efter Maleri, tilhørende Fru Ingeborg Borre,
født Wedege.)

af Faderen og kom, da han ingen Interesse viste for at gaa den studerende Vej, i Maj 1833 efter overstaaet Eksamen fra Kursus ind paa Landkadetakademiet. Om sit Ophold her beretter han som noget af det, der mest gjorde Indtryk paa de unge, hvorledes de maatte møde ved større Hoffester og staa bag ved de kongeliges Stole, servere dem Maden og senere Kaffen paa en stor Sølvbakke. Da Faderen døde i 1836, havde hans Moder ikke Raad til at holde ham længere paa Akademiet og det havde saaledes sikkert taget en Ende med Kadetlivet, hvis ikke Kongen havde betalt for ham. Dette glemte Wedege ham heller aldrig, men bevarede hele sit Liv

en kærlig Ærbødighed for gamle Kong Frederik den Sjette⁶³).

Han opnaaede saaledes samtidig med Broderen Ulrik Christian at blive Sekondløjtnant 1. November 1840 — med Anciennitet fra 1. November 1839 — ligeledes i 3. jydsk Infanteriregiment i Aalborg; herfra overgik han i 1842 til 6. Bataillon i København og 1846 til 14. Bataillon i Rendsborg, hvis Mandskab bestod af Sydslesvigere og Holstenere. Det var i de nationale Gæringsaar før Oprøret omsider brød ud, og der var i Officerskorpset en stærk Modsætning mellem Danske og Tyske, saa at de — uanset Kammeratskabet — udenfor Tjenesten kun havde lidet tilfælles med hverandre. Om denne Ungdomstid skriver Wedege selv følgende⁶⁴): »Vi unge danske Officerer levede i Rendsborg

saa glade og fornøjede, som Forholdene tillode, i vor uskyldige, politiske Umyndigheds Tilstand; thi Politik var den Gang noget, der blev set meget skævt til og ikke mindst i Holsten d. v. s. til den Politik, der ikke gik Oprørets Ærinde. Vi levede saa godt som fuldkommen adskilte fra vore tysk-fødte Kammerater, som indenfor deres Kreds drev deres Politik. Med Hensyn til den Politik blev det ikke taget saa nøje. Med Indvaanerne havde vi heller ingen Tilknytningspunkter, men levede

vort eget Liv og da navnlig paa Hovedvagten, der var det almindelige Samlingssted, naar en af »vore« var paa Vagt. Der drak vi vor Kaffe, spillede vor Whist, sang vore glade Sange til »Guitarens Toner« og søgte i det hele at gøre os Livet saa

behageligt som Omstændighederne — og Pengepungen tillode, uden Berøring med Omverdenen. Jeg er vis paa, at naar en eller anden af disse mine kære gamle Kammerater fra den Tid læser disse Linjer, vil han blive berørt af en glad — vemodig Tanke om disse Dage, da vi vare saa inderlig knyttede til hinanden.«

Imidlertid blev denne Idyl snart afbrudt. Christian den Ottende døde i Januar 1848, Februarrevolutionen i Paris brød ud og dens Bølger gik snart over hele Europa. Slesvigholstenske Stænderdeputerede holdt Møde i Rendsborg 18.

Marts og Natten mellem den 23. og 24. sneg 5. Jægerkorps fra Kiel sig uventet ind i Fæstningen. Wedege var saaledes

SOPHUS JULIUS WEDEGE som Kap-
tajn i Begyndelsen af 1850erne.
(Efter Daguerreotypi.)

SOPHIE DOROTHEA WEDEGE, født
GROTH, SOPHUS JULIUS WEDEGES
første Hustru, * 1831 † 1855.
(Efter Daguerreotypi.)

selv midt i Begivenhederne og maatte sammen med de andre danske Officerer, der ikke vilde følge Prinsen af Noer, da han den 24. paa Paradepladsen havde forført Garnisonen til Oprør, udstede Revers om ikke at ville tjene mod den slesvigholstenske Sag. Uden videre Eventyr slap han saa med Kammeraterne den 25. over Neumünster, Hamborg, Lybæk og pr.

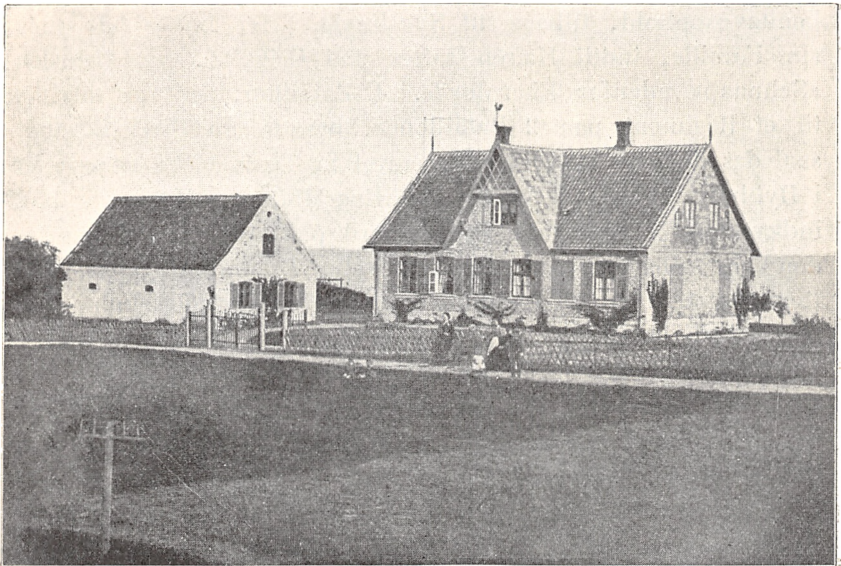
ANNA EMMA DITLEVINE WEDEGE,
født STENSLER, SOPHUS JULIUS WE-
DEGES anden Hustru, med den
ældste Søn SØREN WEDEGE.
(Efter Fotografi.)

Smakke til København. Her var der stor Glæde over deres Hjemkomst. Frederik den Syvende modtog dem straks næste Dag »med Hjælm og Stridshandsker« og Krigsminister Tscherning »i gammel sort Frakke og Mørgensko«. Skønt Kongen havde erklæret, at Reversen var at betragte som aftvungen, mente Krigsministeren dog ikke at burde lade de bortslupne Officerer kæmpe aktivt mod Oprørerne, ialtfald ikke det første Aar, og de blev alle anvendte til Tjeneste borte fra Fronten.

Wedege, der 27. Maj var bleven Premierløjtnant, maatte derfor ogsaa blive i København og han fik be-

troet det lidet behagelige Hverv at være Chef for et af Fangeskibene⁶⁵) — det i Flaadens Leje liggende gamle Linjeskib »Dronning Marie«, senere for »Valdemar« — paa hvilke der efter Fægtningen ved Bov interneredes mange Hundrede slesvigholstenske Fanger. Selvfølgelig søgte disse paa enhver Maade at ærgre og drille Vagtmandskabet ved at overtræde Reglementerne, saa at Wedege en Gang, da en Fange ved at ryge i Smug paa Banjerne havde været ved at brænde Skibet af, maatte skride ind og ikende ham legemlig Straf. Herefter skete den Slags ikke hyppigere. Men det var intet Under, at Wedege, da han i September var benyttet til at udveksle Fangerne, trængte til Orlov, søgte om den og fik den. Han benyttede den da til med letsindigt Vovemod at foretage »Turisttur« i selve det fjendtlige Holsten⁶⁶). Da han paa denne tilmed dristede sig til besøge selve Oprørets Arnested Rendsborg,

blev han genkendt af en af sine gamle Officerskammerater, der nu var »forfremmet« til Kaptajn i Oprørshæren; denne skaffede ham imidlertid Lejdepas, saa at han over Hamborg slap hjem igen uden videre Mén. Tscherning, der naturligvis var underrettet om det passerede, tilstod ham nu Pladsen som Vagtmesterløjtnant i

»Egebæksro« i Slutningen af 1860erne.
(Efter Fotografi.)

Nyborg og her forblev han, til han i Marts 1849 udkommanderedes som Kompagnichef ved 1. Forstærkningsbataillon (Stockfleth).

Under Felttoget 1849 deltog Bataillonen den 5. April i Fægtningen ved Avnbøl, hvor Fjendens Angreb sloges tilbage, i Slaget ved Kolding, Fægtningen ved Gudsø, Fredericias Forsvar og det endelige Slag dér 6. Juli. I Felttoget 1850 stod den paa yderste højre Fløj i Istedslaget og banede Vej for Rytteriet ved at storme Engaa, Bollingsted og Skovene sydvest for Helligbæk. Den øvrige Del af Felttoget holdt den Vagt i Dannevirkestillingen med den øvrige Hær; under dette Ophold blev Wedege 6. Oktober 1850 karakteriseret Kaptajn.

Efter Krigens Slutning forsattes han til København, hvor han laa, til han 16. Juli 1857 blev Kaptajn af 2. Klasse og

Kompagnichef og derefter forsattes til 3. Bataillon i Holsten; hans Garnisonssted her var væsentligst Altona, hvor hans beundrede Regimentschef var den senere under Stormen paa Dybbøl faldne General du Plat.

1. April 1860 blev han Kaptajn af 1. Klasse, overgik i Slutningen af 1862 til 4. Bataillon og vendte i 1863, efter et Københavnsophold, tilbage til Sydslesvig. Her boede han med sin Familie, indtil Hæren sattes paa Krigsfod, paa Gaarden »Schnaap« udenfor Ekernefærde. 4. Bataillon, der var udvidet til et Regiment paa 2 Batailloner, besatte nu Frederiksstad; saaledes deltog Wedege i Tilbagetoget fra Dannevirke og derefter i Dybbøls Forsvar. I Dagene omkring Midten af Marts var han indkvarteret i Asserballe Præstegaard paa Als, men overførtes den 17. tidlig om Mørgegen til selve Dybbølsstillingen, idet Regimentet, hvis ene Bataillon han kommanderede, skulde deltage i det Udfald, der den Dag foretoges fra Skanserne. Efter at Kampen havde varet hele Dagen og var ved at dø hen ved 4—5 Tiden, modtog Wedege direkte ved Ordonnans fra Overgeneralen Ordre om at gøre et Fremstød fra Reservestillingen, han havde indtaget ved de saakaldte »Pythuse«, mod den af Fjenden besatte Dybbøl By. Han lod straks blæse »Attakér« og fremad gik det mod den præjsiske Skyttekæde, der laa vel dækket bag Hegnene. Det var første og sidste Gang, han havde Lejlighed til at prøve Baglade- (Tændnaals-)gevæernes Virkning — og den var frygtelig. Saagodt som alle Bataillonens Officerer dræbtes eller saaredes. Under ham selv blev Hesten skudt, og da han rejste sig, efter med Møje at være sluppen fri for den, fik han et Skud over Lænderne; det følte »som et Smæk af en Rotting« og det beskadigede Rygraden, saa han ikke længere kunde gaa. I denne Tilstand maatte han paa alle fire krybe i Læ foran det Gærde, en 40—50 Skridt borte, bag hvilket Prøjserne laa; her laa han i en stiv Time, til han blev opsamlet af den fjendtlige Ambulance og bragt til Lægen. Just som denne skulde behandle den saarede danske Officer noget bag Kamp-linjen, gav han selv et Skrig fra sig. Han var bleven ramt i Hælen af vildfarende dansk Kugle og maatte ligeledes tages under Lægebehandling.

Wedege førtes nu straks til Lazarettet i Flensborg, kom sig

hurtigt og ved snildt at benytte sig af et Løfte, som den godmodige gamle Feltmarskalk Wrangel havde givet ham om hastig Udveksling, blev han allerede udvekslet i Maj 1864⁶⁷). Hans Forhold under Kampen den 17. Marts var bleven fremhævet i Rapporten og han var alt, medens han endnu laa paa det tyske Lazaret, bleven Ridder af Dannebrog 2. Maj. Men da hans Gang ved Beskadigelsen af centrale Nerver var yderligt besværliggjort, maatte han afskediges 27. November s. A., idet der 30. December tillagdes ham Majors Karakter, der 12. August 1869 ombyttedes med Obersts.

Resten af sit Liv var S. J. Wedege saaledes invalid Pensionist. I de første Aar efter Krigen boede han paa Villaen »Egebæksro« ved Espergærde, fra 1870 i Lindevangen Nr. 6 paa Frederiksberg. Sit tvungne Otium benyttede han paa forskellig Maade. Han samlede ivrigt slægtshistoriske Oplysninger og forfattede en utrykt Stamtavle over Slægten Wedege. Desuden paatog han sig uegennyttigt en omfattende Agitation — skriftlig og mundtlig — til Bedste for Krigsinvaliderne og skal have indlagt sig virkelig Fortjeneste af denne Sag, dels ved at iværksætte en frivillig Subskription til Fordel for den, dels ved Henvendelse til Rigsdagen. Ved Lov af 18. April 1883 forhøjedes Invalideforsørgelsen da ogsaa med 25 0/0. Sin Agitation førte han tildels gennem Tidsskriftet »Dannebrog«, der udkom i Begyndelsen af 1880erne i nogle Aar. Sammesteds offentliggjorde han under Titlen »Famine Erindrings Pulterkammer« forskellige Minder fra sit bevægede Liv, livligt og flydende fortalte; thi Wedege var en Mand, der var kendt for at være i Besiddelse af megen »Mutterwitz«. S. J. Wedege døde 17. Oktober 1889 og er med begge sine Hustruer begravet i Familiegravstedet paa Frederiksberg Kirkegaard.

Han var viet:

1° i Garnisons Kirke 5. September 1851 til

SOPHIE DOROTHEA GROTH, født 5. Februar 1831 i København, død 8. Juli 1855 paa Frederiksberg. (Datter af cand. juris, tidligere Underkancellist i det danske Kancelli, senere Brygger, Kancelliraad Knud Gotfred Groth i Ægteskab med Brygger Hans Bagger Mommens Enke Marie Christine Østergaard. De ejede Bryggergaarden Nygade 3 — daværende Matrikel Nr. 89 — paa Hjørnet af Nygade og Nytorv.)

ANNA WEDEGE, født STENSLE, som ældre.
(Efter Fotograf.)

Oberst SOPHUS JULIUS WEDEGE i Midten af 1880erne.
(Efter Fotografi.)

2° i Garnisons Kirke 1. November 1856 viet til

ANNA EMMA DITLEVINE STENSLER, født 22. August 1838, død 8. August 1895 paa Frederiksberg (Datter af Hofkantor ved Fredensborg Slotskirke Ditlev Stensler og Hustru Emma Antonie Luplau).

2 Børn af 1. Ægteskab, 8 Børn af 2. Ægteskab, se Side 82.

E II 7. ULRIKKE MARGRETHE ELISE WEDEGE, født 22. Maj 1820 paa Frederiksberg, død 1866 i de Forenede Stater.

Gift med

Juvelerer BRYDE i New York.

Af dette Ægteskab skal der have været flere Børn, men nærmere om disse og deres Forældre kendes ikke.

E II 8. LAURITZ SEVERIN WEDEGE, født 13. Oktober 1822 paa Frederiksberg, kom i Snedkerlære og udvandrede senere til Amerika, hvor han skal være død i New York.

Gift, men uden Børn. Hustruens Navn kendes ikke.

E II 9. ET PIGEBARN, der døde ved Fødslen 26. Maj 1824. (Fredeb. Kb.)

E II 10. MOESTA WEDEGE, født 9. Marts 1825 paa Frederiksberg, død 15. April s. A. inden Daabspublikationen, ligeledes paa Frederiksberg.

E II 11. ANNA LOUISE SASS WEDEGE, født 21. April 1826 paa Frederiksberg, død 17. September 1855 i Middelfart.

Viet 24. Juni 1849 i Middelfart til

ANDERS LEERBECK MATHIASSEN, født 27. Januar 1817 i Middelfart, død 10. Januar 1878 sammesteds, Transportforvalter for Færgefarten mellem Middelfart og Snoghøj (Søn af Købmand i Middelfart Lauritz Mathiassen og Hustru Birte Olufsdatter Leerbeck).

1 Søn og 1 Datter.

A. L. Mathiassen blev 2° Gang 17. Oktober 1857 i Middelfart viet til den afdøde Hustrus Søster, nemlig

E II 12. HENRIETTE SEVERINE HERMINE WEDEGE, født 5. Juni 1828 paa Frederiksberg, død 23. Marts 1912 i Nakskov.

1 Søn.

»Lindevangen« 1879.
(Efter en Tegning af Tage Wedege,
tilhørende Fru Agnes Borberg, født Wedege.)

E II 13. AUGUSTA MARIE WEDEGE, født 20. Maj 1830 paa Frederiksberg, død 5. August s. A., ligeledes paa Frederiksberg.

E II 14. AUGUSTA MARIE WEDEGE, født 22. Juli 1831 paa Frederiksberg, død i Amerika.

Gift med

— — PETERSEN, i New York.

Ægteparret skal have haft flere Børn, men nærmere herom kendes ikke.

SJETTE SLÆGTLED

udgøres af Oberst Sophus Julius Wedeges Børn i hans 2 Ægteskaber, henholdsvis med Sophie Dorothea Groth (2 Døttre *FI 1—2*) og Anna Emma Ditlevine Stensler (5 Sønner og 3 Døttre *FI 3—10*).

Børn af 1. Ægteskab:

FI 1. MAGNA SOPHIE GROTH WEDEGE, født 12. August 1852 i København, død 20. Februar 1853 sammesteds.

FI 2. AGNES SOPHIE GROTH WEDEGE, født 14. Januar 1854 i København, bor sammesteds.

Viet 29. August 1881 i Frederiksberg Kirke til

LAURIDS BORBERG, født 25. Oktober 1837 paa Dover Østergaard i Ydby Sogn i Thy, Student 1857 Aalborg, cand. juris i Januar 1863, Oktober s. A. Sekondløjtnant i Infanteriets Krigsreserve, deltog som saadan i Krigen 1864 og blev haardt saaret og fangen under Stormen paa Dybbøl 18. April 1864. 1866 Herredsfuld-mægtig i Nørresundby (Kjær Herred), 1871 Sagfører i Aalborg, 1885 Birkedommer i Læsø Birk, 1893 Borgmester og Byfoged i Varde, 1898 Ridder af Dannebrog, 1899 Herredsfoged i Nørhald, Støvring og Galten Herreder (Randers), 1907 pensioneret, død 25. September 1909 i København (Søn af Proprietær, nørrejylland Stænderdeputeret Laurids Ploug Borberg og Hustru Maren Neergaard⁶⁸).

1 Søn og 1 Datter.

Børn af 2. Ægteskab:

FI 3. SØREN WEDEGE, født 3. December 1857 paa Frederiksberg, blev efter Handelsuddannelse i Tyskland ansat i H. H.

Thieles Bogtrykkeri i 1882, tog 8. September 1896 Borgerskab som Bog- og Kunsttrykker i København og optoges samtidig i Firmaet. Den selvstændige Ledelse overtog han 1901 og blev Eneejer 1908. Han var desuden Bestyrer af Nationalbankens Seddeltrykkeri indtil 1918 og har i denne Egenskab jævnlig foretaget Rejser, navnlig til det tyske Rigstrykkeri i Berlin. Det er ogsaa ham, der har indført Kobbertrykhurtigpresser her i Landet til moderne Fremstilling af Frimærker, Pengesedler o. s. v.

Wedege var Medlem af Bestyrelsen og Forretningsudvalget for Københavns Bogtrykkerforening fra 1903 til 1906. Han er Kasserer og Kontorbestyrer for Cæciliaforeningen fra 1903, Kasserer i den danske Richard Wagnerforening, Medlem af Bestyrelsen for Musiklæreres og Musiklærerinders Understøttelsesforening samt for Dansk Korforening. Bor i Lyngby.

Viet 8. November 1884 i Frederiksberg Kirke til

THEA HENRIETTE THIELE, født 11. September 1861 i København (Datter af Bogtrykker Johan Just Felix Thiele og Hustru Hanne Jacobine Scheel).

2 Sønner og 1 Datter, se Side 84.

F I 4. INGEBORG WEDEGE, født 2. December 1858 i Altona.

Viet 6. August 1891 i »Københavns Valgmenighed«s Kirke paa Frederiksberg til

HANS JØRGEN BORRE (egentlig HANSEN, Navneforandringsbevilling af 15. December 1890), født 19. Oktober 1862 paa »Sæbyholm« i Halsted Sogn paa Lolland, 1884 eksam. juris, Sagfører i Nykøbing paa Sjælland (Søn af Portør Niels Hansen Borre og Hustru Ane Kirstine Rasmussen).

2 Døttre og 1 Søn.

F I 5. TAGE WEDEGE, født 17. Oktober 1860 i Altona, Kunstmaler, udvandrede til Amerika, hvor han døde c. 1900 i New York.

Gift i Amerika og skal have haft flere Børn, men om Hustruen og disse vides intet nærmere.

F I 6. HOLGER WEDEGE, født 17. Oktober 1861 paa Frederiksberg, Bogholder, bor paa Frederiksberg.

Viet 2. November 1889 i St. Johannes Kirke til

ANNIE CHRISTINE BINZER, født 26. April 1861 i Rendsborg

(Datter af Kaptajn i Fodfolket August Binzer og Hustru Amalie Dollmann).

3 Døttre og 1 Søn, se Side 85.

FI 7. TORBEN WEDEGE, født 18. Juni 1863 paa Schnaap ved Ekernførde, død 8. December s. A. i Ekernførde.

FI 8. KRISTIAN REICH WEDEGE, født 18. Juli 1864 i København, Afdelingschef i »Dansk Spareselskab« i København.

Gift med

MARY HANSEN, født 7. Juli 1869.

1 Søn, se Side 85.

FI 9. ANNA SOPHIE WEDEGE, født 12. November 1866 paa »Egebæksro«, død 11. Juli 1914 i Tannishus.

Viet 12. November 1890 i Lyngby til

HENRY RICHARD JACOBY, født 20. August 1860 i Randers, Student 1878 Randers, cand. juris 1886, 1893 Overretssagfører i Randers (Søn af Overretsprokurator Emil Jacoby og Hustru Louise Jacoby).

1 Søn.

FI 10. KIRSTEN WEDEGE, født 1. Maj 1870 paa »Øresundslyst« i Tikøb Sogn, død 7. Februar 1875 paa Frederiksberg.

SYVENDE SLÆGTLED

udgøres af 3 Grupper: Bogtrykker Søren Wedeges og Thea Henriette Thieles Børn (*G I 1—3*), Bogholder Holger Wedeges og Annie Christine Binzers Børn (*G II 1—4*) og Afdelingschef Kristian Reich Wedeges og Mary Hansens Barn (*G III 1*).

BOGTRYKKER SØREN WEDEGES BØRN (*G I 1—3*):

G I 1. HANS ANDREAS THIELE WEDEGE, født 23. December 1885 i København, Bogtrykker, Medindehaver af H. H. Thieles Bogtrykkeri fra 1915.

Viet 16. December 1911 i Espergærde til

EBBA RYE, født 27. August 1882 i København (Datter af Oberst i Rytteriet, Udskrivningschef William Rye og Hustru Hansine Jenny Ortense Viggersa Wissing).

G I 2. POUL THIELE WEDEGE, født 3. Marts 1887 paa Frederiksberg, Tegner, bor i Lyngby.

Viet 6. Maj 1913 paa Frederiksberg til

TONNY KNOX.

Ægteskabet opløst.

G I 3. INGER MARIE (BIBBY) THIELE WEDEGE, født 20. Februar 1895 paa Frederiksberg.

Viet 14. Oktober 1916 i Espergærde til

KAI STOCKFLETH, født 21. Maj 1883 i Randers, Inspektør paa Herregaarden Randrup i Himmerland (Søn af Oberst i Rytteriet Hannibal Stockfleth og Hustru Henriette Cornelia Eilersen).

1 Datter.

BOGHOLDER HOLGER WEDEGES BØRN (*G II 1—4*):

G II 1. KIRSTEN WEDEGE, født 8. August 1890 i København, Ciselererske, bor i Drammen.

G II 2. RIGMOR WEDEGE, født 7. Oktober 1891 i København, Student 1910 (Ingrid Jespersens Skole), cand. phil. 1911.

Viet 22. December 1915 i Citadelskirken til

ALBERT JULIUS HÖHNE, født 4. December 1876 i København, Prokurist i »Det forenede Dampskibsselskab« (Søn af Kobbertrykker Carl Friedrich Höhne og Hustru Wilhelmine Emilie Lillie).

1 Søn.

G II 3. ELSE WEDEGE, født 14. Juni 1895 i Lyngby.

Viet 1917 i Rio Janeiro til

SVEND AAGE FRITHIOF KOLLING, født 19. August 1888 i Aarhus, Kunstmaler, bor i Rio Janeiro (Søn af Fuldmægtig og Ekspeditionssekretær under Ministeriet for offentlige Arbejder Jacob Rasmus Petersen Kolling og Hustru Emilie Hansen).

G II 4. HOLGER WEDEGE, født 29. Marts 1897 i København, Havebrugsstuderende.

AFDELINGSCHEF KRISTIAN REICH WEDEGES BARN:

G III 1. KRISTIAN WEDEGE, født 18. Februar 1893 i København, Landmand.

STAMTAVLE
OVER
SLÆGTEN WEDEGE I NORGE

FØRSTE SLÆGTLED

A. JOHAN WEDIGE, født c. 1630, død 1668, Købmand i Randers og Ridefoged paa Dronningborg Gods.

Viet c. 1661 til

ANNE PEDERSDATTER ASFERG, født c. 1635, død efter 1712. (Datter af Provst i Nørhald Herred og Præst i Asfærg—Faarup Peder Nielsen.)

ANDET SLÆGTLED

Søn: B 1. PEDER JOHANSEN WEDEGE, født c. 1662, død 9. Maj 1731 i Aarhus, Provst i Nørhald Herred og Præst i Glænstrup.

2° viet c. 1699 til

METTE HANSDATTER WINTHER, født 1681, død 16. April 1753 i Hobro (Datter af Borgmester i Aarhus Hans Jensen Winther og 1. Hustru Anne Friis).

TREDJE SLÆGTLED

Søn: C 4. JOHAN WEDEGE, født 5. August 1705 i Glænstrup, Foged i norsk Øst- og Vest-Finmarken 1736, forflyttet 1751 til Strinden og Selbo Fogderi ved Trøndhjem og 1753 til Nordmøre Fogderi, hvor han boede paa sin Ejendomsgaard Sandvigen i Tingvold; han tog Afsked 1777, døde 16. December 1782 og begravedes i Tingvold 7. Januar 1783 (se iøvrigt Side 21—22).

1° viet 12. April 1741 til

FREDERIKKE JUNGHANS, født c. 1721, formentlig i Tromsø, død 15. Maj 1756, begravet 24. s. M. (34 Aar gl.) i Tingvold.

(Datter af Provst i Tromsø Provsti og Præst i Tromsø Henning Junghans i hans 1. Ægteskab med Anna Meldal.)

2° viet 9. Maj 1758 paa Næsset til

SOPHIE CATHRINE VIBE JUEL, døbt 7. Februar 1722 i Trondhjem, død 8. April 1796 i Tingvold, en Datter af Købmand i Trondhjem Johan Michael Vibe Juel og Hustru Helene Hybertsdatter.

(Hun havde 1. Gang været gift med Johan Morsing, født 6. November 1680, død 27. Februar 1755 paa Næsset i Romsdalen, Provst i Romsdals Provsti og Præst paa Næsset, en Søn af Købmand i Trondhjem, senere i Bud i Romsdalen, Christen Poulsen Morsing og Hustru¹⁾ Anna eller²⁾ Elen Johannesdatter.)

Medens 2. Ægteskab var barnløst, havde Foged Johan Wedege i sit 1. Ægteskab 8 Børn (*D IV 1—8*), der udgør

FJERDE SLÆGTLED

D IV 1. ANNA DOROTHEA WEDEGE, født 18. Januar 1742, formentlig i Vadsø, død 8. Februar 1796.

Viet 8. November 1767 til

JENS ANDREAS LASSEN, født 31. Januar 1745, død 9. April 1801, Købmand i Trondhjem (Søn af Lars P. Lassen og Mette Elisabeth Kaasbøll).

2 Sønner og 4 Døttre.

D IV 2. PEDER WEDEGE, født 6. November 1743 i Vadsø, død 30. Marts 1774 i Vedø i Romsdalen ved at drukne i en Brønd; personel Kapellan i Vedø. Ugift.

D IV 3. HENNING WEDEGE, født 1. August 1745, formentlig i Vadsø, død 29. September s. A., formentlig sammesteds.

D IV 4. METTE·ELISABETH WEDEGE, født 5. November 1746, formentlig i Vadsø; naar hun døde, vides ikke.

Viet 23. Oktober 1772 paa Næsset til

SØREN PEDERSEN, født 1722, død 15. Oktober 1785, Tolder i Kristiansund.

Afkom ukendt.

D IV 5. HENNING JUNGHANS WEDEGE, født 20. Oktober 1748, formentlig i Vadsø, død 12. December 1806 i Tingvold, efter

Faderen Foged i Nordmøre 1777 og boede som denne paa Slægtens Ejendomsgaard i Tingvold.

1° viet 20. Marts 1783 paa Gaarden Haaker i Opdal til

ABIGAEL HAMMOND, døbt 20. August 1758 i Opdal, død 6. Juli 1789 i Tingvold (Datter af Generalmajor Johan Hammond og Hustru Abigael Eleonore Straken).

2° viet 4. Maj 1791 til

ELLEN CATHARINA TØNDER, født 16. Januar, døbt 24. s. M. 1764 i Meldalen, død 16. September 1839 (Datter af Præst til Næsset i Romsdalen Jeremias Tønder og Hustru Maren Friis Lemvig).

Foged H. J. Wedege havde i 1. Ægteskab 5 Børn og i 2. Ægteskab 9 Børn, se Side 92—94.

D IV 6. BERTE MARIE WEDEGE, født 9. August 1750, formentlig i Vadsø, død 19. September s. A., formentlig sammesteds.

D IV 7. HANS MICHAEL WEDEGE, født 7. Juni 1752, døbt 14. s. M. i Lade Kirke i Strinden, død 25. September 1821, Handelsmand og Ejer af Gaarden Sitter i Fladanger.

1° viet 21. Juni 1781 til

SOPHIE HEIBERG DARRE, født i September 1751, døbt 14. November s. A. i Overhalden, begravet 2. November 1791 i Fladanger (Datter af Provst og Præst til Overhalden Jørgen Hersleb Darre og Hustru Anna Heltberg).

2° viet 11. Oktober 1799 til

METTE (SOPHIE) BRUN, døbt 10. Oktober 1762 i Roan Hovedkirke i Bjørnør, død 2. Februar 1850 (Datter af Gaardbruger Henrik Christian Brun (Joschiør, Bergfjord) fra Gaarden Bergfjord i Bjørnør Præstegæld og Hustru Inger Hagerup).

H. M. Wedege havde i 1. Ægteskab 3 Børn, i 2. Ægteskab 1 Barn, se Side 94—95.

D IV 8. JOHAN FREDERIK WEDEGE, født 9. November 1754, døbt 20. November s. A. i Tingvold, var efter norske Familieoptegnelser Handelsmand og optaget i sin Farbroder, Brygger Jens Wedeges Hus i København. Han er dog vistnok identisk med den Johannes Wedege, der 1773 blev Student (privat) i København og 1776 cand. juris med haud, skønt denne opgives at være født 1758; men i Assessor Jacob Herslebs Stambog fra

1780 findes en Tegning af Digteren Johan Herman Wessel, hvor Kunstneren benævner sig »F. Wedege, cand. juris og Medlem af det norske Selskab«. Denne F. Wedege er utvivlsomt Johan Frederik Wedege, der var norskfødt og den eneste juridiske Kandidat af dette Navn. Det er da sikkert ogsaa ham, der 1771 fik 1. Pris paa Kunstakademiet i København for Frihaandstegning, men ikke synes at have fortsat Studierne der⁶⁹). Videre vides iøvrigt ikke om hans senere Skæbne udover, at han vistnok ikke fik noget Embede i Danmark eller Norge, hvad ogsaa stemmer med ovennævnte norske Familietradition.

FEMTE SLÆGTLED

udgøres af følgende Grupper:

Foged H. J. Wedeges (*D IV 5*) Børn i hans 1. Ægteskab med Abigaël Hammond (*E III 1—5*):

E III 1. ABIGAËL SOPHIE WEDEGE, født 21. Februar, døbt 27. s. M. 1784 i Tingvold, død 17. og begravet 23. April 1784 sammesteds.

E III 2. FREDERIKKE WEDEGE, født 3. Maj, døbt 13. s. M. 1785 i Tingvold, død 27. December 1828 i Kristiansund. Ugift.

E III 3. ABIGAËL WEDEGE, født 18. Maj, døbt 26. s. M. 1786 i Tingvold, død 2. Marts 1845 i Kristiansund.

Viet 22. Oktober 1811 i Tingvold til

PEDER HJORTH GRAAE, født 30. September 1775, død 13. April 1851 i Kristiansund, Skibskaptajn og Lodsoldermand i Kristiansund (Søn af Hytteskriver ved Indset Kobberværk Niels Graae og 2. Hustru Clara Marie Schielderup Tønder).

4 Sønner og 3 Døttre.

E III 4. SOPHIE CATHARINA WEDEGE, født 23. Juni, døbt 20. Juli 1787 i Tingvold, død 10. Januar 1859 i Aure.

Viet 26. April 1814 til

JENS KAASBØLL CHRISTIE, født 30. Oktober 1777 i Kristiansund, død 24. Juni 1835, Købmand i Kristiansund, senere Undertoldbetjent (Søn af Byfoged i Kristiansund, senere Postmester Johan Koren Christie og Hustru Ane Thue, født Brodtkorb).

E III 5. JOHANNE WEDEGE, født 1. December, døbt 11. s. M. 1788 i Tingvold, død 9. Juli 1821 paa Aarønæsset i Romsdalen.

Viet 181. til

LAURITS BIE MØLLER, født 1782, død 30. November 1822 i Molde, Proprietær i Molde.

2 Sønner og 3 Døttre.

Foged H. J. Wedeges Børn i hans 2. Ægteskab med Ellen Catharina Tønder (*E III 6—14*):

E III 6. JEREMIAS TØNDER WEDEGE, født 14. April, døbt 25. s. M. 1792 i Tingvold, død 15. December 1867 i Trondhjem. Fuldmægtig ved Trondhjems Stiftamtstue. Ugift.

E III 7. JOHAN WEDEGE, født 24. Juni 1793 i Tingvold, død 12. Marts 1840 i Frosten, Provst i Romsdals Provsti og Præst i Frosten.

Viet 14. Januar 1828 i Veø til

KRISTINE PETRONELLE DAAE, født 8. Maj 1796 i Førde, død 27. April 1876 i Frosten (Datter af Præst i Norddalen, senere i Veø, Johan Christoffer Haar Daae og Hustru Susanna Grytten).

1 Søn, se Side 95.

E III 8. MAREN LEMVIG WEDEGE, født 14. August, døbt 26. s. M. 1794 i Tingvold, død 27. April 1879 i Frosten. Ugift.

E III 9. METTE ELISABETH WEDEGE, født 31. Juli, døbt 10. August 1795 i Tingvold, død 28. Oktober s. A. og begravet Allehelgensdag sammesteds.

E III 10. NIELS PETER WEDEGE, født 28. Oktober 1796 i Tingvold; død 30. Juni 1870 i Frosten, Kaptajnvagtmester i Trondhjem 1837, Kommandant paa Munkholmen 1843, Afsked 1858.

Viet 19. Februar 1827 til

METTE CATHRINE HOLST, født 4. December 1800 i Trondhjem, død 28. Juli 1860 i Frosten (Datter af Konrektor ved Trondhjems Katedralskole Johan Frederik Holst og Hustru Mette Elisabeth Lassen).

9 Børn, se Side 95—96.

E III 11. ANNE ELISABETH WEDEGE, født 7. Januar 1798 i Tingvold, død vistnok 1848. Ugift.

E III 12. HENNINGE CATHARINA WEDEGE, født 3. November 1799 i Tingvold, død 1878.

Viet 31. August 1827 til

JOHAN MELDAHL, født 20. Marts 1800 i Kristiansund, død 18. September 1859 sammesteds, Købmand, senere Politibetjent i Kristiansund (Søn af Anders Mathias Meldahl og Hustru Inger Maria Ribe).

2 Sønner og 3 Døttre.

E III 13. SØREN ANDREAS WEDEGE, født 6. August 1801 i Tingvold, død 2. August 1837 i Kristiansund, Kontorbetjent i Kristiansund. Ugift.

E III 14. HANS MICHAEL WEDEGE, født 20. April 1803 i Tingvold, død 21. April 1847 paa Hopseidet, Tanen Præstegæld i Finmarken, Købmand paa Hopseidet.

Var viet — formentlig i Næsseby i Finmarken — til

ELSE SOPHIE SCHANCHES.

Ialtfald 5 Børn, se Side 97.

Handelsmand og Gaardbruger H. M. Wedeges (*D IV 7*) Børn i hans 1. Ægteskab med Sophie Heiberg Darre (*E IV 1—3*):

E IV 1. JØRGEN JOHAN WEDEGE, døbt 16. Juni 1785 i Fladanger, død 16. Juni 1815 til Søs ved Ulykkestilfælde, Styrmand. Ugift.

E IV 2. OLE HENNING WEDEGE, født 4. September, døbt 17. s. M. 1786 i Fladanger, død 6. September 1861 sammesteds, Gaardejer paa Sitter.

Viet 24. Februar 1816 til

ANNE BIRGITTE LØFSNES, født 7. Marts 1791, død 8. Juni 1856 i Fladanger. (Datter af Gaardbruger Ole Løfsnes og Hustru Susanna Strand.)

3 Børn, se Side 97—98.

E IV 3. JENS MAGNUS WEDEGE, født c. 1. November 1791 i Fladanger, begravet 1. Juli 1792 sammesteds.

Handelsmand og Gaardbruger H. M. Wedeges (*D IV 7*) Barn i hans 2. Ægteskab med Mette (Sophie) Brun:

E IV 4. HENRIK CHRISTIAN WEDEGE, født 18. April, døbt 18. Maj (før hjemmedøbt) 1800 i Fladanger, død 11. Februar 1871, Gaardbruger paa Bergfjord i Bjørnør.

Viet 13. April 1836 til

CHRISTIANE MAGDALENE LYKKE, født 26. April 1808 i Trondhjem, død 15. December 1883 paa Bergfjord (Datter af Gaardbruger Jens Henrik Lykke fra Gaarden Nunfjord i Bjørnør og Hustru Magdalene Vangberg).

7 Børn, se Side 98—99.

SJETTE SLÆGTLED

udgøres af følgende Grupper:

Provst J. Wedeges (*E III 7*) og Kristine P. Daaes Barn:

F II 1. HENNING JUNGHANS WEDEGE, født 17. Oktober 1818 paa Næsset, død 5. Oktober 1885 i Ørkedalen vest for Trondhjem, Kaptajn i den trondhjemske Infanteribrigade, boede i Ørkedalen.

Viet 9. Maj 1854 paa Munkholmen til sin Kusine

HENNINGE FREDERIKKE WEDEGE, født 21. Februar 1830 i Tingvold, død 5. Marts 1905 i Molde (Datter af (*E III 10*) Kommandant Niels Peter Wedege og Hustru Mette Cathrine Holst).

3 Sønner, se Side 99.

Kommandant Niels Peter Wedeges (*E III 10*) og Mette C. Holsts Børn (*F III 1—9*):

F III 1. ELISABETH CATHARINA WEDEGE, født 16. August 1828 i Tingvold, død 26. September 1834 sammesteds.

F III 2. HENNINGE FREDERIKKE WEDEGE, født 21. Februar 1830 i Tingvold, død 5. Marts 1905 i Molde.

Viet 9. Maj 1854 paa Munkholmen til sin Fætter

HENNING JUNGHANS WEDEGE, født 17. Oktober 1818 paa Næsset, død 5. Oktober 1885 i Ørkedalen, Kaptajn (se ovenfor under *F II 1*).

3 Sønner, se Side 99.

F III 3. NICOLINE JOHANNE TØNDER WEDEGE, født 13. Juni 1832 i Tingvold, død 7. Juni 1838 sammesteds.

F III 4. FREDERIKKE SOPHIE WIUM WEDEGE, født 2. August 1834 i Tingvold, død 9. Januar 1839 sammesteds.

F III 5. ELISABETH CHATHARINA WEDEGE, født 18. Marts 1837 i Tingvold.

Viet 23. Juli 1857 i Trondhjem (Vor Frue Kirke) til

ERIK ANDERSEN THORMODSÆTER, født 27. December 1819 i Finnaas, død 3. August 1906 i Kristiania, Provst i Søndhordland og Præst til Finnaas (Søn af Gaardbruger Anders Eriksen Thormodsæter og Hustru Brynhilda Jonsdatter Saxeide).

4 Sønner og 5 Døttre.

F III 6. NICOLINE SOPHIE WEDEGE, født 20. Februar 1839 i Trondhjem.

Viet 3. Juni 1875 i Eidsberg til

ANTHON LØVSTAD, født 24. December 1838 i Kristiania, død 10. Marts 1891 sammesteds, Ingeniør (Søn af Fanejunker Christian Løvstad).

1 Datter og 1 Søn.

F III 7. PETER CHATHINKUS WEDEGE, født 6. September 1840 paa Munkholmen, død 30. Maj 1895 i Solør, Amdsdyrlæge i Solør.

Viet 7. December 1875 i Næs i Romerike til

PAULINE CHRISTINE GJESTER, født 5. December 1849 i Sørum. (Datter af Gaardbruger Ole Gjester og Hustru Ellen Marie Horgen).

2 Sønner og 2 Døttre, se Side 99—100.

F III 8. ANNA CHRISTINE JOHANNA WEDEGE, født 30. Juni 1842 i Trondhjem, død 6. December 1842.

F III 9. ANNA CHRISTINE JOHANNA WEDEGE, født 5. Juni 1845 paa Munkholmen.

Viet 11. Oktober 1865 i Eidanger til

JOHAN AMUNDSEN TVETEN, født 23. Januar 1838 i Eidanger, Proprietær og Skibsreder i Eidanger (Søn af Proprietær Amund Tveten og Hustru Anne Marie Tveten).

2 Sønner og 3 Døttre.

Købmand Hans Michael Wedeges (*E III 14*) og Else Sophie Schanches Børn (*F IV 1—5*):

F IV 1. ELSE JOHANNE SOPHIE WEDEGE, født 1835 i Tanen, død 4. August 1889 sammesteds.

Viet 18. September 1857 i Tanen til

HANS MICHAEL KRUSE, født 1831—32, der boede i Hopsfjorden i Tanen og døde før Hustruen (Søn af Gunder Lauritz Kruse).
3 Børn.

F IV 2. HENNING ELEONARD WEDEGE, født 1837 paa Hops-
eidet i Tanen, død 10. April 1908 i Finkongkjeilen i Finmarken,
Købmand sammesteds.

Gift med

SOPHIE — —, født 1837 i Trondhjem, død 10. Oktober 1911
i Finkongkjeilen. Uden Børn.

F IV 3. JOHANNE GORMINE WEDEGE, født 1839 paa Hopseidet,
død 5. November 1891 i Tanen.

Viet 3. Juli 1864 i Tanen til

OLE MATHIAS MICHAELSEN, der boede paa Hop i Tanen og
døde før Hustruen.

Vistnok flere Børn.

F IV 4. JULIANE ELISABETH WEDEGE, født 1840—41 i Tanen,
idet hun ved sin Konfirmation i Tanen i Juli 1858 var 17 Aar
gammel.

F IV 5. JOHANNE PETRINE WEDEGE, var født i Januar 1845,
idet hun ved sin Konfirmation i Tanen i Juli 1860 var 15½ Aar
gammel.

Gaardbruger O. H. Wedeges (*E IV 2*) og Anna B. Løfsnes
Børn (*F V 1—3*):

F V 1. HANS MICHAEL WEDEGE, født 22. Januar 1817, død
4. September 1840 i Fladanger. Ugift.

F V 2. OLAUS JØRGEN WEDEGE, født 8. December 1819, død
9. December 1883 i Fladanger, Gaardbruger paa Sitter i Nam-
dalen. Ugift.

F V 3. METTE SEVERINE WEDEGE, født 20. December 1831, død 3. Juni 1866 i Fladanger.

Viet 17. Juli 1864 i Fladanger til

ARENT NICOLAI SCHIØNNING, født 13. April 1827 i Lødingen, død 28. Januar 1876 i Fladanger, Skipper, boede paa Sitter (Søn af Handelsmand Mons Jentoft Schiønning fra Gaarden Bjerkvik i Ofoten og Hustru Kirsten Aas Zak).

1 Datter.

Gaardbruger H. Chr. Wedeges (*E IV 4*) og Christiane M. Lykkes Børn (*F VI 1—7*):

F VI 1. INGER BRUN WEDEGE, født 20. Maj 1836 paa Bergfjord i Bjørnør.

Viet 8. Oktober 1857 sammesteds til

ANTON EDVARD PAASKE, født 18. November 1833 i Hammerfest, død 18. November 1907 paa Sandnes i Bjørnør. (Søn af Skibsfører Anders Paaske fra Gaarden Sørjer i Bjørnør og Hustru Elen Chatarine Teiste.) Uden Børn.

F VI 2. ANNA MAGDALENE WEDEGE, født 30. November 1837 paa Bergfjord i Bjørnør, død 22. Februar 1862 paa Kiran i Bjørnør.

Viet 24. Oktober 1861 paa Kiran til

LARS DAHL, født 15. Oktober 1837 paa Kiran, død 14. April 1872 ved et Ulykkestilfælde paa Søen lige udenfor sit Hjem, Gaardbruger paa Kiran i Bjørnør (Søn af Gaardbruger paa Kiran Ole Lyng Dahl og Hustru Martha Marie Østby); se om Lars Dahls 2. Ægteskab med den 1. Hustrus Søster *F VI 4* nedenfor.

1 Søn af 1. Ægteskab.

F VI 3. HANS MICHAEL WEDEGE, født 29. Juli 1840 paa Bergfjord i Bjørnør, død 8. Oktober 1912 sammesteds ved et Ulykkestilfælde, Gaardbruger paa Bergfjord.

Viet 7. Januar 1862 paa Bergfjord til

KATHRINE SABILLE NORMANN, født 24. Oktober 1839 i Stok-sund i Bjørnør, død 1912 (Datter af Handelsmand Melchior Normann fra Gaarden Aunet i Bjørnør og Hustru Christiane Berte Lie).

2 Sønner og 2 Døttre, se Side 100—101.

F VI 4. JENSINE WEDEGE, født 6. Juli 1842 paa Bergfjord i Bjørnør.
 Viet 26. Juni 1865 paa Kiran i Bjørnør til den under *F VI 2*
 nævnte LARS DAHL i dennes 2. Ægteskab.
 2 Sønner og 1 Datter.

F VI 5. HENRIK CHRISTIAN WEDEGE, født 30. April 1847 paa
 Bergfjord i Bjørnør, død 8. Maj 1857 sammesteds.

F VI 6. SVEND OLUF RYNNING WEDEGE, født 16. April 1846
 paa Bergfjord i Bjørnør, Gaardbruger paa Bergfjord, lever ugift.

F VI 7. WILLUM EDVARD WEDEGE, født 20. August 1848 paa
 Bergfjord i Bjørnør, død 19. Januar 1897 sammesteds, Gaard-
 bruger paa Bergfjord. Ugift.

SYVENDE SLÆGTLED

udgøres af følgende Grupper:

Kaptajn H. J. Wedeges (*F II 1*) og Henninge Fr. Wedeges
 Børn (*G IV 1—3*):

G IV 1. JOHAN NICOLAUS WEDEGE, født 31. Marts 1855 i
 Frosten, død 14. Januar 1868 sammesteds.

G IV 2. NIELS PETER WEDEGE, født 25. Juli 1856 i Frosten,
 Ingeniør, lever ugift i Providence i de nordamerikanske Fristater.

G IV 3. CHRISTIAN MATHIAS DAAE WEDEGE, født 19. Februar
 1858 i Frosten, død 10. April 1868 sammesteds.

Amtsdyrlæge P. C. Wedeges (*F III 7*) og Pauline C. Gjesters
 Børn (*G V 1—4*):

G V 1. NIELS ELIAS WEDEGE, født 10. November 1876 i Næs
 i Romerike, Kommandersergent i det norske Fæstningsartilleri,
 bor i Trøgstad i Smaalenene.

Viet 6. Oktober 1901 i Horsanger ved Bergen til
 ANNA MARIE BERENTINE ANDERSEN, født 13. Februar 1881 i
 Bergen (Datter af Bagermester Anders Andersen og Hustru Madel
 Hovland).

2 Sønner og 1 Datter, se Side 101.

G V 2. OLE MATHIAS WEDEGE, født 2. September 1878 i Urskog, Købmand i Aasnes i Solør.

Viet 29. Oktober 1904 i Østre Aker til

INGA MARIE FURULUND, født 3. December 1878 paa Furulund i Ullensaker (Datter af Værksejer H. A. Furulund og Hustru Inger Marie Nygaard).

1 Datter og 2 Sønner, se Side 101.

G V 3. ANNA SIGURDA WEDEGE, født 18. Juli 1880 i Aasnes i Solør.

Viet 28. August 1901 i Aasnes til

JOHANNES NICOLAY WIGER, født 19. Juli 1865 i Kristiania, Stationsmester ved Faaberg Station i Gudbrandsdalen (Søn af Telegraftilsynsmand Engebret Wiger og Hustru Maren Nielsen).

1 Søn og 1 Datter.

G V 4. GUNHILD WEDEGE, født 17. Januar 1883 i Aasnes i Solør.

Gaardbruger H. M. Wedeges (*F VI 3*) og Kathrine S. Normanns Børn (*G VI 1—4*):

G VI 1. ANNA MAGDALENE WEDEGE, født 12. Juli 1862 paa Bergfjord i Bjørnør.

Viet 17. Januar 1887 paa Bergfjord til

GJERT ANDREAS ERIKSEN AARVIK, født 29. Oktober 1863 i Kvinesdal, Baadebygger (Søn af Baadebygger Erik Andreas Thorstensen Aarvik).

4 Sønner og 5 Døttre, hvoraf lever 2 Sønner og 4 Døttre.

G VI 2. MELKIOR HARTVIG WEDEGE, født 10. Juli 1868 paa Bergfjord, Gaardbruger paa Bergfjord.

Viet 19. December 1911 i Trondhjem til

HANNA KATHRINE WORSETH, født 9. Oktober 1883 (Datter af Gaardbruger i Indherred Anton Worseth).

1 Datter og 1 Søn, se Side 101.

G VI 3. CHRISTINE CAROLINE WEDEGE, født 7. Oktober 1870 paa Bergfjord.

1° viet 1890 i Chikago til

JENS HARTVIG PAASKE, født 25. Februar 1868 paa Kiran i Bjørnør, død 23. Februar 1897 sammesteds (Søn af Gaardbruger Jens Peter Vang Paaske og Hustru Henrikke Dahl). Ægteskabet var barnløst.

2° viet 1912 til

GEORGE LINCOLN GREY og bor med ham i Seattle i de nord-amerikanske Fristater. Ægteskabet er barnløst.

G VI 4. HENRIK SEVERIN WEDEGE, født 21. Oktober 1870 paa Bergfjord i Bjørnør, død 5. Oktober 1892 sammesteds. Ugift.

OTTENDE SLÆGTLED

udgøres af følgende Grupper:

Kommandersergent N. E. Wedeges (*G V 1*) og Anna M. B. Andersens Børn (*H I 1—3*):

H I 1. PAUL KAARE WEDEGE, født 13. Juni 1902 i Gravdal ved Bergen.

H I 2. RUTH MARIE WEDEGE, født 13. Oktober 1906 i Gravdal ved Bergen.

H I 3. GUDVE CHRISTINE WEDEGE, født 2. November 1911 i Eidsvold.

Købmand O. M. Wedeges (*G V 2*) og Inga M. Furulunds Børn (*H II 1—3*):

H II 1. INGER MARIE WEDEGE, født 7. August 1905 i Aasnes i Solør.

H II 2. ERLING WEDEGE, født 7. November 1911 i Aasnes i Solør.

H II 3. NILS PETTER WEDEGE, født 30. August 1909 i Aasnes i Solør.

Gaardbruger M. H. Wedeges (*G VI 2*) og Hanna K. Worseths Børn (*H III 1—2*):

H III 1. KLARA HANSIGNE WEDEGE, født 4. November 1913 paa Bergfjord.

H III 2. HANS MICHAEL WEDEGE, født 31. August 1916 paa Bergfjord.

Andre Personer af Navnet Wedege der har boet i Danmark, men ikke har kunnet bringes i Forbindelse med den heromhandlede Slægt.

I. DANIEL WEDEGE, Glashandler i København, død 1807, 54 Aar gammel (Trinitatis Kb.).

Var gift med

ANNE MARGRETHE ENGBERG.

3 Sønner:

1. PEDER WEDEGE, døbt 24. Januar 1802 i Trinitatis Kirke.

2. HENRIK WEDEGE, døbt 7. April 1803 sammesteds.

3. CARL HENRIK WEDEGE, døbt 22. Marts 1807 sammesteds.

Denne sidste er formentlig identisk med den Kunstdrejer C. H. Wedege, der efter Københavns Vejviser i Midten af 1830erne boede i Vognmagergade 61.

II. JENS WEDEGE, Ejer af Slæbækgaard i Kirkeby Sogn paa Fyn, død 28. September 1871, 81 Aar gammel (Richters Dødsfald).

Var gift med

ELISE MARIE COLDING.

Dette Ægtepar omtales nærmere i Stiftsprovst R. Volfs »Anders Coldings Slægt fra Skrave«. Forfatteren har iøvrigt meddelt, at nævnte Jens Wedege maa formodes at have antaget Navnet Wedege efter Grosserer (Brygger) Wedege (se nærværende Slægtbog S. 28) og at han, der næppe tilhører nogen anden Slægt af dette Navn, formentlig er identisk med den Jens, som er født 8. Marts 1790 i Stege Landsogn som Søn af Hans Jensen.

NOTER

¹⁾ Traditionen kendes tidligst fra Oberst S. J. Wedeges efterladte Familieoptegnelser. Det synes tvivlsomt, om han selv har taget den helt alvorligt.

²⁾ Jfr. om disse Personer: Mecklenburg. Urkundensamml. Bind I. S. 499, II. 515, III. 560 og Codex. diplomat. Lubeck. I. S. 75, IV. 96 og VI. 733.

³⁾ Københavns Diplom. I. S. 123 og IV. 17.

⁴⁾ Velvillige Meddelelser fra Major Elieson, Kristiania.

⁵⁾ Danske Mag. 5 Rk., 3 B., S. 298 ff.

⁶⁾ Taksation af nogle jydsk Købstæder 1661 (Rigsarkivet).

⁷⁾ Et Fasciculum, mærket: Ny kgl. Samling Nr. 418 d »Randers By« (i Landsarkivet i Viborg),

⁸⁾ Saml. t. jydsk Top. og Hist. 3 Rk. 3 B. S. 250 ff.

⁹⁾ Randers Jordschuld Boeg Anno 1664 (Vib. Lark.).

¹⁰⁾ Skiftet i Støvring Herreds gejstl. Skifteprot. 1697 fol. 313 rummer mange Oplysninger.

¹¹⁾ Østerlisbjerg Herreds gejstl. Skifteprot. 1712 fol. 24.

¹²⁾ Støvring Herreds gejstl. Skifteprot. 1701 fol. 401.

¹³⁾ Støvring Herreds gejstl. Justitsprot. 1723 fol. 117.

¹⁴⁾ Nedenstaaende Skildring er Uddrag af Glænstrup Præstekalds Embedsbog og er forfattet af Præsten B. Barfod.

¹⁵⁾ Skiftet, der i det hele giver interessante Oplysninger om Familiens Forhold, findes i Nørhald Herreds gejstl. Skifteprot. 1731 fol. 301 ff.

¹⁶⁾ Den skal efter Traditionen være identisk med en saadan, der ejes af nærværende Skriffs Forfatter. At dømme efter Sølvmærket stammer Knappen fra 1694 eller 1704; det sammenslyngede Navnetræk, der vistnok maa læses som I. L. L. tyder paa, at den er en Gave fra en Person med disse Forbogstaver. Stokken er nu af Ibentræ med en vældig Jerndup; men dette er ikke oprindeligt. Den har tilhørt Tobaksfabrikant Søren Wedege Bruun i Kolding († 1915), der paa Spindesiden nedstammede fra Provst Søren Wedege i Randers, Provst Peder Wedeges Søn, og Traditionen om, at den har tilhørt sidstnævnte Provst, kan saaledes forfølges ned i 1700 Tallet. Stokken, der oprindeligt har været af Spanskrør, nævnes i Skiftet efter Provst Søren Wedege (Støvring Herreds gejstl. Skifteprot. 1793).

¹⁷⁾ N. J. Lachmann: Udkastning til en fuldstændig Beskriv. over Aarhus Stift S. 548 (i Horsens Statsskoles Bibliotek). Velvillig Meddelelse fra Overlærer V. Østerberg, Horsens.

¹⁸⁾ Jfr. om denne, under 1600 Tallet saa rige Borgerslægt i Aarhus, Hoffmeyer: Blade af Aarhus Byes Historie I S. 511 ff. og Traps Danmark V S. 11 (3 Udg.).

¹⁹⁾ J. Aakjær: St. St. Blichers Livstragedie (citeres fremtidig som »Aakjær«) II S. 138 ff.

²⁰⁾ Onsild Herreds gejstlige Skifteprot. 1753.

²¹⁾ S. 19. Værket udkom i Viborg 1773.

²²⁾ Se Note 17.

²³⁾ Aakjær II S. 122—23.

²⁴⁾ Saml. t. jydsk Top. og Hist. 1 Rk. 3 B. S. 377.

²⁵⁾ Kirkehist. Saml. 4. Rk. II. B. S. 531 ff. Estrups Tale, se V. Boëtius: In Memoriam Mag. Petri Estrup S. 85—109. Lengnick har — som nævnt i Forordet til nærv. Skift — udgivet en Stamtavle over Provst Søren Wedeges Efterkommere.

²⁶⁾ Biogr. Lex.

²⁷⁾ »De 32 Mænd«s Protokol i Borgerrepræs. Arkiv. En Plan over Førsamlingen, som den var 1780, da Jens Wedege var 2. Formand, er optrykt i O. Andrup: Firmaet Baadh & Winther 1717—1917 S. 104—05.

²⁸⁾ Folketælling 1. Juli 1787, København, Snarens Kvarter Matr. Nr. 110.

²⁹⁾ Hist. Medd. om København 4. B. S. 529.

³⁰⁾ A. Linvald: Københavns Brandforsikring 1731—1911 S. 529.

³¹⁾ Paa Universitetsbiblioteket findes et Bryllupsvers, som Brudens Broder Claus Clausen har forfattet og som gengives her S. 31.

³²⁾ H. F. Grandjean: Tillæg til Stamtavle over Valentin Hermansen Beyers Efterkommere S. 68.

³³⁾ Citeres fremtidig som »Famopt.«.

³⁴⁾ Angaaende den ejendommelige Familie Schnell, hvis tøjlesløse Sind bragte flere Slægtled i Ulykke, henvises til K. Carøe: Etatsraad, Borgmester Nic. Chr. Carøe og hans Slægt S. 85—86, Note 63 og de dér citerede Værker. Om Familien Hvass, se: F. Hvass, Personer og Familier af Navnet Hvass II S. 61 ff.

³⁵⁾ Disse Sommer tillodes det 17. Marts 1786 Børnenes Væрге, Provst Søren Wedege, at inddrage under det civile Overformynderi i Randers (jydske Reg. 108/1786).

³⁶⁾ Se V. Hostrup-Schultz: Helsingørs Embeds- og Bestillingsmænd II S. 164.

³⁷⁾ Lengnicks Uddrag af Værum og Ørum Kirkebøger 1758—83 (Rigsarkivet).

³⁸⁾ Se om ham og hans Hustruer: Aakjær III S. 191 ff.

³⁹⁾ Se om Familien Berg: Aakjær III S. 175 ff.

⁴⁰⁾ K. Carøes under Note 34 nævnte Værk S. 63 og Traps Danmark IV S. 913 og 1004.

⁴¹⁾ Bilag 11 til Executors Skifteprotokol.

⁴²⁾ Biogr. Lex.

⁴³⁾ Københavns Skifterets Registreringsprot. Nr. 6/1804 S. 188 (Landsarkivet for Sjælland, hvor det vidtløftige Fallitbo ogsaa findes).

⁴⁴⁾ Jfr. f. Eks. Beskrivelsen i Militærkalenderen for 1811.

⁴⁵⁾ Adresseavisen Nr. 88/1823.

⁴⁶⁾ Hans Hansen: St. St. Blichers Barndom og Ungdom S. 44—45.

⁴⁷⁾ Samme Værk S. 154 ff. og Aakjær I S. 21 ff.

- ⁴⁸⁾ Affattet paa Latin (Universitetsbiblioteket).
- ⁴⁹⁾ Kilderne til U. C. Wedeges Liv er i det væsentlige Kommercekollegiets »Ostindiske Journaler« 1798—1805 og Generaltoldkammerets »Vestindiske Journaler« 1805—43 med tilhørende Sager (Rigsarkivet).
- ⁵⁰⁾ Justitsraad P. Wedeges Bo, jfr. Note 41 ovenfor.
- ⁵¹⁾ Se om Forholdene i Trankebar, Kay Larsen: De dansk-ostindiske Koloniers Historie I S. 111 ff. Wedeges afgørende Sammenstød med Guvernementet omhandles i Ostindisk Journalsag 58/1804
- ⁵²⁾ Pagode, indisk Guldmønt. 1 Portonovopagode = 1 Rdl. 73 Sk. Dansk Courant. 120 »Portonovopagoder« = 100 »Stjærnepagoder«. 1 Sicca Rupie = 54½ Sk. D. C.
- ⁵³⁾ Kay Larsens Værk I S. 139.
- ⁵⁴⁾ Sagen findes under Vestindisk Journal 825 og 826/1820.
- ⁵⁵⁾ Hundrup: Lærerstanden ved Randers lærde Skole S. 75.
- ⁵⁶⁾ Se S. J. Wedeges Artikel «Ogsaa et Jubilæum» i Tidsskriftet »Dannebrog« 1882—83 S. 472 ff.
- ⁵⁷⁾ Biogr. Lex.
- ⁵⁸⁾ A. H. Nielsen: Stamtavle over Fam. Wibroe, 1879.
- ⁵⁹⁾ L. P. Borberg: Stamtavle over Slægten Borberg, 1915.
- ⁶⁰⁾ Jfr. Note 58.
- ⁶¹⁾ H. P. Selmer: Nekrol. Saml. 1848 (1. Aargang) S. 175.
- ⁶²⁾ Jenssen-Tusch: 11. Bataillon i Krigsaarene 1848—50 og 1864 S. 14.
- ⁶³⁾ Se den under Note 56 citerede Artikel.
- ⁶⁴⁾ S. J. Wedeges Artikel i »Dannebrog« 1881—82 S. 401 ff.
- ⁶⁵⁾ — — — 1881—82 S. 725 ff.
- ⁶⁶⁾ — — — 1881—82 S. 833 ff.
- ⁶⁷⁾ — — — 1882—83 S. 369 ff.
- ⁶⁸⁾ Jfr. Note 59.
- ⁶⁹⁾ Velvillig Meddelelse fra Kunstakademiet. Tegningen af Wessel findes i P. Hansens: Ill. danske Litteraturhistorie II S. 174 (1. Udg.).

NAVNELISTE

I. SLÆGTEN WEDEGE I DANMARK

- Abel, Iver, Præst. 8.
Anchersen, Johanne Margr. 26. 27.
Andersdatter, Marie Kirst. 67.
Andresen, Jørgen, Toldkontrollør. 35.
Anker, Peter, Guvernør, Generalmajor.
47—48.
Asferg, Anne Pedersdr., g. m. Wedege
og Ørsted. 9—10. 21.
— Anne Pedersdr., g. m. Winding. 8.
— Marianne Pedersdr. 8.
— Mette Pedersdr. 8.
— Søren Pedersen, Provst. 9. 21.
Atke, Johanne Dorothea Mathiasdr. 27.
Balleboe, Mette Nielsdr. 67.
Bangert, Justitiarius. 53.
Bechmann, Joh. Adolph, Købmand. 35.
Berg, Anders Mogensen, Forpagter, sen.
Godsejer. 67.
— Christoffer Nic., Købmd, Proprietær,
Toldassistent. 67.
— Ernestine Juliane. 37. 39.
— Frederik Petersen, Provst. 37.
— Heinrich, meklenborgsk Raad, Dr.
jur. 3.
— Niels, Præst, Magister. 37. 39.
— Peter Frederik, The- og Tobaks-
handler. 37.
Bering, Ditlev, Købmand. 27.
— Thomas, Konsumtionsforvalter. 27.
Beringskiold, Magnus D. B., Kammer-
herre. 27.
Berner, Alexander, Deputeret i Rent-
kammeret. 44.
— Lorentz, Toldinspektør, Kammer-
raad. 43—44.
Binzer, Annie Christine. 83.
— August, Kaptajn. 84.
Blach, Ingeborg Mogensdr. 27.
— Mogens, Købmand. 27.
Blicher, Jens Nielsen, Præst. 37.
— Peter Daniel, Præst. 37.
— Steen Steensen, Digter, Præst. 21.
37. 45.
Bloch, Engel Sophie. 67.
— Oluf, Købmand. 21.
Bolthen (Bolten), Elisabeth, i Rostock. 2.
Borberg, Karen. 67.
— Mads, Ridefoged, sen. Møllejejer. 67.
— Laurids Ploug, Proprietær, Stænder-
deputeret. 82.
— Laurids, Herredsfoged. 82.
Bornemann, Overretsassessor. 41.
Borre, Hans Jørgen, Sagfører. 83.
— Niels Hansen, Portør. 83.
Braëm, Johan, Biskop. 10.
Brasch, Anne Pedersdr. 21
Bremer, Claus, Præst. 14.
Brock, Frederikke. 38.
Brunow, Hylleborg Cathr. Nielsdr. 39.
Bryde, Juvelerer. 80.
Brøchner, Hans Pedersen, Provst, Kon-
sistorialraad. 37.
— Kirstine Marie Hansdr. 37.
— Peder Hansen, Præst. 37.
Budtz, Johan, Borgmester. 27. 36.
— Michael, Birkedommer. 36.
Busk, Birgitte. 70.
Bærens, Overretsassessor. 41.
Caroline Mathilde, Dronning. 32.
Cetti, Giovanni, kgl. Skuespiller. 70.

- Cetti, Joseph, Oberst, Udskrivningschef. 69—70.
- Chapuis, emigreret fransk Officer. 66.
- Clausen, Claus. 31.
- Hans, Plantageejer. 32.
- Maria Dorothea. 31—32.
- Coccius, Niels, Magister. 35.
- Colding, Elise Marie. 102.
- Distelberg, Didrik Adamsen, i Hobro. 34.
- Sidsel Cathrine. 34.
- Dollmann, Amalie. 84.
- Eilersen, Henriette Cornelia. 85.
- Engberg, Anne Margrethe. 102.
- Esmarch, Ide Kirstine Jensdr. 67.
- Estrup, Peder, Rektor, Magister. 24.
- Ferslev, Mette Margr. Jensdr. 37.
- Foersom, Niels, Byfoged. 33.
- Foss, Jens, Hospitalsforstander. 33.
- Frederik VI, Konge. 66. 72.
- VII, Konge. 69. 74.
- Freese, Chr. P., Isenkræmmer, Raadmand. 30.
- Friesen, Elisabeth, i Rostock. 3.
- Friis, Anne. 18.
- Arrild Nielsen. 37.
- Ingeborg Arrildsdr. 37.
- Fyn, Christian Poulsen, Købmand. 21.
- Gantzel, Poulina Thomasine Jørgensdr. 37.
- Groth, Knud Gotfred, Brygger, Kancelliraad, cand. jur. 77.
- Sophie Dorothea. 77.
- Haarboe, Anders, i Aalborg. 33.
- Hansen, Ancher, Amtsforvalter. 27.
- Claus, Guvernør. 32.
- Emilie. 85.
- Hans Chr., Købmand, Godsejer, kgl. Agent. 38—39.
- Johan, Overvejermeister. 38.
- Mary. 84,
- Rasmus, Købmand. 38.
- Thomas, Købmand. 38.
- Hartwig, Charlotte E. F. 37.
- Hasselager, Jens Jensen, Præst. 21.
- Hatsten, Peder, i Randers. 6.
- Hemmersdatter, Inger. 6.
- Herman, Anna, i Rostock. 3.
- Herman, Nicolaus, Senator i Rostock. 3.
- Hermanson, Finansraad i Trankebar. 50—51.
- Hofman, Thøger, i Randers. 8.
- Holm, Juliane. 34.
- (Holst), Iugeborg Andersdr. 27.
- Hvas, Margrethe Mortensdr. 16. 18.
- Hvass, Magdalene Cathrine. 34.
- Höhne, Albert Julius, Prokurist. 85.
- Carl Friedrich, Koppertrykker. 85.
- Høyer (Høysgaard), Ingeborg Lauridsdr. 28.
- Hybertsdatter, Helene. 22.
- Hygom, Peder, Biskop. 23.
- Jacoby, Emil, Overrettsprokurator. 84.
- Henry R., Overretssagfører. 84.
- Louise. 84.
- Jensdatter, Kirsten. 2.
- Jensen, Jens, i Ormslev. 21.
- Hans, i Stege Landsogn. 102.
- Niels, Borgmester. 2.
- Johannesdatter, Elen. 22.
- Juel, Johan M. Vibe, Købmand. 22.
- Sophie Cathrine Vibe. 22.
- Junghans, Frederikke. 22.
- Henning, Provst. 22.
- Kaasbøl, A., 2. Formand for »De 32 Mænd«. 29.
- Kall, Jens Johansen, Præst. 11—12. 15—16.
- Margrethe Jensdr. 18.
- Kirketerp, Morten Nielsen, Købmand. 28.
- Niels, i Hobro. 28.
- Klingberg, Højesteretsadvokat. 43.
- Knox, Tonny. 85.
- Kolling, Svend A. F., Kunstmaler. 85.
- Jacob Rasmus Petersen, Fuldmægtig. 85.
- Kristensen, K., Borgervæbningsmand. 44.
- Kruse, Kaj Ditlev Petersen, Konrektor. 37.
- Karen Marie. 37.
- Kähler, Haraldine, født Jensen. 71.
- Lachmann, Niels Jørgensen, Præst. 10. 17. 19.

- Lassen, Anne Lauridsdr. 37.
 Lauridsdatter, Anne. 34.
 Lauridsen, Otte, Møller. 27.
 Lawen (Wedige), Patricierslægt i Rosstock. 3.
 Lerche, Else Margrethe. 32.
 Leerbeck, Birgitte Olufsd. 80.
 Lihme, Marie K. Rasmusdr. 28.
 — Rasmus Pedersen, Præst. 28.
 Lillelund, Peder Madsen, Forpagter, sen. Godsejer. 28.
 — Thomas Pedersen, Præst. 19. 28.
 Lillie, Wilhelmine Emilie. 85.
 Lindenfeld, Caspar, Præst. 8. 19.
 Lund, Ellen Thomasdr. 28.
 — Georg Chr., Kontorchef, Kancelliraad. 46.
 — Hans Jørgen Lauritsen, Præst. 45.
 — Laurits Severin, Rektor, Professor. 45. 68.
 Luplau, Emma Antonie. 80.
 Mathiassen, Anders Leerbeck, Transportforvalter. 80.
 Mathiesen, Frederikke Antonette. 39.
 Matura Pulle, Indfødt i Trankebar. 49.
 Meldal, Anne. 22.
 Meley, Adriane Elizabeth. 54. 62.
 Meyer, født Lind, Inger. 45.
 Momme, Hans Bagger, Brygger. 77.
 Morsing, Chr. Poulsen, Købmand. 22.
 — Johan, Præst. 22.
 Mortensdatter, Birgitte. 28.
 Mühlendorff, Oberstløjtnant. 52.
 Neergaard, Maren. 82.
 Nielsdatter, Esther. 20.
 Nielsen, Niels, Degn. 13—15.
 — (Asferg), Peder, Provst. 8. 10.
 Ocksen, Johan, Biskop. 14.
 Olsen (Ørsted), Søren, Præst. 9.
 Olufsdatter, Else. 27.
 Osten, von der, Greve, Højesteretsjustitiarius. 41.
 Petersen, Henriette Elisabeth. 66.
 — Lorentz, Vinhandler, Godsejer, Borgerkaptajn. 66.
 — i New York. 82.
 Randrup, Laurids Nielsen, Hører, Digter. 9.
 Rantzaу, Chr., Greve, til Brahesborg. 28. 35.
 Rasmusdatter, Maren. 21.
 Rasmussen, Ane Kirstine. 83.
 Rasch, Ursula. 27.
 Reventlow, Claus, Greve. 35.
 Rhodius, Johannes, Hører. 17.
 (Riber), Søren Mikkelsen, Degn og Hører. 19.
 Ridderhuus, Gertrud Lydersdr. 33.
 Riisbrigh, Didrik Chr., Degn. 39.
 Riisbrigh, Elisabeth Charlotte. 39.
 Rosenørn, Pentz, vestindisk Regeringsraad. 55—56.
 Rottbøll, Højesteretsadvokat. 59.
 Rübner, Apoteker. 33.
 Rye, Ebba. 84.
 — William, Oberst, Udskrivningschef. 84.
 Scheel, Hanne Jacobine. 83.
 Schimmelmänn, Heinr. Ernst, Greve, Finansminister. 53.
 Schinkel, Claus Chr., Amtmand. 18.
 — Frederik, Kammerherre, Landsdommer. 18.
 Schipper, Anders Pedersen, Borger i Hobro. 20.
 Schlegel, Frederik V., juridisk Professor. 46.
 Schmidt, J. L., Justitiarius i Trankebar. 50. 52.
 Schnell, Anne Elisabeth. 34.
 — Ulrik Chr., Provst. 34.
 Scholten, Peter von, Generalguvernør. 61.
 Schow, Christen, Kontorchef. 40.
 Schultz, Christine Fr. 44.
 Severin, Jacob, Handelsmand. 21.
 Siersted, Niels, Kammertjener, sen. Tolder. 35.
 — Hans Eriksen, Forpagter. 35—36.
 Spentrup, Eske Sørensen, Præst. 21.
 — Mette Eskesdr. 21.
 Sprechelsen, Peter von, Godsejer. 8.
 Stenbek, Johan, Godsforvalter. 8.
 Stensler, Anna Emma Ditlevine. 74. 78. 80.

- Stensler, Ditlev, Hofkantor. 80.
 Sternberg, Handelsmand. 21.
 Stockfleth, Hannibal, Oberst. 85.
 — Kai, Godsinspektør. 85.
 Styr, Peder Sørensen, Handelsmand. 33.
 — Søren Pedersen, Handelsmand. 33.
 Sukkermanny Setty, indfødt Købmand
 i Trankebar. 50.
 Sund, Johanne Christensdr. 33.
 Sørensen (Riber), Mikkel, Borgmester.
 19.
 Thestrup, Christian, Konrektor. 22.
 — Frands, Biskop. 22.
 — Magdalene Barbara Olesdr. 23. 26.
 27. 36.
 — Mathias, Rektor. 22.
 — Ole Frandsen, Præst. 22. 23. 27.
 Thiele, Johan Just Felix, Bogtrykker. 83.
 — Thea Henriette. 83. •
 Thonning, Justitsraad, Kollegiedepu-
 teret. 56.
 Thorsen, C., Militær Spillemand. 71.
 Tidemand, Johanne Jensdr. 36.
 Tscherning, Anton Fr., Krigsminister. 74.
 Tunn, Anna, i Rostock. 2.
 — Georg, Patricier i Rostock. 2.
 Ullitz, Nicolai Andresen Præst. 39.
 — Rudolphia E. Chr. 39.
 Urne, Christopher, Norges Statholder. 2.
 Waagepetersen, Chr., Hofvinhandler. 66.
 Wallund, Dina Christine Danielsdr. 39.
 Wedege, Adriane. 69.
 — Agnes Sophie Groth. 82.
 — Anna Elizabeth, g. m. Lund. 68.
 — Anna Louise Sass. 80.
 — Anna Sophie. 84.
 — Anne Cathrine, g. m. Hansen. 38.
 — Anne Cathrine, g. m. Hasselager. 21.
 — Anne Elisabeth, g. m. Berg. 67.
 — Anne Elsebeth. 35.
 — Anne Marie, g. m. Bering og Kirke-
 terp. 27.
 — Anne Marie († 1771), Barn. 67.
 — Anne Marie († 1775), Barn. 67.
 — Augusta Marie, Barn. 82.
 — Augusta Marie, g. m. Petersen. 82.
 — Benekin, lybsk Borger. 1.
 Wedege, Carl Henrik, Kunstdrejer. 102.
 — Christiane. 37. 39.
 — Daniel, Glashandler. 102.
 — Else. 85.
 — Else Marie. 37.
 — Frants, Latinskolediscipel. 36.
 — Gertrud Marie. 34—35.
 — Hans. 43.
 — Hans Andreas Thiele, Bogtrykker. 84.
 — Hans Winther, Apotekerlærling. 20.
 — Henriette Severine Hermine. 80.
 — Henrik. 102.
 — Holger, Bogholder. 83.
 — Holger, Havebrugsstuderende. 85.
 — Ingeborg, g. m. Borre. 83.
 — Ingeborg Kirstine, g. m. Lillelund. 28.
 — Inger Marie Thiele (Bibby). 85.
 — Jens, Brygger og Grosserer. 29—32.
 39.
 — Jens, Proprietær. 102.
 — Johan, lybsk Borger. 1.
 — (Ørsted), Johan Hansen, stud. theol.
 og Hører. 9. 10.
 — Johan, Foged i Norge. 21.
 — Johanne Dorothea. 36.
 — Juliane Marie. 69.
 — Karen. 35.
 — Kirsten († 1875), Barn. 84.
 — Kirsten, Ciselerske. 85.
 — Kirstine Wilhelmine. 38.
 — Kristian, Landmand. 85.
 — Kristian Reich, Afdelingschef. 84. 85.
 — Lauritz Severin, Snedker. 80.
 — Lorentz Petersen. 72.
 — Lorentzine Sophie Henriette. 70.
 — Louis Wilhelm. 71.
 — Magdalene Cathrine († 1773), Barn.
 67.
 — Magdalene Cathrine. 46.
 — Magna Sophie Groth. 82.
 — Margrethe Catharina Amalie. 68.
 — Margrethe Christine. 10. 19.
 — Margrethe Marie. 20.
 — Mathias Chr. 38.
 — Mette Elisabeth. 42. 43.
 — Mette Margrethe. 33.
 — Mette Margrethe, g. m. Wibroe. 66. 69.

- Wedege, Mette Marie. 36—37.
 — Mikkel Chr., Student. 35.
 — Moesta. 80.
 — Ole Thestrup. 38.
 — Peder, Barn. 39.
 — Peder, Hører. 38.
 — Peder, Overretsassessor, Kongens Foged, Justitsraad. 39—43. 47.
 — Peder, Regimentskvartermester, Auditor, Kancelliassessor. 45.
 — Peder. 102.
 — Peder Johansen, Provst. 4. 10—20.
 — Peiter Herman, Vejermester. 33—34.
 — Peter Ulrik Hermann, Sekondløjtnant. 68—69.
 — Peter Herman, cand. jur., Foged-assistent. 70.
 — Poul Thiele, Tegner. 85.
 — Rigmor, cand. phil. 85.
 — Sidsel Cathrine. 46.
 — Sophie Frederikke. 69.
 — Sophus Julius, Oberst. 69. 72—77. 82.
 — Søren, Bogtrykker. 82—83. 84.
 — Søren, Politimester, Overauditor, Kancelliraad. 62—66.
 — Søren Christian, Barn. 43.
 — Søren Christian, Grosserer, Borgeroberstløjtnant. 42. 44—45. 47.
 — Søren (Pedersen), Provst, Magister. 22—27. 36. 46.
 — Tage, Kunstmaler. 83.
 — Torben. 84.
 — Ulrik Chr., Sekondløjtnant. 70—71.
 — Ulrik Chr. Schnell, Overretsjustitiarius, Etatsraad. 46—62. 68.
 — Ulrikke Christiane, g. m. Lund. 45. 68.
 — Ulrikke Christiane. 70.
 — Ulrikke Margrethe Elise. 80.
 Wedeghe, Ordensridder. 1.
 — Benekin. 1.
 — Luder, lybsk Borger. 1.
 Wedeghe, Tymmo, lybsk Borger. 1.
 — Walburg de, Nonne. 1.
 Wedekes (Wetykes), Katarina. 2.
 Wedige, Christian. 2.
 — Jens (Johan). 2.
 — Joachim (Jokum), Præst, Magister. 2.
 — Johan, Købmand og Ridefoged. 4—8.
 — Johan, Notar og Stadsskriver. 1.
 — Jørgen. 2.
 Wedige (Wedig), Albert, Senator i Rostock. 3.
 — Catharina Elisabeth, i Rostock. 3.
 Wedigen, Georg, i Rostock. 2.
 — Hans, Brygger og Købmand i Rostock. 3.
 — Joachim, den ældre, Borger i Rostock. 2.
 — Joachim, den yngre, Borger i Rostock. 2.
 — Johann, Senator i Rostock. 3.
 — Johannes, Brygger og Købmand i Rostock. 3.
 Wessel, Johan Herman, Digter. 32.
 Wibroe, Andreas, Farveriejer. 67. 69.
 — Andreas Peter, Farveri- og Væveri-ejer. 67. 69.
 — Christian, Farveriejer. 67. 69.
 Widego, Biskop. 1.
 Winding, Jens, Provst. 9.
 Winther, Hans Jensen, Borgmester. 18. 21.
 — Mette Hansdr. 17—20.
 — Mette Marie Hansdr. 36.
 Wissing, Hansine Jenny Ortense Vigersø. 84.
 Worm, Sophie Magdalene. 66.
 Wrangel, prøjsisk Feltmarskalk. 77.
 Ørsted, Gertrud Hansdr. 9.
 — Hans Sørensen, Sognekapellan. 9. 10.
 — Søren Hansen, stud. theol. 9. 10.
 Østergaard, Marie Christine. 77.

II. SLÆGTEN WEDEGE I NORGE

- Andersen, Anders, Bagermester- 99.
 — Anna M. B. 99.
 Anna . . . , gift med Købmand C. P. Morsing. 90.
 Asferg, Anne Pedersdr. 89.
 Brun (Joschjør, Bergfjord), Henrik Chr., Gaardbruger. 91.
 — Mette, S. 91.
 Christie, Jens K., Købmand. 92.
 — Johan K., Byfoged, Postmester. 92.
 Daae, Johan Chr. H., Præst. 93.
 — Kirstine P. 93.
 Dahl, Henrikke. 101.
 — Lars, Gaardbruger. 98. 99.
 — Ole L., Gaardbruger. 98.
 Darre, Jørgen H., Provst. 91.
 — Sophie H. 91.
 Friis, Anne. 89.
 Furulund, H. A., Værksejer. 100.
 — Inga M. 100.
 Gjester, Ole, Gaardbruger. 96.
 — Pauline C. 96.
 Graae, Niels, Hytteskriver. 92.
 — Peder H., Skibskaptajn. 92.
 Grey, George L. 101.
 Grytten, Susanna. 93.
 Hagerup, Inger. 91.
 Hammond, Abigael. 91.
 Hammond, Johan, Generalmajor. 91.
 Heltberg, Anna. 91.
 Hersleb, Jacob, Assessor. 91.
 Holst, Johan Fr., Konrektor. 93.
 — Mette C. 93. 95.
 Horgen, Ellen M. 96.
 Hovland, Madel. 99.
 Hybertsdatter, Helene. 90.
 Johannesdatter, Elen. 90.
 Juel, Johan M. Vibe, Købmand. 90.
 — Sophie C. Vibe. 90.
 Junghans, Frederikke. 89.
 — Henning, Provst. 90.
 Kaasbøll. Mette El. 90.
 Kruse, Gunder Lauritz. 97.
 — Hans Mich., i Hopsfjorden. 97.
 Lassen, Jens A., Købmand. 90.
 — Lars P. 90.
 — Mette E. 93.
 Lemvig, Maren F. 91.
 Lie, Christiane B. 98.
 Lykke, Christiane M. 95.
 — Jens H., Gaardbruger. 95.
 Løfsnes, Anne B. 94.
 — Ole, Gaardbruger. 94.
 Løvstad, Anthon, Ingeniør. 96.
 — Chr., Fanejunker. 96.
 Meldahl, Anders M. 94.
 — Johan, Købmand, sen. Politibetjent. 94.
 Meldal, Anna. 90.
 Michaelsen, Ole M., paa Hop. 97.
 Morsing, Christian Poulsen, Købmand. 90.
 — Johan, Provst. 90.
 Møller, Laurits B., Proprietær. 93.
 Nielsen, Maren. 100.
 — Peder, Provst. 89.
 Normann, Kathrine S. 98.
 — Melchior, Handelsmand. 98.
 Nygaard, Inger M. 100.
 Paaske, Anders, Skibsfører. 98.
 — Anton E., i Bjørnør. 98.
 — Jens H. 101.
 — Jens P. V. 101.
 Pedersen, Søren, Tolder. 90.
 Ribe, Inger M. 94.
 Saxeide, Brynhilda J.^{dr.} 96.
 Schanches, Else. 94.
 Schønning, Arent N., Skipper. 98.
 Schønning, Mons J., Handelsmand. 98.
 Sophie . . . , g. m. H. E. Wedege. 97.
 Straken, Abigael E. 91.
 Strand, Susanna. 94.
 Teiste, Elen C. 98.
 Thormodsæter, Anders Eriksen, Gaardbruger. 96.
 — Erik Andersen, Provst. 96.
 Thue, Ane, født Brodtkorb. 92.
 Tveten. Amund, Proprietær. 96.
 — Anne Marie. 96.

- Tveten, Johan Andersen, Proprietær og Skibsreder. 96.
- Tønder, Clara M. S. 92.
- Ellen C. 91.
- Jeremias, Præst. 91.
- Vangberg, Magdalene. 95.
- Wedege, Abigael. 92.
- Abigael S., Barn. 92.
- Anna Chr. D., Barn. 96.
- Anna Dorothea. 90.
- Anna Chr. J., g. m. Tveten. 96.
- Anna El. 94.
- Anna Magd., g. m. Dahl. 98.
- Anna Magd., g. m. Aarvik. 100.
- Anna Sig. 100.
- Berte M. 91.
- Christian M. D. 99.
- Christine Car. 100.
- Elisabeth Cath. 95.
- Elisabeth Chat. 96.
- Else J. S. 97.
- Erling. 101.
- Frederikke. 92.
- Frederikke S. W. 96.
- Gunhild. 100.
- Gudve Chr. 101.
- Hans Mich., Gaardbruger. 98. 100.
- Hans Mich., Handelsmand, Gaardbruger paa Sitter. 91. 94. 95.
- Hans Mich., Købmand i Finmarken. 94. 97.
- Hans Mich., Landmand († 1840). 97.
- Hans Mich., (* 1916). 101.
- Henning, Barn. 90.
- Henning E., Købmand. 97.
- Henninge Cath. 94.
- Henninge Fred. 95.
- Henning J., Foged. 90—91. 92. 93.
- Henning J., Infanterikaptajn. 95. 99.
- Henrik Chr., Barn. 99.
- Henrik Chr., Gaardbruger. 95. 98.
- Henrik Sev. 101.
- Inger B. 98.
- Inger M. 101.
- Jens M. 94.
- Jensine. 99.
- Jeremias T., Stiftamtstuefuldm. 93.
- Wedege, Johan, Foged. 89.
- Johan, Provst. 93. 95.
- Johan Fr., cand. jur. 91—92.
- Johan Nic. 99.
- Johanne. 93.
- Johanne G. 97.
- Johanne Petrine. 97.
- Juliane E. 97.
- Jørgen J. 94.
- Klara H. 101.
- Maren L. 93.
- Melkior H., Gaardbruger. 100. 101.
- Mette El., g. m. Pedersen. 90.
- Mette El., Barn. 93.
- Mette Sev. 98.
- Nicoline J. T. 96.
- Nicoline S. 96.
- Niels E., Kommandersergent. 99. 100.
- Niels P., Kaptajnvagtmester, Kommandant. 93. 95.
- Niels P., Ingeniør. 99.
- Nils P. 101.
- Olaus J., Gaardbruger. 97.
- Ole H., Gaardbruger. 94. 97.
- Ole M., Købmand. 100. 101.
- Paul K. 101.
- Peder, Kapellan. 90.
- Peder Johansen, Provst. 89.
- Peter C., Amtsdylæge. 96. 99.
- Ruth M. 101.
- Sophie Cath. 92.
- Svend O. R., Gaardbruger. 99.
- Søren A., Kontorbetjent. 94.
- Willum E., Gaardbruger. 99.
- Wedige, Johan, Købmand og Ridefoged. 89.
- Wessel, Johan Herman, Digter. 92.
- Wiger, Engebret, Telegraftilsynsmand. 100.
- Johannes N., Stationsmester. 100.
- Winther, Hans Jensen, Borgmester. 89.
- Mette Hansdr. 89.
- Worseth, Anton, Gaardbruger. 100.
- Hanna K. 100.
- Østby, Martha M. 98.
- Aarvik, Erik A. Th., Baadebygger. 100.
- Gjert A. E., Baadebygger. 100.
- Zak, Kirsten Aas. 98.

Kobmand i Randers og Rudeleget paa Dronningborg Gods. * c. 1630, † 1668. ∞ c. 1611. Anne Pedersdatter Asferg. † c. 1635, † efter 1712.

Peder Johansen Wedege, Provst, Præst i Glenstrup. * c. 1662, † 1/2 1731. 1° ∞ 1694. Margrethe Jensdatter Kall, † 1698. 2° ∞ c. 1699. Mette Hansdatter Winther. * 1681, † 16/4 1753.

Margrethe Christine Johansdatter Wedege. * c. 1665, † efter 1701. ∞ 1/6 1687. Soren Mikkelson (Hiber). Dogn i Randers og Hører ved Randers latinske Skole. † 2/4 1699.

Mette Marie Wedege. * 1712-13, † mellem 1747 og 1753. 1° ∞ 1/6 1742. Soren Pedersen Styr (af Aalborg). dbt. 14/11 1705, † mellem 1743 og 1747. 2° ∞ 1/6 1747. Andreas Haarboe. * 1708 (?), † 1756 (?).

Peiter Herman Wedege. Kobmand i Hobro, kgl. Vejermeister. * 1714-15, † 2/1 1778. 1° ∞ 1/11 1755. Sidsel Cathrine Distelberg. * c. 1718, † 1/3 1762. 2° ∞ 1/2 1763. Anne Elisabeth Schnell. * 1/2 1738, † 1/2 1775. 2° ∞ 1/11 1756. Juliane Holm.

Gertrud Marie Wedege. * 1716, begr. 22/4 1733.

Karen Wedege. * 1717, begr. 26/4 1800. ∞ 1/4 1756. Jørgen Andersen (Andresen). Toldkontrollør i Helsingør. * 1719-20, begr. 22/4 1778.

Mikkel Christian Wedege. Student. * 1719, † mellem 1741 og 1753.

Anne Elsebeth Wedege. * c. 1722, † efter 1794. ∞ 1/6 1756. Niels Siersted. Kammerjæger, sen. Tolder i Faaborg. * 1720-21, begr. 22/11 1794.

Frants Wedege. Discipel i Roskilde Katedralskole. * c. 1723, † 1742.

Christiane Wedege. dbt. 29/6 1750, † 14/2 1821. ∞ 1/11 1781. Niels Berg. Præst i Vivild, Magister. * 22/11 1749, † 12/6 1805.

Ulrikke Christiane Wedege. * 1/4 1765, † 1/2 1845. ∞ 1/11 1791. Lauritz Severin Lund. Rektor ved Randers latinske Skole, Professor. * 1/1 1757, † 17/11 1832.

Sidsel Cathrine Wedege. * 12/6 1766, † 2/4 1776.

Ulrik Christian Schnell Wedege. Justitiarius i den vestindiske Overret. Etatsraad. * 1/4 1768, † 2/16 1843. ∞ Adriane Elizabeth Meley. * 1/4 1786, † 1/10 1851.

Soren Wedege. Politimester i Københavns Amts Rytterdistrikts Birk, Overauditor, Kancelliraad. * 10/6 1769, † 22/1 1836. ∞ Henriette Elisabeth Petersen. * 11/6 1785, † 10/6 1856.

Mette Margrethe Wedege. * 21/6 1770, † 1/10 1857. ∞ Christian Wibroe, Farverjejer i Aalborg. * 1/11 1767, † 25/6 1825.

Anne Marie Wedege. * 16/10 1771, † 21/1 1772.

Magdalene Cathrine Wedege. * 1/3 1773, † 20/6 s. A.

Anne Marie Wedege. * 16/4 1774, † 21/1 1775.

3. Anne Elisabeth Wedege. * 10/10 1777, † 20/6 1823. ∞ 1/2 1811. Christoffer Nicolai Berg. Kobmand, sen. Proprietær og Toldassistent. * 1/10 1789, † 1/4 1855.

1. Johanne Dorothea Wedege. dbt. 1/11 1738, begr. 22/1 1783. ∞ 12/4 1758. Michael Budtz, Birkedommer i Frisenvold Birk. dbt. 25/6 1724, † 10/1 1786.

Mette Marie Wedege. dbt. 22/1 1740, † 1/2 1799. 1° ∞ 22/4 1764. Hans Pedersen Brochner, Provst, Præst i Spentrup-Gassum, Konstitorialraad. * 22/11 1720, † 14/11 1780. 2° ∞ 22/11 1781. Peter Daniel Blicher, Præst i Spentrup-Gassum. dbt. 22/1 1753, † 6/10 1809.

Else Marie Wedege. dbt. 10/6 1741, † 22/11 1804.

Kirstine Wilhelmine Wedege. dbt. 22/6 1743, begr. 1/6 1764.

Ole Thestrup Wedege. dbt. 10/6 1744, begr. 11/4 1772.

Peder Wedege. Hører ved Aalborg Katedralskole. * 1/6 1745, † 20/6 1776.

Mathias Christian Wedege. dbt. 22/11 1746, † ung.

Anne Cathrine Wedege. * 10/4 1749, † 6/10 1809. ∞ 1/10 1780. Hans Christian Hansen, Kobmand i Randers, Godsejer, kgl. Agent. dbt. 2/11 1752, † 14/11 1810.

Christiane Wedege. dbt. 29/6 1750, † 14/2 1821. ∞ 1/11 1781. Niels Berg. Præst i Vivild, Magister. * 22/11 1749, † 12/6 1805.

Peder Wedege. Overretsassessor, Kongens Foged i København, Justitsraad. dbt. 20/6 1755, † 2/12 1811.

Hans Wedege. dbt. 12/4 1757, begr. 10/11 s. A.

Hans Wedege. dbt. 10/1 1759, † ung.

Soren Christian Wedege. dbt. 10/1 1762, begr. 21/6 1763.

Mette Elisabeth Wedege. dbt. 6/6 1764, † 1/4 1850. ∞ 2/10 1782. Lorentz Berner, Toldinspektør i København, Kammerraad. dbt. 7/4 1748, † 1/11 1824.

Soren Christian Wedege. Grosserer i København, Borgerartillerioberstløjtnant. dbt. 22/6 1770, † 1/4 1823.

2. Peder Wedege. Regimentskvartermester og Auditor, exam. juris. Kancelliasessor. * 10/6 1764, † 22/6 1818.

Ulrikke Christiane Wedege. * 1/4 1765, † 1/2 1845. ∞ 1/11 1791. Lauritz Severin Lund. Rektor ved Randers latinske Skole, Professor. * 1/1 1757, † 17/11 1832.

Sidsel Cathrine Wedege. * 12/6 1766, † 2/4 1776.

Magdalene Cathrine Wedege. * 1/3 1773, † 20/6 s. A.

Ulrik Christian Schnell Wedege. Justitiarius i den vestindiske Overret. Etatsraad. * 1/4 1768, † 2/16 1843. ∞ Adriane Elizabeth Meley. * 1/4 1786, † 1/10 1851.

Anna Elizabeth Wedege. * 6/1 1810, † 14/4 1882. ∞ 1/11 1830. Georg Christian Lund, Kontorchef i Landsoverretten, Kancelliraad. * 22/6 1799, † 10/6 1867.

Margarethe Catharine Amalie Wedege. * 22/6 1812, † 10/10 1887.

Peter Ulrik Hermann Wedege. Sekondløjtnant à la suite ved de vestindiske Tropper. * 11/6 1815, † 1/11 1843.

Adriane Wedege. * 1/10 1817, † 2/6 1887. ∞ 2/10 1834. Andreas Peter Wilbroe, Farverjer og Væverjejer i Aalborg. * 12/4 1804, † 6/6 1886.

Juliane Marie Wedege. * 22/6 1819, † 1/11 1857.

Sophie Frederikke Wedege. * 2/6 1821, † 22/1 1895. ∞ 2/10 1844. Joseph Cetti, kar. Oberst i Bytteriet, Udskrivningschef. * 22/1 1814, † 10/6 1870.

Peter Herman Wedege. cand. juris., Fogedassistent. * 1/6 1813, † 20/6 1856.

Lorentzine Sophie Henriette Wedege. * 2/4 1815, † 17/6 1888.

Ulrik Christian Wedege. Sekondløjtnant i Fodfolket. * 17/6 1816, † 17/4 1848.

Louis Wilhelm Wedege. * 1/6 1817, † 22/1 1818.

Lorentz Petersen Wedege. * 7/10 1818, † 22. s. M.

Sophus Julius Wedege, kar. Oberst i Fodfolket. * 15/11 1819, † 17/10 1889. 1° ∞ 6/6 1851. Sophie Dorothea Groth. * 6/6 1831, † 8/1 1855. 2° ∞ 2/11 1856. Anna Emma Ditlevine Stensler. * 22/6 1838, † 6/6 1895.

Ulrikke Margrethe Elise Wedege. * 22/6 1820, † 1866. ∞ Bryde, Juvelerer i New York.

Lauritz Severin Wedege, Snedker. * 10/10 1822, † i Amerika, gift. Hustruens Navn ukendt.

Moesta Wedege. * 2/1 1825, † 16/4 s. A.

Anna Louise Sass Wedege. * 21/4 1826, † 17/6 1855. ∞ 2/6 1849. Anders Leerbæk Mathiasen, Transportforvalter i Middelfart. * 27/1 1817, † 10/1 1878.

Henriette Severine Hermine Wedege. * 5/6 1828, † 22/4 1912. ∞ 22/10 1856. (Maudens 2. Ægteskab) fornævnte A. L. Mathiasen.

Augusta Marie Wedege. * 20/6 1830, † 5/6 s. A.

Augusta Marie Wedege. * 22/1 1831, † i Amerika. ∞ Petersen, i Amerika.

1. Magna Sophie Groth Wedege. * 12/6 1852, † 22/1 1853.

Agnes Sophie Groth Wedege. * 14/1 1854. ∞ 22/6 1881. Laurids Borberg, Herredsfoged. * 22/10 1837, † 22/6 1909.

2. Soren Wedege. Bogtrykker. * 22/1 1857. ∞ 2/11 1889. Thea Henriette Thiele. * 17/6 1861.

Ingeborg Wedege. * 2/11 1856. ∞ 1/6 1899. Hans Jurgen Lore, Sagfører. * 19/10 1861.

Tage Wedege. Kunstmalers. * 12/10 1860, † c. 1900. gift i Amerika. Hustruens Navn ukendt.

Holger Wedege, Bogholder. * 12/10 1861. ∞ 2/11 1889. Annie Christine Binzer. * 20/6 1861.

Torben Wedege. * 10/6 1863, † 8/11 s. A.

Kristian Reich Wedege. Afdelingschef. * 10/1 1864. ∞ Mary Hansen. * 1/2 1869.

Anna Sophie Wedege. * 12/11 1866, † 11/2 1914. ∞ 12/11 1890. Henry Richard Jacoby, Overretssagfører. * 20/6 1860.

Kirsten Wedege. * 1/2 1870, † 1/2 1875.

Hans Andreas Thiele Wedege. Bogtrykker. * 22/11 1885. ∞ 10/11 1911.

Poul Thiele Wedege. Tegner. * 22/11 1887. ∞ 1/6 1913.

Inger Marie Thiele Wedege. * 22/6 1895. ∞ 12/10 1916. Kai Stockfleth, Godsinspektør.

Kirsten Wedege. * 1/2 1896.

Rigmor Wedege. * 7/10 1891. ∞ 12/10 1915.

Else Wedege. * 12/6 1895. ∞ 1917.

Holger Wedege. Havebrugsstuderende. * 22/6 1897.

Kristian Wedege. Landmand. * 12/1 1893.

Albert Julius Højnc, Prokurist. * 1/10 1896.

Svend Aage Fritthof Kolling, Kunstmaler i Rio Janeiro.